

T

TABACOVICI, Nicolae (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren, localitatea Valea Mărului, plasa Pitești, expropriate, parțial, prin *Legea pentru Reforma Agrară din 23 martie 1945*, adoptată de guvernul condus de Petru Groza, ori deciziile ulterioare. Retrocedări selective, către urmași, după 1990. Surse arhivistice și alte atestări documentare. (I.I.Ș.).

TABACU, Ion (n. Glodeni, Dâmbovița, 22 iulie 1949). Inginer, profesor universitar, *mecanică*, manager. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1972*. Liceul Teoretic, Pucioasa, Dâmbovița (1967). Institutul Politehnic, Brașov (1972). Stagii: State ale Uniunii Europene. Doctorat, *științe tehnice*, Brașov (1986). Activitate didactică și de cercetare permanentă, Institutul de Învățământ Superior/Universitatea din Pitești (1972~). Șef, Catedra Automobile (1992-2000), decan, Facultatea Mecanică și Tehnologie (2000-2008), prorector (2008-2012), director, Centrul de Cercetare *Ingineria Automobilului*. Profesor universitar din 1994. Conducător de doctorat (1999). Volume importante (în colaborare): *Automobile* (1980); *Dinamica autovehiculelor pe roți* (1981); *Calculul și construcția autovehiculelor* (1982); *Optimizarea grupului motor-transmisie* (1999); *Confortabilitate și ergonomie* (2007). Numeroase studii, articole, referate, comunicări, invenții, *granturi/contracte* de cercetare, interviuri, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, diverse asociații profesionale autohtone sau continentale în domeniu. Expert evaluator. Contribuții directe la: dezvoltarea Centrului Universitar Pitești; integrare instituțională în viața *Cetății*; cunoașterea și promovarea dinamicii industriei de automobile românești. Aprecieri publice. (I.A.B.).

TABĂRA DE CREAȚIE PLASTICĂ ION D. NEGULICI DIN CÂMPULUNG (2009~). Reuniune periodică a pictorilor din arealul Muscelului, suport managerial, Casa de Cultură *Tudor Mușatescu*, Câmpulung, coordonare specializată, cenaclul eponim al instituției. *Plener*, Lerești, Argeș, vernisaje finale. Colaborare cu Asociația Localităților și Zonelor Istorice și de Artă din România (2009, 2010). În 2013, participare internațională (Italia, Republica Moldova). Diverse atestări documentare. (S.C.N.).

TABĂRA DE SCULPTURĂ DE LA CÂMPULUNG (1981~). Activitate temporară în domeniu, participare, studenți și cadre didactice, Institutul *Nicolae Grigorescu*, București. Inițiatori: Vasile Drăguț (rector), primarul urban, Manole Bivol (v.), organizator, Adrian Radu (v.). Prima ediție (27 de persoane): lucrări în piatră, extrasă din cariera Albești (Muscel), oferite administrației municipale, amplasate, selectiv, pe artere importante din localitate. Experiență extinsă, ulterior, sub formula *simpozioanelor*, organizate în diverse așezări din Argeș-Muscel. Atestări documentare. (S.C.N.).

TACHE, Constantin D. (Merișani, Argeș, 3 mai 1919 – Pitești, Argeș, 12 septembrie 2009). Lucrător industrial, manager. Liceul Comercial, Pitești (1947), Școala Postliceală Energetică, București (1950). Combatant, Al Doilea Război Mondial, *Frontul de Est* (1941-1944), *Frontul de Vest* (1944-1945). Activitate productivă: *Frantz Console*, București (1934-1937); SA *Gaz și Electricitate*, București (1937-1941; 1945-1948), Uzina Electrică, Pitești (1948-1957); Întreprinderea Regională de Electricitate, Pitești (1972-1979). Distinct, director: Întreprinderea Regională de Electrificare și Construcții Rețele Electrice Rurale, Pitești (1957-1968); Exploatarea de Gospodărie Comunală, Pitești (1968-1972). Contribuții importante la: realizarea programului electrificării satelor din Argeș, Muscel, Olt, Vâlcea, Dâmbovița, proiectarea

și amenajarea posturilor de transformare, stațiilor, rețelelor de medie sau joasă tensiune; diversificarea serviciilor pentru urbanizarea municipiului Pitești. Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice în domeniu. Implicări comunitare permanente. Aprecieri publice antume și postume. (**I.T.B.**).

TALPA ȚĂRII (1888; 1926). Publicație periodică apărută la Pitești, Argeș. Două serii: **1. Talpa țării** (1888); subtitlul: *Ziar politic* (iulie 1888), consemnat în presa vremii (*Răsboiul*, București, 10 iulie 1888; *Meseriașul român*, Iași, 14 iulie 1888). **2. Talpa țării** (1926), editată lunar de Partidul Național-Țărănesc, Organizația Județeană Argeș. Articole, reportaje, comentarii, dezbateri, informații pe teme de actualitate. Implicări comunitare. (**I.I.B.**).

TAMAȘ, Corneliu I. (Câmpulung, Muscel, 14 februarie 1933 - Râmnicu Vâlcea, 19 februarie 2008). Istoric, arhivist, manager, editor. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1952), Universitatea *Constantin I. Parhon*, București (1958). Doctorat, *științe istorice*, București (1982). Activitate specializată, Arhivele de Stat: Filiala Argeș, arhivist principal (1958-1969); Filiala Vâlcea, director (1969-1987). Volume importante (în colaborare): *Prefectura județului Vâlcea (1830-1881). Inventare arhivistice, I* (1977); *II* (1988); *Contribuția județului Vâlcea la susținerea războiului de independență. 1877-1878* (1977); *Aspecte militare privind Revoluția de la 1848 în Oltenia. Documente inedite* (1979); *Istoria Colegiului Național Alexandru Lahovari din Râmnicu Vâlcea* (1999); *Monumente istorice vâlcene* (1999). Distinct: *Râmnicu - Vâlcea. Ghid de oraș* (1989); *Istoria orașului Râmnicu - Vâlcea* (1994); *Istoria Școlii Spiru Haret din Râmnicu - Vâlcea* (2001). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale în domeniu. Preocupări literare, cărți pentru copii: *Două jocuri* (1985); *Băieții nu plâng* (1989); *Pic lăudărosul* (1996); *Domnul de*

religie... (2001). Cadru didactic asociat, licee, colegii, facultăți din Râmnicu Vâlcea, Craiova (Dolj), Pitești (Argeș). Emisiuni *media*, interviuri, analize de presă. Implicări comunitare permanente. Membru, Uniunea Scriitorilor din România (1990), alte aprecieri publice antume și postume. (**S.I.C.**).

TANASIEVICI, Petre M. (Turnu Măgurele, Teleorman, 31 august 1936 – Mioveni, Argeș, 8 octombrie 2003). Actor de teatru, film, radio, televiziune. *Stabilit în Argeș din 1968*. Școala Medie *Dimitrie Cantemir*, București (1956), Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică *Ion Luca Caragiale*, București (1968), *Clasa Mony Ghelerter*. Activitate permanentă, Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești, Argeș. Roluri de referință: *Sculptorul (Croitorii cei mari din Valahia*, Alexandru Popescu); *Gașpar (Confrații*, Gib Mihăescu); *Nae Ipingescu (O noapte furtunoasă*, Ion Luca Caragiale); *Klesci, Azilul de noapte*, Maxim Gorki); *Vasile Vasile (Reduta*, Mircea Radu Iacoban). Colaborator, case de film din Capitală, *peliculele: Cu mâinile curate* (1972); *Profetul, aurul și ardeleni* (1978); *Sfârșitul nopții* (1982); *Faleză de nisip* (1983); *Moara lui Călifar* (1984). Comentarii critice favorabile. Membru, Asociația Oamenilor de Teatru și Muzică/ATM (1972), alte aprecieri publice antume sau postume. (**P.A.D.**).

TASE, Adrian G. (n. Pitești, Argeș, 5 mai 1959). Medic primar, *cardiologie*, cadru didactic universitar, manager. Liceul *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1978), Facultatea de Medicină, Craiova, Dolj (1984). Doctorat, *științe medicale*, București (2005). Documentări continentale. Activitate specializată: Spitalul Județean Vâlcea (1984-1987); dispensarele Perișani, Vâlcea (1987-1988) și Întreprinderea de Autoturisme Colibași/Mioveni, Argeș (1988-1990); Spitalul de Recuperare Boli Cardiovasculare, Covasna (1990-1991); Institutul de Cardiologie, București (1991-1993); Policlinica 2, Pitești (1993-2000); Spitalul

Județean Argeș (2000~). Primariat, București (1998). Preocupări didactice, Universitatea din Pitești (2000~), șef catedră fondator, Colegiul de Medicină, conferențiar (2007). Director executiv, Autoritatea de Sănătate Publică Argeș (2005-2007). Consilier municipal, Pitești (2004-2008). Volume importante (autor, coautor). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale, țări din Africa, America de Nord, Asia, Europa. Membru, numeroase foruri autohtone și continentale în domeniu. Expert evaluator, Comisia Europeană, **Programul FP7** (2010~). Prezența activă în viața *Cetății*: interviuri, emisiuni media, recitaluri de pian, inițiative obștești. Aprecieri publice. (C.G.C.).

TĂLPĂLARU, Emil M. (Dorohoi, Botoșani, 5 februarie 1923 – Pitești, Argeș, 13 august 2005). Inginer horticol, cercetător științific principal, publicist. *Stabilit în Argeș din 1963*. Liceul/Colegiul *Grigore Ghica*, Dorohoi (1945), Institutul Agronomic, Iași (1949). Doctorat, *științe agricole*, București (1973). Stagii: Bulgaria, Italia, Olanda. Activitate productivă și de cercetare: întreprinderile agricole de stat, Dorohoi, Fălticeni, Suceava, Bucium, Iași (1949-1957); Stațiunea Experimentală de Legumicultură, Țigănești, Ilfov (1957-1963); șef laborator, Stațiunea de Cercetare Horti-Viticolă, Ștefănești, Argeș (1963-1984). Volume importante: ***Producerea de semințe hibride la tomate*** (1961); ***Cultura eşalonată de legume timpurii*** (1964); ***Folosirea economică a răsadnițelor în timpul anului*** (1964); ***Selecția tomatelor hibride la legumele solano-fructoase*** (1969); ***Norme tehnice pentru producerea semințelor de legume*** (1969). Numeroase studii, articole, reuniuni tematice naționale și internaționale. Creator al primilor hibridi de tomate în România (șapte tipuri și soiuri, denumite, convențional, *Argeș*). Premii autohtone în domeniu, alte aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

TĂLPĂLARU, Glicheria P. (n. Izvoare, Orhei, Basarabia, 10 mai 1925). Inginer, cercetător științific, profesoară, publicistă. *Stabilită la Pitești, Argeș, din 1963*. Căsătorită cu **Emil M. T.** (v.). Liceul Agricol Industrial, Drăgășani, Vâlcea (1948), Institutul Agronomic *Nicolae Bălcescu*, București (1952). Activitate specializată: școlile medii tehnice agricole, Săliște, Sibiu (1952-1953) și Fălticeni, Suceava (1953-1957); cercetător, Stațiunea Experimentală Legumicolă, Țigănești, Ilfov (1957-1963); Stațiunea Experimentală Horti-Viticolă Ștefănești, Argeș (1963-1984). Scrieri importante (în colaborare): ***Producerea de semințe hibride la tomate*** (1961); ***Cultura eşalonată de legume timpurii*** (1964); ***Selecția tomatelor hibride la legumele solano-fructoase*** (1969); ***Norme tehnice pentru producerea semințelor de legume*** (1969). Numeroase studii, articole, reuniuni tematice naționale sau internaționale. Crearea, omologarea și brevetarea a trei noi soiuri de legume (salată: *Argeș 431*; *Argeș 438*; varză: *Roșie de Argeș*). Contribuții directe la obținerea și cultivarea primilor hibridi autohtoni de tomate. Recunoscută în domeniu. Aprecieri publice. (C.D.B.).

TĂMĂȘESCU, Alexandru G. (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren, localitatea Deagurile, plasa Teleorman, expropriate, parțial, prin ***Legea pentru Reforma Agrară din 23 martie 1945***, adoptată de guvernul condus de Petru Groza, ori deciziile ulterioare. Retrocedări selective, către urmași, după 1990. Surse arhivistice și alte atestări documentare. (I.I.Ș.).

TĂMĂȘESCU, Pashale M. (1789 - ?). Mare proprietar funciar și urban din Argeș, slujitor al Curții Domnești de la București, *vistier*, case, prăvălie, terenuri, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești sau localități apropiate. Nominalizat, la 1829, în ***Arhondologie (Condica rangurilor***

boierești), document dezavuat și ars de revoluționarii de la 1848 din Țara Românească. Diverse donații comunitare. Importante atestări de arhivă. (S.I.C.).

TĂNĂSESCU, Mihai Nicolae (n. București, 11 ianuarie 1956). Economist, demnitar, parlamentar. *Integrat zonei Argeș - Muscel prin domiciliu tradițional, preocupări sociale, politice, electorale*. Studii liceale în Capitală (1973), Academia de Studii Economice, București (1978). Stagii: Marea Britanie (1986), Franța (1992-1993), Statele Unite ale Americii (1996-1998). Activitate specializată permanentă. Succesiv: șef serviciu, Întreprinderea de Construcții, Reparații și Administrare Locativă *Vitan*, București (1978-1983); director general, Ministerul Finanțelor, București (1983-1997); director executiv, Banca Mondială, Washington, Statele Unite ale Americii (1997-2000); ministru, Ministerul Finanțelor, București (2000-2004). Deputat de Argeș, ales pe listele Partidului Social Democrat (2004-2007). Reprezentant al României la Fondul Monetar Internațional, Washington (2007~). Numeroase studii, analize, rapoarte, inițiative legislative, interpelări, dezbateri, emisiuni *media*. Contribuții la gestionarea evoluției sistemului financiar autohton și continental după 1990. Implicări în realizarea mai multor proiecte lansate de oficialitățile locale. Membru, importante foruri profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (C.D.B.).

TĂNĂSESCU, Nicolae I. (n. Recea, Argeș, 26 octombrie 1948). Inginer mecanic, manager. Liceul *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1966), Institutul Politehnic, București (1971). *Specializare, industria de automobile*. Stagii: Franța (1978, 1979); Germania de Vest (1982, 1986); Anglia (1982); Bulgaria (1992). Activitate succesivă: tehnolog (1971-1978), șef, Secția Sculărie (1978-1991), Întreprinderea de Autoturisme, Colibași/Mioveni, Argeș; director general, SC

Comas SA, Mioveni (1991-1995); director adjunct, Centrul Național de Comercializare *Dacia/CNCD*, Pitești (1995-1997); șef departament, SC *Automobile Dacia SA*, Mioveni (1997-2002); administrator-asociat, SC *Adidan Nickel SRL*, Pitești (2002~). Contribuții directe la: omologarea reperelor necesare asimilării automobilelor din gama *Dacia* și derivate; realizarea componentelor pentru mecanizarea preselor de la *Oltcit*, Craiova, Dolj; implementarea sistemului informatic privind livrarea automobilelor conform comenzilor preliminare. Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (M.T.D.).

TĂNĂSESCU, Nicolae M. (Valea Mare, Dâmbovița, 27 iulie 1955). Inginer horticol, cercetător științific gradul I, publicist. *Stabilit în Argeș, din 1984*. Liceul/Colegiul *Vladimir Streinu*, Găești, Dâmbovița (1974), Institutul *Nicolae Bălcescu*, București (1980). Doctorat, *științe agricole*, București (1999). Activitate specializată: șef fermă, Întreprinderea Agricolă de Stat, Crânguri, Teleorman (1980-1984); cercetător (1984-2002), șef laborator (2002~), Institutul de Cercetare - Dezvoltare pentru Pomicultură, Pitești-Mărăcineni, Argeș. Volume importante (autor, colaborare): *Metode de irigare în pomicultură* (1999); *Pomicultura pentru toți* (2005); *Tehnologii ecologice pentru obținerea fructelor de calitate superioară la măr și cireș* (2006). Numeroase studii, referate, comunicări, reuniuni naționale și internaționale, proiecte, *granturi*/contracte de cercetare în domeniul tehnicilor de cultură a pomilor. Membru, diverse asociații profesionale din România, alte aprecieri publice. (C.D.B.).

TĂTARU, Gheorghe (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Proprietar urban și rural, militant politic, parlamentar. Membru marcant,

Liga/Partidul Poporului, secretar, Organizația Argeș (1925-1929). Senator de Argeș, *Colegiul I* (1926-1927), reprezentând gruparea tradiționaliștilor *Alexandru Averescu*. Propuneri legislative, interpelări, adunări cetățenești, inițiative comunitare. Contribuții la promovarea reformelor economice, sociale, spirituale, din perioada interbelică. Aprecieri publice antume și postume (**C.D.B.**).

TĂTULESCU, Maria C. (n. Racovița, Mioveni, Muscel, 16 noiembrie 1938). Ingineră, *construcții civile și industriale*, manager. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1965), Institutul de Construcții, București (1970). Documentări externe. Activitate specializată permanentă, Trustul de Construcții Industriale, Pitești, Șantierul Câmpulung: tehnolog (1970-1975); șef lot (1975-1981), șef șantier (1981-1990); șef birou tehnic (1991-1998). Expert, *persoană fizică autorizată*, proiectarea construcțiilor (1998~). Contribuții directe, în Câmpulung, la: edificarea halelor Întreprinderii de Autoturisme *Aro*; realizarea clădirilor Liceului Industrial și Institutului de Subingineri *Aro*; adaptarea sistemului termoficării din Combinatul de Lianți/SC *Cimus* SA, pentru folosirea cărbunelui; reabilitarea rețelelor urbane; extinderea Memorialului de Război *Mateiaș* (Valea Mare-Pravăț). Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale. Implicări constante în viața *Cetății*. Aprecieri publice. (**I.M.F.**).

TÂRGUL ANUAL DIN CÂMPULUNG (Secolul XVI~). Eveniment tradițional, favorabil realizării schimbului de produse între locuitorii Muscelului sau zonelor apropiate, inclusiv transilvănene, desfășurat, constant, la *Sfântul Ilie* (20 iulie). Atestare documentară distinctă: *Sborul din Câmpulung*. Inițial, organizare pe muntele *Sfântul Ilie*, satul Fundata (interferență cu Țara Bârsei), ulterior, în perimetrul urban, aferent bisericii ortodoxe eponime (1626),

ori, din 1647, prin *porunca* lui Matei Basarab (v.), Mănăstirii *Negru Vodă*. Evoluții specifice perioadelor medievală și modernă, diminuarea renumelui în etapa postbelică, schimbarea, de mai multe ori, a spațiului destinat. Relansare contemporană prin adaptare la cerințele economiei de piață. Alte târguri seculare renumite în Argeș-Muscel: Pitești, Cărcinov/Topoloveni, Curtea de Argeș. Numeroase consemnări geografice, religioase, istorice, editoriale. (**G.F.C.**).

TÂRGUL MEȘTERILOR POPULARI DE LA PITEȘTI/ZILELE CREAȚIEI POPULARE CONTEMPORANE (1994~). Expoziție națională de artă populară cu vânzare, organizată din inițiativa Complexului Muzeal/Muzeul Viticulturii și Pomiculturii, Golești, Ștefănești, Argeș, directori, succesiv, Constantin Iliescu (v.), Filofteia Pally (v.). Ediție inaugurală (8-11 septembrie 1994), platoul Teatrului *Alexandru Davila*, zona centrală urbană, Pitești, Argeș. Titulatura actuală din 1996. Parteneriat managerial: Consiliul Județean Argeș; Primăria Municipiului Pitești; Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Argeș. Meșteri din principalele zone ale țării: obiecte ceramice, sculpturi în lemn, țesături, ouă încondeiate, instrumente muzicale, icoane pe sticlă, împletituri. Ateliere de creație. Diverse consemnări documentare. (**C.C.C.**).

TÂRGUL OLARILOR DE LA PITEȘTI (1982~). Expoziție națională de ceramică și artă populară cu vânzare, ediție inaugurală, Târgul săptămânal, Pitești, Argeș (26 mai – 6 iunie 1982), primar, Valeriu Nicolescu (v.). Inițiator: Comitetul Județean pentru Cultură Argeș, președinte, Petre Popa (v.), inspector de specialitate, Iulian Ilie Rizea (v.). Organizare directă, Muzeul Viticulturii și Pomiculturii, Golești, Ștefănești, Argeș, directori, succesiv: Vasile Novac (v.), Constantin Iliescu (v.), Filofteia Pally (v.). Colaboratori: Direcția Comercială Argeș,

director, Ion Bădescu (v.); Uniunea Județeană a Cooperativelor Meșteșugărești, președinte, Sabina Barbu (v.). Complementar, **Festivalul călușului argeșean**. Participare națională, meșteri olari din principalele zone ale țării. Manifestări constituind, astăzi, **Târgul Moșilor de Vară**. Pentru 29 mai - 1 iunie 2014, Ediția XXXIII. Reuniuni tematice, relatări de presă, consemnare în **Istoria municipiului Pitești** (1988), alte atestări documentare. (C.C.C.).

TÂU, Ioan (Lunca Corbului, Argeș, 21 martie 1924 – București, 14 ianuarie 1982). Ofițer de carieră, *aviație*, general. Școala de Ofițeri Naviganți, Sibiu (1950), Academia Militară, București (1958). Pilot, *aviație de vânătoare*, Regimentul 7, Brașov: locotenent (1950-1954), comandor (1954-1958); comandant, Divizia 23 (1958-1959). Succesiv (la București): locțiitor al șefului aviației militare (1959-1960), comandant (1960-1969), Comandamentul Apărării Antiaeriene a Teritoriului; șef catedră, Academia Militară (1969-1970); consilier, Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor (1970-1971); comandant: Flotila 50 *Aviație Transport/Flotila Prezidențială* (1971-1972); Aviația Utilitară (1972-1977); director, Centrul de Instruire și Perfecționare a Personalului din Aviația Civilă (1977-1980); șef, Centrul Unic de Control și Dirijare a Zborurilor (1980-1981); comandant, Trupele de Parașutiști Militari (1981-1982). Fondator, Școala de Aviație Civilă, Boboc, Buzău. General de flotilă (1961), general de divizie aeriană (1967). Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice în domeniu. Contribuții la dotarea României cu avioane reactive. Ordine și medalii militare sau civile, alte aprecieri publice antume și postume. (G.I.N.).

TEACĂ, Petre P. (n. Cerbureni, Valea Iașului, Argeș, 5 noiembrie 1934). Ofițer de carieră, *grăniceri*, general. Școala Medie Tehnică Horticolă, Curtea de Argeș (1948), bacalaureat, Liceul *Frații Buzești*, Craiova, Dolj; Școala Ofițeri de Infanterie *Nicolae*

Bălcescu, Sibiu (1955); Academia Militară, București (1969). Documentări externe. Activitate operativă și de comandă (1955-1995), unități militare din județele: Cluj (Dej); Hunedoara (Ilia, Petroșani, Deva, Hunedoara); Arad; Mehedinți (Drobeta Turnu Severin). Distinct, Comandamentul Trupelor de Grăniceri, București: ofițer de Stat Major (1971; 1976-1980); comandant (1987-1990); consilier al Ministrului Apărării Naționale (1990). Grade superioare asimilate prin funcții: general maior (1981); general locotenent (1987); general colonel (1990). General de brigadă (1995). Implicat în evenimentele revoluționare din decembrie 1989 (București). Participare directă la organizarea *Podului de Flori de pe Prut* (1990), semnificând apropierea Republicii Moldova de România. Contribuții privind realizarea mai multor proiecte lansate de structurile militare și civile naționale sau locale. Studii, analize, rapoarte, emisiuni *media*, reuniuni tematice adecvate. Ordine și medalii autohtone. Președinte, Asociația Județeană Cultul Eroilor *Regina Maria*, Hunedoara (Deva), alte aprecieri comunitare. (G.I.N.).

TEATRUL ALEXANDRU DAVILA DIN PITEȘTI (1949~). Instituție profesionistă de stat, reprezentativă pentru cultura națională, înființată, oficial, la 1 ianuarie 1949, prin continuarea preocupărilor Teatrului Muncitoresc, Pitești (1947-1948). Suport documentar: **Ordinul Nr. 639**, din 1949, Ministerul Artelor și Informațiilor, Centrala *Teatrul Poporului*, București. Locații succesive: Cinematograful *Aquila*, Pitești (1949-1954), prima piesă, **Fiul meu**, de Gergely Sandov (22 februarie 1949); Teatrul Comunal (1954~), edificiu tradițional (1914), zona centrală urbană, reamenajare finanțată de Sfatul Popular Regional Argeș. Reabilitare și extindere (1972-1974), arhitect, Nicolae Ernst (v.), constructor, Dumitru Gherăsoiu (v.). Sală de spectacole, scenă, cabine, spații pentru repetiții, birouri, ateliere, depozite. Reprezentație inaugurată, **Boieri și țărani**, de

Alexandru Sever (24 noiembrie 1955). Actuala *eponimie*: 30 mai 1958 (premieră, **Vlaicu Vodă**, de Alexandru Davila). Secții distincte: proză (1949); păpuși (1949, clădire proprie, 1963); estradă (1957); folclor (1970-2011); fanfară (2006). Temporar: cantină și cămin (1949-1970); grădină de vară (1952-1992); laborator foto (1974-1996). Special: Sala *Studio 125*, arhitect, Liviu Ciulei, București (1975); Reuniunea/Festivalul Studiourilor de Teatru (1980); Muzeul *Fresca Nord* (1981), fondator, Ion Foța (v.). Numeroase spectacole la Pitești, roluri memoriale interpretate de artiști din diferite generații, stagioni permanente (Câmpulung, Curtea de Argeș), turnee în Capitală sau în alte centre urbane din țară. Înregistrări radio și televiziune, conlucrări cu case de film, regizori, scenografi, actori din București. Exprimări externe: Bulgaria, Danemarca, Franța, Germania, Grecia, Irlanda, Polonia, Serbia, Spania, Suedia. Colaborare permanentă cu Teatrul *Juakim Vujic*, din Serbia (2005~). Promovarea consecventă a dramaturgiei autohtone, deschidere tematică spre creații universale, consemnări critice favorabile. Directori cunoscuți: Victor Handoca (v.), Constantin Dinu (v.), Ion Popescu (v.), Constantin Dinischiotu (v.), Mihai Radoslivescu (v.), Constantin Zărnescu (v.), Sorin Zavulovici (v.), Radu Baltazar (v.), Sevastian Tudor (v.). În 2014, sală principală pentru spectacole, 350 de locuri. **Volume monografice**: Dumitru Căpitanu (1969); Nicolae Bănică (2005); Sevastian Tudor (1999; 2008; 2013). Implicări comunitare constante. (P.A.D.).

TEATRUL COMUNAL DIN PITEȘTI (1914-1954). Edificiu reprezentativ al reședinței Argeșului, zona centrală urbană: sală pentru spectacole și reuniuni publice, baie populară, alte spații adiacente. **Decizia Consiliului Comunal**, 17 mai 1910, primar, Nicolae/Nae Gh. Dumitrescu (v.), donator, salariul pe un an, împreună cu Ion I. C. Brătianu (v.), Vintilă I. C. Brătianu (v.), contribuitori, câte 2 000 de lei fiecare, alte

participări cetățenești. Finanțator legal: Primăria Pitești, **Contract de antrepriză**, 22 iunie 1910, Virgil N. Ionescu, Pompil N. Ionescu, ingineri din București, proiect, arhitectul Alexandru Clavel (1877-1916), integrat curentului artistic *Art Nouveau* și mișcării neoromânești, stil baroc. Reprezentanții beneficiarului: arhitectul Nicolae Bacria Tutănescu (v.), Vasile Dumitrescu, Andrei Ștefănescu (ingineri). Finalizarea construcției (1913), primar, Alexandru Dumitrescu (v.). Decoruri și mobilier, Casa *Hugo Baruch*, Berlin, Germania: contract, 4 septembrie 1913; recepție, 1 decembrie 1914. Festivitatea inaugurării: 21 februarie 1915, primar, Alexandru Fostropol (v.). Spectacolul **O noapte furtunoasă**, de Ion Luca Caragiale, Teatrul Național, București. Folosire intermitentă, degradarea treptată a patrimoniului, clădire acordată Teatrului de Stat din localitate (1954), reabilitare, Sfatul Popular Regional Argeș. Festivitate adecvată (24 noiembrie 1955), premieră absolută, **Boieri și țărani**, de Alexandru Sever. Primar, Ion Jiga (v.). Pentru reședința Argeșului, *trupă de teatru*, consemnată în 1852. Astăzi, Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești. Diverse atestări documentare. (P.A.D.).

TEATRUL MUNCITORESC DIN PITEȘTI (1947-1949). Instituție de spectacole, reprezentativă pentru județul Argeș, înființată, oficial, la 1 septembrie 1947. Inițiativă, Consiliul Județean Sindical, preșdinte, Stan Arsene (v.). Locație: Sala Cinematografului *Aquila*, Pitești, astăzi, *Modern*, contract cu proprietarul, Constantin Mircea (v.), datat, 1 septembrie 1947. Director fondator, Victor Handoca (v). La deschiderea primei stagiuni (6 martie 1948), piesa **Insula păcii**, de Evgheni Petrov. Preocupare continuată prin Teatrul de Stat, Pitești, clădire distinctă. **Consemnare monografică**: Dumitru Căpitanu (1969). Relansarea activității *Teatrului Muncitoresc*, aula Combinatului de Articole Tehnice din Cauciuc/*ROLAST*, Pitești-Nord, reprezentații

periodice (29 mai 1980 – 1 decembrie 1982). Informații de presă, alte atestări documentare. (P.A.D.).

TEATRUL POPULAR DIN CÂMPULUNG (1846-1870). Imobil din zona centrală urbană, folosit, periodic, pentru susținerea unor spectacole din dramaturgia autohtonă. Activitate coordonată de Constantin D. Aricescu (v.), colaboratori, mai mulți tineri din Muscel. Suport documentar, amintirile mentorului (1859): *“Încă de la 1847, ianuarie... junii câmpulungeni, ca să-și întrebuițeze timpul cu folos pentru dânșii și ceilalți, au improvizat, ca prin farmec, un teatru în miniatură, un teatru de societate, o adevărată școală de morală patriotică...”*. Repertoriu adecvat, creații semnate de Constantin D. Aricescu: **Coconul Panaiotache; Neaga rea; Boierul Vlăduț; Carbonarii; Trâmbița Unirii**. Piese jucate, inclusiv, la Pitești (Argeș), Târgoviște (Dâmbovița), București. Aprecieri favorabile în presa timpului. Inscripționare parietală, Casa de Cultură a Sindicatelor, Câmpulung (1970): *„Pe acest loc, a fost clădirea în care, între anii 1846-1870, prin inițiativa lui C. D. Aricescu, a funcționat una dintre primele scene din țară, Teatrul din Câmpulung-Muscel”*. Contribuții la pregătirea opiniei publice pentru susținerea evenimentelor înnoitoare ale secolului XIX. Numeroase atestări informale. (P.A.D.).

TECĂU, Grigore Florin Gh. (n. Domnești, Argeș, 23 noiembrie 1957). Inginer mecanic, profesor gradul I, *tehnologie*, înalt funcționar public, manager. Liceul Domnești (1976), Institutul Politehnic, București (1982). Documentări externe, state din Uniunea Europeană. Doctorat, *științe tehnice*, Pitești, Argeș (2009). Activitate didactică specializată: Grupul Școlar Construcții Industriale/Colegiul *Dimitrie Dima*, Pitești, Argeș (1982~), director adjunct (1988-1993), director (1999-2001); Inspectoratul Școlar al Județului Argeș, inspector (1993-1997; 2001-2003), inspector general adjunct (2003-2005).

Asociat, Universitatea din Pitești (1999~). Membru marcant, Partidul Social Democrat, Organizația Argeș (1999~), șef departament (1999-2005), secretar executiv (2005~), delegat, Consiliul Național, București. Distinct: vicepreședinte, Consiliul Județean Argeș (2004-2008; 2008-2012; 2012-2014); președinte (2014~). Contribuții la realizarea programelor strategice ale zonei Argeș-Muscel în etapele amintite. Volum important (în colaborare): **Educație tehnologică** (2003). Studii, analize, rapoarte, comunicări, emisiuni *media*, interviuri, *granturi/contracte* de cercetare, reuniuni tematice naționale și internaționale. Implicări comunitare permanente. Membru, diverse foruri științifice și administrative în domeniu, alte aprecieri publice. (I.T.B.).

TECUCI, Dumitru I. (n. Șușani, Vâlcea, 8 octombrie 1938). Inginer, *construcții hidroenergetice*, cercetător științific I, *metrologie și hidrologie*, proiectant. *Activitate în Argeș (1972-1985)*. Liceul *Mihai Eminescu*, București (1955), Institutul de Construcții, București (1961). Documentări externe, state din Europa. Doctorat, *științe tehnice*, București (1986). Preocupări didactice universitare, Facultatea de Hidrotehnică, București (1961-1968). Proiectant, șef atelier, cercetător, institute specializate din Capitală (1968~2011). Expert în baraje, director general tehnic, SC *Aquaproiect SA*, București (1991-1999). Distinct: șef proiect, *regularizări hidrotehnice*, zona Combinatului de Lianți/SC *Cimus SA*, Valea Mare – Pravăț (1972), șef proiect, barajul, lacul de acumulare, centrala electrică, stația de pompare, Golești, pe râul Argeș (1975~1984), soluții originale pentru decolmatare automată; șef secție, proiectarea barajului și lacului de acumulare Mărăcineni, Argeș, pe Râul Doamnei (1976~1985). Numeroase studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale. Membru, importante asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (I.M.F.).

TEIU (Secolul XVI~). Comună din județul Argeș, pe râul Mozacu, satele: **Teiu**, Leșile. Suprafață: 44, 7 km². Locuitori: 3 200 (1971); 1 561 (2008). Atestare documentară medievală: 1567. Vestigii arheologice prefeudale. Biserici: Teiu Deal (1859); Teiu Vale (1928). Monument al eroilor, Teiu Vale (1877, 1916-1918). Școală primară (1838), școală de menaj, Teiu Deal (1909-1948), cămin cultural (1934), bibliotecă publică (1954). Bănci populare: *Muncitorul* (1902; 1919-1944). Societatea Culturală și Casa Memorială *Vladimir Streinu*, Teiu Vale (1971). Cooperativa de Aprovizionare și Desfacere *Progresul* (1911-1926); sediul plasei Dâmbovnic (1925); percepția Circumscripției Financiare (1937-1947). Cooperativa Școlară *Albina*, Teiu Deal (1936-1946). Stațiune de mașini și tractoare (1948-1991), cooperativă agricolă de producție (1952-1989); asociații economice intercooperatiste, avicultură, porcine (1971-1990), sediul Consiliului Unic Agroindustrial de Stat și Cooperatist (1980-1990). Asociații familiale (1991~). Areal cerealier, zootehnic, legumicol. Arhitectură locală, specifică zonei de câmpie, textile de interior, folclor literar, muzical, coregrafic. Turism rural. Trasee rutiere spre Pitești, Topoloveni, Costești (Argeș), Găești (Dâmbovița). **Scrieri monografice:** Ion Nestor Gogoncea (v.); Gheorghe Petre (manuscris); Vasile Fălcescu (1998). Diverse consemnări geografice, istorice, economice, spirituale. (**G.I.C.**).

TEIULEANU/DIMITRIU (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Argeș, mari proprietari rurali și urbani, militanți politici, filantropi. Întinse suprafețe de teren, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită, Teiu, sau localități apropiate. Case la Pitești (Argeș) și București. Mai cunoscuți: **Ioan/Ivancea Hagi Dimitriu/T.**; **Maria Dimitriu/T.** (1839-1922), donație testamentară (Tribunalul Argeș, 1 noiembrie 1899), către Ministerul Instrucțiunii Publice și Cultelor, prin Casa Școalelor, București: moșia *Funia Domnească*, 800 de pogoane/400 de hectare,

clădiri, diverse amenajări, Teiu, plasa Găleşești, locul cu casele și anexele, Pitești (strada Târgu din Afară, Nr. 5-7), pentru *Fondul Ion, Maria și Constantin Teiuleanu*, clauză expresă, dezvoltarea Școlii Profesionale de Fete, Pitești (existentă de la 6 septembrie 1897), dorință aplicată spre finalul anului 1899, împluternicit, Emanuel Antonescu (v.), primar, Alexandru Vestenian (v.). Importante apyecieri naționale și comunitare: **decret** semnat de Carol I (v.); bust (1929), sculptor, Constantin Stănescu; eponimii, Școala Profesională/Liceul Industrial de Fete/Colegiul Economic, Pitești; stradă/pasaj, zona centrală a municipiului Pitești; **Constantin I.D.T.** (1862-1883), publicist, orientare doctrinară socialistă. Atestări de arhivă. **Consemnări monografice:** Mircea M. Crăciun (1995); Elena Diaconescu, Daniel Diaconescu (1999). Multiple evocări antume și postume. (**N.P.L.**).

TELEORMAN. Râu important pentru sudul României, izvor, Platforma Cotmeana, în apropiere de Pitești, Argeș. Regim hidrologic permanent, diverse debite conexe, amenajări locale, condiții naturale favorabile așezărilor tradiționale. Drenarea șesurilor agricole adiacente. Statistic, 146 km lungime totală. Afluent dreapta al râului Vedea, câmpia Burnazului. Eponimii: Județul Teleorman, limitrof, la *sud*, Județului Argeș, integrat Regiunii IX Pitești (1941-1949); Plasa Teleorman (1864-1950), reședință frecventă, Costești, Argeș: 14 comune (1925); 32 de comune (1936). Atestări documentare geografice, istorice, economice, turistice, spirituale. (**I.S.B.**).

TELEVIZIUNEA ABSOLUT DIN (2010~). Post *media*, independent, reprezentativ pentru Argeș-Muscel, *acoperire* locală. Emisiune inaugurală, 1 decembrie 2010. Slogan: *Televiziunea Județului Argeș!* Fondatori, Aurelian Constantin Mătău, Cristian Pană. Director general, Gabriela Pisică, director programe, Elena Picu. Activitate agreată de Consiliul Local

Mioveni, primar, Ion Georgescu. Program cotidian, tematică informativă, politică, economică, socială, culturală, religioasă, juridică. Rubrici permanente (selectiv): *Jurnal*; *Dialoguri politice*; *Audiență în direct*; *Lumea credinței*; *Muzică la cerere*; *Satul românesc*; *Lumea copiilor*; *Sfatul medicului*; *În serviciul dumneavoastră*; *Ora de sport*; *Sinteza săptămânii*. Colaborări cu personalități din industrie, agricultură, învățământ, cercetare științifică, instituții administrative, așezăminte eclesiastice, uniuni de creație, asociații obștești. Concomitent, la Mioveni, Televiziunea *Nextgen Info* (2011~). Diverse implicări comunitare. (M.D.S.).

TELEVIZIUNEA ALPHA DIN PITEȘTI (1990–2014). Post *media*, reprezentativ pentru Argeș-Muscel, *acoperire* locală. Patron fondator, Ion Eftime. Inițial, SC *Studioul TVC* Pitești, prima inițiativă cu capital privat, ca operator în domeniul *audio-vizual* din România. Activitate agreată de Prefectura Argeș, Consiliul Județean, Primăria Pitești. Evoluție favorabilă (1992–2002): 16 licențe de televiziune terestre (Pitești, Curtea de Argeș, Câmpulung, Costești, Ploiești, Baia Mare, Sibiu, Focșani 42 *UIF*, Focșani 49 *UIF*, Petroșani, Alba Iulia, Cluj Napoca, Târgu Jiu, Târgoviște, Sighișoara); nouă licențe de radio (Pitești, 90,7 *MHz*, Curtea de Argeș, Câmpulung, Costești, Baia Mare, Sibiu, Focșani, Pitești, 68,6 *MHz*. Redimensionări ulterioare: difuzarea grilei *Prima TV*, București; studio propriu, Pitești, program cotidian. Emisiuni pe teme informative, politice, economice, sociale, culturale, religioase, didactice, juridice. Rubrici permanente (selectiv): *Jurnal*; *Viața așa cum este*; *Lumea Copilăriei*; *Poliția în direct*; *Conexiuni urbane*. Distinct: **Info cultural**, realizator, Centrul Cultural, Pitești. Diverse implicări comunitare. (M.D.S.).

TELEVIZIUNEA ANTENA 1 DIN PITEȘTI (1996~). Post *media*, reprezentativ pentru Argeș-Muscel, *acoperire* locală,

integrat rețelei generale *Antena 1*, București, patron fondator, Dan Voiculescu. Slogan: *Mereu aproape!* Studio propriu, Pitești, program cotidian. Directori (succesiv): Mihail Dan Manolescu (v.); Florin Tican; Carmen Vâjâiac; Cristina Adela Munteanu (v.). Activitate agreată de Prefectura Argeș, Consiliul Județean, Primăria Pitești. Emisiuni pe teme informative, politice, economice, sociale, culturale, religioase, didactice, juridice. Rubrici permanente (selectiv): *Observator*; *Univers Argeșean*; *Administrația la Zi*; *Repriza de Sport*; *7 Zile în Argeș*; *Transmisitem în direct*. Colaborări cu personalități din viața publică, membri ai uniunilor de creație, manageri, parlamentari, înalți funcționari de stat, tehnocrați. Diverse implicări comunitare. (M.D.S.).

TELEVIZIUNEA ARGEȘ DIN PITEȘTI (2008~). Post *media*, independent, reprezentativ pentru Argeș-Muscel, *acoperire* locală. Emisiune inaugurală, 6 mai 2008. Slogan: *Trăiești aici, privești aici!*. Patron fondator, Cornel Penescu. Directori (succesiv): Alin Șufariu, Andrei Penescu. Activitate agreată de Prefectura Argeș, Consiliul Județean, Primăria Pitești. Program cotidian, tematică informativă și de divertisment. Rubrici permanente (selectiv): **Subiectul zilei**; **Din tainele cunoașterii**; **Cabinet medical**; **Altfel de discuții**; **Microbistul**. Colaborări cu oameni de afaceri, personalități civice, scriitori, artiști plastici, sportivi de performanță, publiciști. Alte posturi de televiziune la Pitești: *Argeș Popular* (2011, online); *PRO* (2000~); *TVS* (2003-2010). Diverse implicări comunitare. (M.D.S.).

TELEVIZIUNEA CURIER DIN PITEȘTI (2011~). Post *media*, independent, reprezentativ pentru Argeș-Muscel, *acoperire* locală. Lansare oficială, 10-11 septembrie 2011. Slogan: *Televiziunea sufletului tău!* Acționar majoritar fondator, Marilena Barață (v.), director, Viorel Constantin. Activitate agreată de Prefectura Argeș, Consiliul

Județean, Primăria Pitești. Program generalist, tematică informativă, politică, economică, socială, culturală, religioasă, didactică, juridică. Rubrici permanente (selectiv): *Jurnal*; *Curier politic*; *Plaiuri argeșene*; *Treptele succesului*; *Top muzical*; *Calea spre reușită*; *Dimineți pentru copii*; *Medicul vă sfătuiește*; *Horoscop*; *Mondenitate*. Colaborări cu lideri contemporani, înalți ierarhi, parlamentari, cercetători științifici, universitari, memorialiști, membri ai uniunilor de creație, actori, regizori, formatori de opinie. Interferențe cu editarea cotidianului *Curierul Zilei*, Pitești. Diverse implicări comunitare. (M.D.S.).

TELEVIZIUNEA MUSCELUL DIN CÂMPULUNG (1996~). Post *media*, independent, reprezentativ pentru Argeș-Muscel, *acoperire* locală. Emisiune inaugurală, 1996. Slogan: *Cu tine, pentru tine!* Acționar majoritar fondator, Ioan Călin Andrei (v.), asociați: Gheorghe Pristavu, Iulia Pristavu. Director, Adrian Popa. Activitate agreată de Consiliul Local Câmpulung, primar, Gheorghe Sorin Buta (v.). Program generalist, tematică informativă, politică, economică, socială, culturală, religioasă, didactică, juridică. Rubrici adecvate permanente. Colaborări cu personalități din economie, cercetare științifică, administrație publică, așezăminte eclesiastice, uniuni de creații, asociații obștești. Alte posturi de televiziune, la Câmpulung: *Alpha* (2008~); *Clar Muscel* (2006~); *Mega* (2006~). Diverse implicări comunitare. (M.D.S.).

TELEVIZIUNEA NET WIRE DIN PITEȘTI (1993-?). Post *media*, reprezentativ pentru Argeș-Muscel, *acoperire* locală. Licență de funcționare, 19 ianuarie 1993. Președinte fondator, Alexandru A. Doagă, redactor, Adrian Vasiliu (v.). Prima transmisie, prin cablu, a programelor realizate de televiziuni din București, 25 mai 1993. Activitate agreată de Prefectura Argeș, Consiliul Județean, Primăria Pitești. Studio

propriu, emisiune inaugurală, 1 octombrie 1994. Grilă cotidiană distinctă, tematică informativă, politică, economică, socială, culturală, religioasă, juridică. Rubrici permanente adecvate. Colaborări cu specialiști în industrie, comerț, cercetare științifică, administrație publică, formatori de opinie, lideri locali, parlamentari. În martie 1996: circa 14 000 de abonați; 30 000 m lungimea rețelei aeriene. Sediile succesive, străzile: *Costache Negri*, Nr. 30; *Ion C. Brătianu*, Nr. 24/SC *Proiect Argeș SA*. Colaborări tehnice cu firme din România, Canada, Israel. Diverse implicări comunitare. (M.D.S.).

TELEVIZIUNEA PHOENIX DIN CURTEA DE ARGEȘ (2005-?). Post *media*, independent, reprezentativ pentru Argeș-Muscel, *acoperire* locală. Emisiune inaugurală, 2005. Activitate agreată de Consiliul Local Curtea de Argeș, primar, Gheorghe Nicuț (v.). Program cotidian, tematică informativă, politică, economică, socială, culturală, religioasă, juridică. Rubrici adecvate permanente. Colaborări cu lideri contemporani, parlamentari, înalți ierarhi, militari profesioniști, formatori de opinie, membri ai uniunilor de creație. Diverse implicări comunitare. (M.D.S.).

TELEVIZIUNEA TERRA – SAT DIN PITEȘTI (1993-?). Post *media*, reprezentativ pentru Argeș-Muscel, *acoperire* locală. Licență de funcționare, 27 aprilie 1993. Sediul central, Reșița, Caraș-Severin, patron fondator, Ilie Stoichescu, director tehnic, Valeriu Răducă. Preluarea și transmisia, prin cablu, a programelor realizate de televiziuni din București. Activitate agreată de Prefectura Argeș, Consiliul Județean, Primăria Pitești. Temporar, studio propriu, *grilă* distinctă, tematică informativă, politică, economică, socială, culturală, religioasă, juridică. În aprilie 1996: circa 20 000 de abonați; 50 000 lungimea rețelei aeriene. Locații succesive: blocuri înalte, cvartalele *Găvana* și *Bibescu Vodă*. Colaborări tehnice:

releele Coștila/Bușteni (Prahova), respectiv Cozia/Călimănești (Vâlcea); firme specializate din Europa și Asia. Diverse implicări comunitare. (M.D.S.).

TEMPEANU, Virgil V. (Focșani, Vrancea, 10 septembrie 1888 – Buftea, Ilfov, 11 mai 1984). Profesor universitar, *limba și literatura germană*, traducător, publicist. *Integrat realităților argeșene prin tradiționalitate familială, studii medii, preocupări civice*. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1908), Universitatea din București (1913). Documentări externe, Germania (1934~1938). Doctorat, *literatură germană*, București (1934). Activitate didactică: Liceul *Nicolae Gane*, Școala Normală *Ștefan cel Mare*, Suceava; Colegiul *Ludwig-Maximilianus*, München, Germania; Facultatea de Litere, Iași; Academia de Înalte Studii Comerciale, Școala Politehnică, Școala Normală Superioară, București. Volume importante: *Istoria pedagogiei*; *Calendarul învățătorului* (1938, în colaborare); *Povestitorul Ion*. Director, revista *Junimea*, Pitești (1908), redactor, *Revista germaniștilor români*, București. Versuri, povestiri, reflexii, eseuri, periodicele: *Junimea* (Pitești); *Șezătoarea* (Fălticeni); *Floarea darurilor* (București). Traducere, în limba germană, creații semnate de: Mihai Eminescu, Costache Negruzzi, Gheorghe Bogdan-Duică. Membru corespondent, Academia Germană din München, alte aprecieri comunitare antume și postume. (M.C.S.).

TEODORESCU (Secolul XIX~). Familie tradițională din Pitești, Argeș. Proprietari urbani și rurali, cadre didactice, juriști, ingineri, scriitori, ziariști, funcționari. Mai cunoscuți: **Ion S. T.** (v.), căsătorit cu **Anastasia P. Rătescu**, din Merișani, Argeș, cinci copii; **Ion I. T.** (1883-1905), jurist; Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1901), Facultatea de Drept, București (1905); **Paul I. T.** (1885-1963), jurist, inginer hotarnic (*silvicultură*); Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1903), Facultatea de Drept

(1907), Școala Politehnică (1910), București; activitate specializată în Capitală; **Alexandru I. T.** (1888-1955), profesor, *limba latină*; Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1906), Universitatea din București (1910); activitate didactică permanentă, Craiova, Dolj (1910-1948), director, Liceul *Frații Buzești*; **Ștefan I. T.** (1892-?), jurist, înalt funcționar de stat; Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1910), Facultatea de Drept, București (1914); magistrat; președinte: Tribunalul Argeș, Tribunalul Suprem al României; scrieri în domeniu; **Tudor I. T.**, pseudonim, **Braniste** (v.). Diverse atestări documentare. Implicări constante în viața *Cetății*, aprecieri comunitare antume și postume. (N.P.L.).

TEODORESCU (Secolul XIX~). Familie tradițională din Pitești, Argeș, pseudonim **Zavaidoc**. Proprietari urbani, instrumentiști (*vioară, pian, chitară*), soliști vocali (*muzică populară românească*), renumiți în domeniu. Mai cunoscuți: **Vasile T.**, lăutar, autodidact; **Nicolae/Nae T.**, viorist, decedat, începutul secolului XX; **Tănase T.**, chitarist, fratele lui **Nicolae Nae T.**; **Constanța M. T.** Conexiuni cu familia Dură (v.); **Marin T. T.** (v.). Numeroase spectacole, concerte, reuniuni publice și familiale. Discografie. Aranjamente, prelucrări folclorice, adaptări compoziționale. Nominalizări: *Un secol de activitate corală în Pitești* (1971), Silvestru D. Voinescu; *Istoria municipiului Pitești* (1988). Aprecieri comunitare antume și postume. (L.I.P.).

TEODORESCU (Secolul XIX~). Familie tradițională din Rucăr, Muscel. Proprietari rurali și urbani, mici întreprinzători, funcționari de stat, ofițeri, cadre didactice, medici, filantropi. Mai cunoscuți: **Ioan I. T.** (v.); **Iosif I. T.** (v.); **Constantin I. T.**, fondator Fabrica de Cherestea, Rucăr. Donatori (30 decembrie 1939), pentru bisericile Rucăr-Joseni și Rucărul de Mijloc, a câte 30 de *dramuri* fiecare, din perimetrele montane Vâra, Boteanu, Lazurile Popilor, Fântâneau,

Grindul, Baci, Colții, Plaiul Pietricica, aferente Obștei Moșnenilor Rucăreni. Autentificare, Tribunalul Județului Muscel (1939), drepturile legale oferite începând cu 1 ianuarie 1940. **Dan T. I.**, ofițer de carieră, *cavalerie*, fiul lui **Iosif I. T.** (v.), combatant, Al Doilea Război Mondial, *Frontul de Est*, erou, căzut la datorie, luptele pentru Odessa, Uniunea Sovietică (1941); **Lucian I. T.**, funcționar de stat, fiul lui Iosif I. T. (v.); frate cu **Dan I. T.**, activitate permanentă la Pitești; **Cornelia C. T.**, profesoară, fiica lui **Constantin I. T.**, stabilită la Craiova (Dolj). Alte atestări documentare. Implicări constante în realizarea unor proiecte specifice zonei amintite. Aprecieri comunitare. (F.C.P.).

TEODORESCU, Alexandru Gh. (Pitești, Argeș, 22 decembrie 1870 - ?). Ofițer de carieră, *artilerie*, general, publicist. Studii în România. Combatant: *Campania Balcanică* (1913), maior; Primul Război Mondial (1916-1918), *Frontul din Moldova* (1917), colonel; *Campania de pe Tisa* (1919), general de brigadă. Distinct: organizarea unităților de artilerie grea, colaborare cu *Misiunea Franceză*. Activitate didactică, diverse școli militare din România. Volume importante: **Organizarea și serviciul artileriei de asediu și cetate; Fabricarea pulberilor și a materialelor explozibile**. Contribuții la consolidarea *României Mari*. Ordine și medalii române, ruse, franceze. Comandant, *Artileria Grea*, alte aprecieri publice antume sau postume. (G.I.N.).

TEODORESCU, Alexandru N. (Niculițel, Tulcea, 5 iulie 1946 – Pitești, Argeș, 28 septembrie 2013). Inginer, *horticultură*, cercetător științific gradul I, profesor universitar, manager. *Stabilit la Pitești, din 1977*. Școala Medie Tehnică Horticolă, Poarta Albă, Tulcea (1965), Institutul *Nicolae Bălcescu*, București (1973). Doctorat, *științe agricole*, București (1980). Stagii: țări din Uniunea Europeană. Succesiv: cercetător (1977-1981), director științific (1981-1983), Institutul de Cercetare -

Dezvoltare pentru Pomicultură, Pitești-Mărăcineni, Argeș; director, Institutul de Cercetare, Proiectare pentru Valorificarea și Industrializarea Fructelor și Legumelor, București (1983-1986); director, Trustul Pomiculturii, Ministerul Agriculturii, București (1986-1988); șef, Complexul de Înmulțire *in vitro*, Institutul Pomicol, Mărăcineni (1988-1998); director, Stațiunea de Cercetare și Producție pentru Viticultură și Vinificație, Ștefănești, Argeș (1998-2005). Preocupări didactice, Universitatea din Pitești (2002-2013). Conducător de doctorat. Volume importante (autor, colaborare): **Cultura și valorificarea căpșunului** (1982); **Tehnici de cultură in vitro pentru înmulțirea plantelor** (1999); **Biotehnologii de producere a materialului săditor viticol** (2001); **Bazele producerii materialului săditor cu valoare biologică ridicată în viticultură** (2002); **Biotehnologii. Regenerare in vitro la vița de vie** (2004). Numeroase studii, referate, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale, proiecte, *granturi/contracte* de cercetare (*cultura țesuturilor vegetale și ecologie*). Exponent al biotehnologiilor privind înmulțirea plantelor horticole. Membru, prestigioase foruri în domeniu, alte aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

TEODORESCU, Aurel S. (Țuțulești, Suseni, Argeș, 1 ianuarie 1945). Profesor, *limba germană*, înalt funcționar de stat, manager. Școala Medie, Costești, Argeș (1963), Institutul Pedagogic, Constanța (1969), Universitatea din București (1971). Stagiul în Italia (1998). Activitate didactică, Școala Suseni, Argeș (1972~2011), complementar, Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești, Argeș. Membru marcant, Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat: consilier local (1992-1996); consilier județean (1996); prefect de Argeș (1996-1999), reprezentând guvernul condus de Victor Ciorbea; șef, Inspectoratul Județean de Cultură Argeș (2000-2001); vicepreședinte/secretar/președinte, Liga

primarilor și consilierilor partidului din Argeș-Muscel. Contribuții la respectarea legislației economice și administrative din etapa invocată în profil teritorial. Distinct: participarea la inaugurarea Campusului universitar *Târgu din Vale*, Pitești (20 mai 1998). Studii, analize, rapoarte, interviuri, emisiuni *media*, reuniuni tematice autohtone și continentale. Implicări comunitare permanente. Membru, diverse foruri politice, științifice, administrative în domeniu, alte aprecieri publice. **(I.T.B.)**.

TEODORESCU, Aurelian (Fata, Vedea, Argeș, 14 august 1941 – București, 9 septembrie 1999). Historic, muzeograf, arhivist. Școala Medie Nr. 1/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1957), Universitatea din București (1965). Doctorat, *științe istorice*, București (1983). Activitate permanentă în Capitală: Muzeul de Istorie a Partidului Comunist, a Mișcării Revoluționare și Democratice din România (1965-1990); Muzeul Țăranului Român (1990-1992); Arhivele Naționale (1992-1999). Volume importante (în colaborare): **1958. Retragerea trupelor sovietice din România** (1996); **Stenogramele ședințelor Consiliului de Miniștri. Guvernarea Ion Antonescu, I** (1997), **II** (1998), **III** (1999). Studii, articole, referate, comunicări, reuniuni tematice naționale sau internaționale. Membru, diverse foruri științifice în domeniu. Aprecieri publice antume și postume. **(S.I.C.)**.

TEODORESCU, Cătălin Florin E. (n. Curtea de Argeș, 7 aprilie 1965). Medic veterinar, înalt funcționar de stat, manager, parlamentar. Studii liceale, Pitești, Argeș, Facultatea de Medicină Veterinară, București (1991). Fiul lui **Emil T.** (v.). Stagiul în Spania. Succesiv: șef, Circumscripția Sanitar-Veterinară SC *Victoria SRL*, Albești, Argeș (1991-1995); director, SC *Eurol Ambient Construct SRL*, Pitești (1995-2004); acționar majoritar, SC *Saltele Prod SRL*, Câteasca, Argeș (2007-2009). Membru marcant: Partidul Umanist Român/Partidul

Conservator; Partidul Democrat Liberal, lider, Organizația Argeș (2013~). Responsabilități oficiale: prefect de Argeș (1 noiembrie 2004 – 7 ianuarie 2005), reprezentând guvernele conduse de Adrian Năstase și Călin Popescu-Tăriceanu; președinte, Agenția Națională pentru Protecția Consumatorului, București (2005-2007); vicepreședinte, Agenția Națională Sanitar-Veterinară și Siguranța Alimentelor (2009), secretar de stat, Agenția Națională pentru Restituirea Proprietăților (2009-2011), București. Concomitent: consilier, Consiliul Județean Argeș; deputat de Argeș (2012-2016), Circumscripția Uninominală Electorală Nr. 3, din partea Partidului Democrat Liberal. Inițiative legislative, declarații politice, interpelări, emisiuni *media*. Preocupat de evoluția urbană și rurală a zonei Argeș-Muscel, implementarea unor programe adecvate, stimularea proiectelor locale, finanțate de Uniunea Europeană. Aprecieri publice. **(C.D.B.)**.

TEODORESCU, Emil (n. Albeștii de Argeș, Argeș, 29 septembrie 1937). Inginer horticol, funcționar de stat, manager. Școala Medie Tehnică Horticolă/Grupul Școlar Agricol *Constantin Dobrescu-Argeș*, Curtea de Argeș (1954), Institutul *Nicolae Bălcescu*, București (1968). Documentări continentale. Succesiv (în Argeș): șef fermă, director, Gospodăria Agricolă de Stat, Tigveni (1964-1968); director, Fabrica de Conserve, Băiculești (1968-1970); director, Trustul/Inspectoratul Întreprinderilor Agricole de Stat, Pitești (1970-1972); director general, Direcția pentru Agricultură și Industrie Alimentară (1972-1980). Ulterior, director: Ministerul Agriculturii, București (1980-1984); Întreprinderea Agricolă de Stat/Trustul Întreprinderilor Agricole de Stat, Vâlcea (1984-1989). Contribuții directe la: dezvoltarea agriculturii și zootehniei cooperatiste din Argeș-Muscel; gestionarea organizării naționale a *Zilei Recoltei* în Pitești (1977; 1978); obținerea *Titlului de Erou al Muncii Socialiste* (1981), acordat județului

Argeș pentru activitatea din agricultură în cincinalul 1976-1980; acceptarea investirii sumelor aferente acestei distincții la redimensionarea Memorialului de Război *Mateiaș*, Valea Mare-Pravăț, Argeș. Studii, analize, rapoarte, interviuri. Membru, diverse organizații profesionale specializate, alte aprecieri publice. (C.D.B.).

TEODORESCU, Georgeta E. (n. Berevoești, Muscel, 13 decembrie 1949). Inginer, *horticultură*, cercetător științific gradul I, profesor universitar. Căsătorită cu **Alexandru N. T.** (v.). Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1967), Institutul *Nicolae Bălcescu*, București (1973). Doctorat, *științe agricole*, București (1989). Stagii: Statele Unite ale Americii; țări din Uniunea Europeană. Activitate permanentă: Institutul de Cercetare - Dezvoltare pentru Pomicultură, Pitești-Mărăcineni, Argeș (1973-2008). Preocupări didactice: Universitatea din Pitești (2004-2008). Volume importante (autor, colaborare): *Combaterea bolilor și dăunătorilor la speciile de arbuști fructiferi și căpșun* (1999); *Entomologie horticolă. Dăunători specifici și metode de combatere* (2003); *Protecția fitosanitară a ecosistemelor pomicole* (2003); *Dicționar enciclopedic de mediu* (2005). Numeroase studii, referate, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale, proiecte, *granturi*/contracte de cercetare în domeniul fitoprotecției. Descoperirea unor noi dăunători pentru pomicultură, contribuții la crearea soiului de căpșun *Premial*, promovarea, în medii adecvate, a conceptelor ecologice. Membră, diverse foruri profesionale autohtone, alte aprecieri publice. (C.D.B.).

TEODORESCU, Grigore (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Jurist, proprietar urban și rural, înalt funcționar de stat. Suprafețe de teren, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești, Argeș și localități apropiate. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Facultatea de Drept,

București. Activitate specializată, instituții de profil din Argeș-Muscel. Magistrat. Președinte Tribunalul Argeș, în timpul participării României la Primul Război Mondial (1916-1918). Prefect de Argeș (27 octombrie – 5 decembrie 1918), reprezentând guvernul condus de Constantin Coandă. Colaborări constante cu primăriile orașelor și comunelor, Episcopia Argeșului, Camera de Comerț și Industrie, Pitești, pentru: îndeplinirea responsabilităților aferente conflagrației amintite, sărbătoririi Unirii Transilvaniei cu Țara (1 decembrie 1918); pregătirii unităților militare integrate *Campaniei de pe Tisa* (1919). Membru fondator, Societatea pentru Educațiunea Cetățenească, Secțiunea Argeș (1916). Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (I.T.B.).

TEODORESCU, Honoriu Dan C. (n. Pitești, Argeș, 26 februarie 1928). Inginer, *electrotehnică*, profesor universitar, inventator. Liceul de Băieți Nr. 1/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1946), Institutul Politehnic, Timișoara (1951). Doctorat, *acționări electrice*, Timișoara (1965). Activitate didactică permanentă, Institutul Politehnic, Timișoara (1955-1990). Colaborări constante (*automatizări*): Întreprinderea Electromotor, Timișoara (1955-1990); facultăți din Anglia și Franța. Șef de colectiv, proiectarea stațiilor de transformare, Baia Sprie (Maramureș), Bicaz (Neamț), Brașov, Medgidia (Constanța). Volume importante: *Tehnica reglării automate* (1972); *Ingineria biosistemelor* (1978); *Modele stohastice optimizate* (1982). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Brevete de inventator, Medalia de Aur, saloanele europene: Viena, Austria (1968); Köln, Germania (1972). Membru diverse foruri științifice autohtone și continentale. Contribuții la evoluția învățământului superior tehnic din România. Implicări comunitare. Premiul de Stat, București (1957). Membru de Onoare, Academia de

Științe Tehnice, București (2004). Alte aprecieri publice. **(I.A.B.)**.

TEODORESCU, Ioan P. (Câmpulung, Muscel, 17 noiembrie 1893 - ?). Ofițer de carieră, *infanterie, grăniceri*, general, donator comunitar. Studii specializate în România. Combatant: Primul Război Mondial (1916-1918), locotenent; *Campania de pe Tisa* (1919), căpitan; Al Doilea Război Mondial, *Frontul de Est* (1941-1944), colonel; *Frontul de Vest* (1944-1945), general de brigadă. Comandant: Regimentul 30 *Dorobanți*; brigăzile: *III Grăniceri, IV Grăniceri, XX Infanterie, I Grăniceri*; Divizia 9 *Infanterie*. Distinct: șef de stat-major, Corpul Grănicerilor. General de divizie (1959). Ordine și medalii militare, alte aprecieri publice antume sau postume. **(G.I.N.)**.

TEODORESCU, Ion/Jean I. (Rucăr, Muscel, 26 iulie 1884 - ?). Ofițer de carieră, *artilerie*, general, jurist, proprietar urban și rural, filantrop. Studii militare în România: Craiova, Dolj (1901); București (1904; 1909). Stagiul în armata Austro-Ungariei (1909-1911). Funcții de comandă (succesiv): unități de profil din Craiova, București, Brăila, Iași, Giurgiu, Cinișeuți (Basarabia), Turnu-Severin (Mehedinți). Responsabilități speciale pe timpul Campaniei Balcanice (1913) și participării României la Primul Război Mondial (1916-1918). General de brigadă (1932). Donații funciare pentru parohiile ortodoxe din Rucăr (1939). Ordine și medalii române, alte aprecieri publice antume și postume. **(G.I.N.)**.

TEODORESCU, Ion S. (Tigoiu, Jideni, Buzău, 13 iunie 1850 – Pitești, Argeș, 16 martie 1931). Proprietar urban și rural, institutor, militant politic. *Stabilit la Pitești, din 1871*. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești și Merișani, Argeș. Seminarul Teologic, Buzău (1870), atestat institutor, examen în Capitală (1871). Activitate didactică permanentă, Școala Primară de Băieți Nr. 1, Pitești (1871-1909),

director (1890-1909). Temporar, revizor școlar pentru județele Vâlcea (1886-1888) și Argeș (1890). Preocupări civice constante. Membru: Consiliul General al Județului Argeș, Comisia Administrativă; Consiliul Superior al Învățământului din România (1903-1908). Președinte: Liga pentru Unitatea Culturală a Tuturor Românilor, Secția Pitești; Conferința Instituturilor din Pitești; Societatea pentru Ajutorarea Copiilor Săraci, fondator, prima cantină socială a elevilor din localitate. Diverse atestări documentare, special, ziarul *Învățătorul*, București, 1 mai 1911. Aprecieri comunitare antume și postume. **(I.M.D.)**.

TEODORESCU, Iosif I. (Rucăr, Muscel, 25 decembrie 1885 – București, 1960). Ofițer de carieră, *infanterie*, general, jurist, publicist. Frate cu **Ioan/Jean T. I.** (v.). Studii militare specializate în România, Facultatea de Drept (1911), București. Combatant: *Campania Balcanică* (1913), sublocotenent; Primul Război Mondial (1916-1918), *Frontul Carpatic* (1916), căpitan, remarcat în luptele din zona Valea Mare-Pravăț, Mateiaș, Nămăești (Muscel); *Frontul din Moldova* (1917), maior; *Campania de pe Tisa* (1919); Al Doilea Război Mondial (1941-1945), *Frontul de Est* (1941-1944), general de divizie. Comandant, regimentele: *63 Infanterie; 30 Infanterie; Brigada II Grăniceri*; diviziile: *18 Infanterie; 11 Infanterie*. Distinct: comandant secund, Corpul 5 Armată (1 aprilie - 31 octombrie 1943); comandant militar al Capitalei, implicat în evenimentele de la 23 august 1944. General de corp de armată (1946). Arestat (1950), acuzat pentru *crime de război*, cercetat, încarcerat, Penitenciarul Jilava (Ilfov), achitat, redeschiderea cauzei (1952), eliberat. Volum important: *Istoricul Regimentului 30 Muscel* (în colaborare). Studii tactice, planuri strategice. Ordine și medalii române sau străine, alte aprecieri publice antume ori postume. **(G.I.N.)**.

TEODORESCU, Leon (Pitești, Argeș, 1917 – București, 1994). Profesor universitar,

educație fizică, sportiv de performanță, manager, publicist. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu* (1935), Institutul de Cultură Fizică, București (1939). Doctorat, *științe pedagogice*, București (1970). Activitate didactică permanentă, Institutul de Cultură Fizică/Institutul de Educație Fizică și Sport/Academia Națională de Educație Fizică și Sport, București, director (1950-1951), rector/decan/șef de catedră (1965-1973). Volum important: ***Orientări și tendințe în metodologia antrenamentului modern în jocurile sportive colective***, preluat de edituri din România, Franța, Italia. Numeroase studii, articole, interviuri, emisiuni *media*, reuniuni naționale și internaționale pe teme adecvate. Implicări în realizarea unor proiecte comunitare pentru Argeș - Muscel. Președinte, Federația Română de Baschet (1958-1962), membru, diverse foruri specializate în domeniu, alte aprecieri publice antume și postume. (N.M.I.).

TEODORESCU, Marin Gh. (Piatra Olt, 21 aprilie 1910 - Costești, Argeș, 30 decembrie 1979). Lucrător industrial, înalt funcționar public și de stat. *Stabilit în Argeș din 1945*. Școala Medie Tehnică Mecanică/Liceul Industrial, Craiova, Dolj (1927), reconversie, *administrație publică* (1952). Activitate productivă: depourile Căilor Ferate Române: Piatra Olt (1927-1945); Pitești, Argeș (1945-1949). Distinct: vicepreședinte, Comitetul Provizoriu Județean/Sfatul Popular Regional Argeș (1949-1950; 1951-1956); primar al orașului Pitești (1950-1951; 1956-1964); director, Organizația Comercială Locală, Pitești (1964-1968). Realizări urbanistice ale timpului: edificarea Casei Tineretului/Casa Studenților (1958); elaborarea primei schițe de sistematizare postbelică a reședinței Argeșului (1961); intrarea în funcțiune a Centralei Automate de Telefoane (1962); deschiderea Institutului Pedagogic de 3 ani/Universitatea din Pitești (1962); construirea zonelor rezidențiale *Calea București* (1962-1964) și *Gară-Sud* (1963); inaugurarea Combinatului

de Prelucrarea Lemnului (1963); finalizarea Stadionului *1 Mai/Nicolae Dobrin* (1964). Special: gestionarea retragerii trupelor sovietice din Pitești (iunie 1958); pregătirea vizitei, în localitate, a liderului Gheorghe Gheorghiu-Dej (16-17 februarie 1961); aplicarea ***deciziei*** privind demolarea Bisericii *Sfântul Nicolae* (iulie 1962). Valoroase consemnări memoriale. Diverse aprecieri comunitare. (I.T.B.).

TEODORESCU, Marin T. (Pitești, Argeș, 8 martie 1896 - București, 13 ianuarie 1945). Pseudonim ***Zavaidoc***. Proprietar urban, solist vocal, *muzică lăutărească*, instrumentist, *pian*. Fiul lui **Tănase T.**, renumiți în domeniu. Talent nativ, *cultivat* prin studii muzicale, spectacole, concerte, reuniuni publice sau familiale, colaborări cu orchestre, oameni de artă și cultură, oficialități. Activitate preponderentă în Capitală, Restaurantul *Berbec*. Turnee externe: Bulgaria, Cehoslovacia, Franța, Ungaria (1930~1940). Culegător și creator de cântece populare românești. Piese de referință: ***Cocoșel cu două creste; Pe deal pe la Cornățel; Suflecată pân' la brâu; Foaie verde spic de grâu; Cine mă puse pe mine***. Discografie, înregistrări radio, selecții pentru *Fonoteca de Aur*, București. Nominalizat în ***Istoria municipiului Pitești*** (1988). Eponimii în reședința Argeșului: stradă, festival competitiv, anual (2006~), ansamblu artistic. Volum evocator, ***Năbădăiosul Zavaidoc*** (2006), Jean Dumitrașcu. Alte aprecieri comunitare antume și postume. (L.I.P.).

TEODORESCU, Marius N. (Stroești, Mușătești, Argeș, 1896 – București, 1980). Medic primar, *chirurgie*, publicist. Facultatea de Medicină, București (1920). Documentări continentale europene. Activitate specializată, Spitalul *Brâncovenesc*, București. Scrieri importante: ***Contribuții la studierea spasmelor medio-gastrice*** (1932); ***Chirurgie semiotică, clinică și terapeutică*** (1943); ***Anticorpii și limfocitele în apărarea organismului*** (1957). Numeroase articole,

studii, reuniuni tematice naționale și internaționale. Inovator: tehnici ortopedice, tratamente oncologice, calitățile elementelor naturiste. Contribuții la evoluția chirurgiei autohtone în perioada interbelică. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice antume și postume. (C.G.C.).

TEODORESCU, Mihail Naum Gh. (n. Pitești, 3 martie 1949). Arhitect, profesor. Liceul *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1967), Institutul de Arhitectură *Ion Mincu*, București (1973). Activitate specializată permanentă, Institutul de Proiectare Argeș/SC *Proiect Argeș SA*, Pitești (1975~). Adept al stilului funcționalist. Proiecte reprezentative finalizate prin construcții: Bazinul Olimpic de Înot, Pitești (1984); zone rezidențiale, blocurile *A1-A10*; *B1-C1* (1980-1982, în colaborare). Preocupări didactice, Liceul *Dinu Lipatti*, Pitești (2000-2005), șef, Catedra Arhitectură și Arte Vizuale. Membru, Uniunea Arhitecților din România (1975), Ordinul Arhitecților din România (2001), Registrul Urbaniștilor din România (2005). Studii, articole, interviuri, comentarii. Premii în domeniu. Contribuții la evoluția arhitecturii argeșene contemporane. (A.I.M.).

TEODORESCU, Nicolae Gh. (Valea lui Maș, Mușătești, Argeș, 4 ianuarie 1905-Mușătești, Argeș, 25 noiembrie 1991). Învățător, folclorist, publicist. Școala Normală/Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești, Argeș (1925). Activitate didactică permanentă, școli din: Brătești, Albeștii de Argeș (1925-1926); Oești, Corbeni, Argeș (1926-1930); Mansârova, Cadrilater, Dobrogea de Sud (1930-1940); Mușătești, Argeș (1940-1966). Volume importante: *Mușătești. Altar de lumină* (1947); *Mușătești. File de cronică* (1970); *Folclor din Oești* (1983); *Pe Argeș în sus. Oești. Din hronicul satului* (1988). Colaborator, periodicele: *Gazeta țăranilor*, *Izvoarașul*, *Solidaritatea*, *Opaițul satelor*, *Caiete*

folclorice argeșene. Fondator: căminele culturale *Constantin Dobrescu-Argeș*, Oești (1928), Mansârova (1932); Cercul de Cultură Generală (1949), Universitatea Populară Sătească (1954), Muzeul Sătesc (1969), Mușătești. Membru permanent (1973-1991), Asociația Folcloriștilor Argeșeni *Constantin Rădulescu-Codin*, Pitești. Premiul *Atanasie Toncoviceanu* al Academiei Române, București (1943), alte aprecieri comunitare antume și postume. (C.C.C.).

TEODORESCU, Romulus (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Jurist, militant politic, înalt funcționar public și de stat, parlamentar. Studii liceale, Pitești, Argeș, universitare, București. Avocat, Baroul Argeș. Susținerea intereselor unor familii cunoscute din România. Oratorie, recunoscut în domeniu. Primar al orașului Pitești, Argeș (1936-1937), președintele Consiliului Comunal Urban. Membru marcant, Partidul Național Liberal (1943-1947), lider local (1946), Gruparea *Gheorghe Tătărăscu* (la Pitești, 2 400 de membri, negustori, țărani înstăriți, funcționari). Adept al constituirii și consolidării: Blocului Național Democrat (1944); Blocului Partidelor Democratice, Consiliul Județean Argeș (președinte, 25 mai 1946). Deputat de Argeș (1946-1948), reprezentând Blocul Partidelor Democratice, ales pe *listele* alianței amintite (sigla, *Soarele*). Intensă activitate legislativă. Contribuții la: amenajarea Parcului *Argeș/Ștrand* (1936-1937); exprimarea pluripartidismului în perioada imediat postbelică; reabilitarea *tramei* stradale în reședința Argeșului; adoptarea unor hotărâri importante pentru etapele enunțate. Aprecieri comunitare antume și postume. (C.D.B.).

TEODORESCU, Sava Șt. (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). *Originar din Pitești, Argeș*. Ofițer de carieră, *infanterie, grăniceri*, general. Studii în România. Combatant: Primul Război Mondial (1916-1918), *Frontul Carpatic*

(1916), sublocotenent, remarcat în luptele din Muscel; *Frontul din Moldova* (1917), locotenent; Al Doilea Război Mondial (1941-1945), *Frontul de Est* (1941-1944), colonel, distins în confruntările din zona Odessa (Ucraina); *Frontul de Vest* (1944-1945). Comandant secund, Regimentul 7 *Dorobanți*; comandant, Regimentul 1 *Grăniceri Operativ*; locțiitor al comandantului, Brigada IV *Infanterie*. General. Ordine și medalii române și străine, alte aprecieri publice antume sau postume. (G.I.N.).

TEODORESCU, Ștefan I. (Ploiești, Prahova, 22 iulie 1937 – Pitești, Argeș, 31 octombrie 2002). Inginer mecanic, manager. *Stabilit în Argeș din 1968*. Școala Medie/Liceul *Ion Luca Caragiale*, Ploiești (1955), Institutul Politehnic, Brașov (1960). Specializare, *industria de automobile*. Stagii și documentări externe: Franța, Germania, Olanda. Inițial, tehnolog, șef schimb, șef secție, Uzina *Mecanică Fină*, Sinaia, Prahova (1961-1968). Activitate prevalentă, Întreprinderea de Autoturisme/SC *Automobile SA*, Colibași/Mioveni, Argeș (1968-2002): adjunct, șef, Secția Montaj General (1968-1973); inginer-șef, Serviciul Producție (1973-1982); director tehnic (1982-2002). Participare efectivă la realizarea primelor autoturisme din gama *Dacia 1100* și *Dacia 1300* sau variante, colaborare permanentă cu experții Companiei *Renault* (Franța). Promovarea, la export, a reperelor autohtone în state din Africa, America de Sud, Asia, Europa. Studii, analize, rapoarte, interviuri, comunicări, reuniuni tematice naționale sau internaționale. Implicări constante în diverse proiecte comunitare. Aprecieri publice antume și postume. (M.T.D.).

TEODORESCU, Vasile (n. Leordeni, Muscel, 1933). Sportiv de performanță, ofițer, manager. Școala Militară de Geniu, București (1955). Specializări profesionale ulterioare. Preocupări didactice permanente în domeniul sportului militar: Școala de Ofițeri *Mihai Viteazul*, Pitești, Argeș (1980-1990);

comandant, Centrul de Calificare pentru Ofițeri cu Pregătirea Fizică, București (1991-1993), decan, Facultatea Militară de Educație Fizică și Sport, București. Succese cu elevii și cadrele active în competiții locale, zonale, naționale. Contribuții directe la realizarea unor spectacole și demonstrații de anvergură pe stadioane sau alte locuri publice din București, Craiova (Dolj), Pitești, Târgoviște (Dâmbovița). Studii, analize, rapoarte, comunicări, reuniuni tematice, interviuri. Aprecieri comunitare. (N.M.I.).

TEODORESCU – BRANIȘTE, Tudor I. (Pitești, Argeș, 12 aprilie 1899 – București, 23 martie 1969). Jurist, scriitor, gazetar. Fiul lui **Ion S. T.** (v.). Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1918), Universitatea din București (1923). Avocat, Baroul Ilfov. Activitate permanentă în Capitală. Volume importante (proză): *Povăiri* (1927); *Domnul Negoită* (1932); *Prințul* (1944); *Primăvara apele vin mari* (1960); *Oameni și paiațe* (1967). Distinct: *Gambeta. Viața și opera lui* (1926); *Clemenceau. Viața și opera lui* (1931); *Scara vieții* (1976, elaborare nefinalizată). Preocupări redacționale, ziarele: *Izbânda* (1919); *Cuvântul liber* (director, 1933-1936); *Jurnalul*. Secretar, Editura *Cultura Națională* (1921-1926). Colaborator constant, publicațiile: *Adevărul*, *Aurora*, *Dimineața*, *Gazeta literară* (București), *Viața românească* (Iași). Numeroase articole, cronici, recenzii, comentarii, emisiuni *media*, reuniuni tematice autohtone. Traduceri din literatura franceză. Membru fondator, Uniunea Scriitorilor din România, București (1949). Apropiat proiectelor comunitare ale reședinței Argeșului. Eponimii: stradă în municipiul Pitești, bust, placă memorială (1988). Evocări, alte aprecieri publice antume și postume. (M.M.S.).

TEODORU, Ioan (Sfârșitul secolului XVIII – Prima jumătate a secolului XIX). Proprietar urban și rural, slujbaș al Curții Domnești de la București. Terenuri, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită în Argeș și

Vâlcea. *Staroste al neguțătorilor* din Pitești. Arendaș inițial, suprafețele Mănăstirii Bistrița, Vâlcea, aflate la Stroești, Mușătești, Argeș (1835), calitate instituită pe baza prevederilor **Regulamentului Organic** al Țării Românești (1831). Nominalizat în diferite documente ale timpului. (**S.I.C.**).

TEODORU, Petre (Secolul XIX). Mare proprietar funciar din Argeș, militant politic. Întinse suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, localitățile Zărnești, Hințești, Pitești. Nominalizat în **Lista** pentru participarea la alegerea deputaților Divanului ad-hoc al Țării Românești (iulie 1857): *boier – pitar*, 67 de ani, 23 de locuitori pe moșie, peste 100 de *fâlcii lucrătoare*, venit liber de ipotecă. Adept al unirii Munteniei cu Moldova (1859), acceptarea **Programului** modernizării statului, elaborat de Alexandru Ioan Cuza și Mihail Kogălniceanu. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. Importante surse arhivistice. (**I.I.Ș.**).

TEODORU, Ștefan L. (Babadag, Tulcea, 28 noiembrie 1927 – Pitești, Argeș, 14 ianuarie 2008). Inginer, *lucrări speciale*, manager. *Stabilit la Pitești, din 1966*. Liceul *Mircea cel Bătrân*, Constanța (1946), Facultatea de Piscicultură, Galați (1951). Responsabilități tehnice și administrative: Întreprinderea Sovrom-Construcții, Năvodari, Constanța (1952-1959); Întreprinderea Construcții-Montaj, București (1959-1963); șef șantier, Întreprinderea de Lucrări Speciale, Popești-Leordeni, Ilfov (1963-1966). Distinct: șef, Șantierul Pitești, Trustul de Lucrări Speciale, București (1966-1990). Patron, fondator, SC *Hercules* SRL, Pitești (1990-2002). Coordonarea activităților specifice pentru edificarea obiectivelor economice de pe marile platforme industriale din Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș, Râmnicu Vâlcea. Recorduri în materie: coșurile de fum, centralele termice Mintia/Deva (Hunedoara) și Pitești-Sud Argeș, 280 m înălțime. Implicare în

reabilitarea Memorialului de Război, Mateiaș, Valea Mare - Pravăț (1984), extinderea zonelor rezidențiale urbane, conservarea clădirilor din patrimoniul cultural național. Studii, analize, rapoarte, interviuri pe diverse teme. Aprecieri publice antume și postume (**I.M.F.**).

TEODOSESCU, Teodor Gr. (n. Ștefănești, Muscel, 13 august 1950). Jurist, publicist, manager. Școala Normală/Colegiul Pedagogic *Carol I*, Câmpulung, Argeș (1969), Universitatea din București (1978). Doctorat, *științe juridice*, București (2003). Inițial, activitate didactică, Școala Nr. 5, Pucioasa, Dâmbovița (1972-1978). Procuror (succesiv): Parchetul de pe lângă Judecătoria Curtea de Argeș (1978-2000), procuror-șef (1990-1998); prim-procuror, Parchetul de pe lângă Tribunalul Argeș (2000-2003); Parchetul Național Anticorupție/Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație de Justiție, Direcția Națională Anticorupție/DNA, București, Serviciul Teritorial, Pitești (2003-2004); procuror-șef, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism/DIICOT, București, Serviciul Teritorial, Pitești (2004-2010). Volum important: **Ministerul Public și rolul său pentru asigurarea legalității actelor administrative** (2004). Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice în domeniu. Membru, Asociația Magistratilor din România, Filiala Argeș (2003), alte aprecieri comunitare. (**A.A.D.**).

TEODOSIE (Secolul XVI). Domn al Țării Românești (1521-1522), *continuator al dinastiei tradiționale autohtone*, fiul și urmașul, la tron, al voievodului Neagoe Basarab (v.). Păstrat în spiritualitatea românească prin **Învățăturile**, operă ce i-a fost dedicată de tatăl său, redactată în limba slavonă (1518 - 1521), sub influență bizantină și elenă. Conexarea spațialității argeșene la provocările europene ale timpului. (**V.G.N.**).

TEODOSIADE, Alexandru (Secolul XIX). Instructur, funcționar superior de stat. Originar din Capitală. *Activitate la Pitești, Argeș*: Școala Națională (1861-1864); Școala de Băieți nr. 1, director (1864-1870); revizor școlar pentru județele Argeș și Vâlcea (1870-1876); fondator, institutul particular *Lascăr Catargiu*. Preocupări privind aplicarea prevederilor *Legii Instrucțiunii Publice*, adoptată de Camera Deputaților (16/28 martie 1864), în vigoare din decembrie 1865. Învățământul autohton unitar: primar, patru ani, obligatoriu și gratuit; secundar, șapte ani; *universitar*, trei ani. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (I.M.D.).

TEOFAN SINAITUL/SAVU, Dumitru C. (n. Corbi, Argeș, 19 octombrie 1959). Înalt ierarh al Bisericii Ortodoxe Române, mitropolit, editor, poliglot. Seminarul Teologic, Mofleni/Craiova, Dolj (1979), Institutul Teologic, București (1984). Stagi: Franța (1986-1990). Doctorat, *teologie*, Paris, Franța (1990). Călugărit, *Teofan*, Schitul Crasna, Prahova (1984). Activitate eclesiastică: *ierodiacon* și *ieromonah* (1985-1990); secretar, Cabinetul Patriarhal, București (1990-1991); arhiepiscop, *Sinaitul* (1991); episcop, vicar patriarhal (1991-2000), responsabilități sectoriale, interne și externe, colaborator apropiat al patriarhului Teoctist; secretar, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române (1994-2000). Distinct: arhiepiscop al Craiovei și mitropolitul Olteniei (2000-2008); arhiepiscop al Iașilor, mitropolitul Moldovei și Bucovinei (2008~). Temporar: locțiitor de arhiepiscop, Arhiepiscopia Ortodoxă Română din America și Canada (2001); locțiitor de episcop, Episcopia Severinului și Strehaiei (2003-2004). Studii, articole, analize (*patristică*, *spiritualitate*, *ecumenism*), colaborări, reviste din țară și străinătate. Coordonator, periodicul *News Bulletin*, București (1997-2000). Președinte: colegiile redacționale, *Mitropolia Olteniei* și *Cetatea Creștină*; asociațiile caritabile *Diaconia* și

Vasiliada. Numeroase reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, importante foruri în domeniu, alte aprecieri publice. (S.P.P.).

TEOHARI, Emilian N. (Panciu, Vrancea, 1865 – Pitești, Argeș, 4 mai 1920). Profesor, *matematică*, literat, manager. *Stabilit în Argeș-Muscel, din 1890*. Liceul – Internat, Iași (1883), Școala Normală Superioară, Iași (1888). Activitate didactică permanentă: Seminarul Teologic, Curtea de Argeș (1890-1893); Gimnaziul de Băieți, Câmpulung, Muscel (1894-1896, director); Gimnaziul de Băieți, Slatina, Olt (1896-1900, director); Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1900-1920), director (1905-1907). Temporar, inspector școlar (1903; 1920). Notificat, uneori, **Nicolae Emanoil T.** Volume importante (apărute postum): *Natura* (1925); *Lacuri, mări, oceane* (1930). Articole, studii, comentarii, recenzii, note de călătorie, periodicele: *Convorbiri critice*. *Noua revistă română*; *Viața*. Evocări memoriale, revista *Muguri*, Câmpulung (1922). Nominalizări în importante lucrări documentare, Câmpulung (1974), Pitești (1988). Eponimie, stradă în Pitești, alte aprecieri comunitare antume sau postume. (I.M.D.).

TEȘU, Ion Gh. (n. Țițești, Argeș, 20 noiembrie 1929). Inginer agronom, economist, manager, funcționar de stat, demnitar, diplomat. Liceul de Băieți, Ploiești, Prahova (1948), Institutul Agronomic *Nicolae Bălcescu*, București (1952), Institutul Politehnic, *inginerie economică*, București (1963) Doctorat, *științe agricole*, București (1976). Studii Economice, Franța (1969). Activitate specializată: inginer șef (1952-1956), director (1956-1960), întreprinderile agricole de stat Drăgănești, Prahova, respectiv Râmnicu Sărat, Buzău; șef, Direcția Agricolă Regională, Prahova (1960-1962); președinte, Gospodăria Agricolă Colectivă, Zmeeni, Prahova (1962-1965); președinte (1965-1967), vicepreședinte (1967-1969), Uniunea

Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, București; șef, Departamentul Agriculturii de Stat, Ministerul Agriculturii, București (1969-1971); cadru didactic – expert, Institutul Central de Pregătire a Cadrelor de Conducere Economică și Administrație de Stat, București (1972-1977); director, Institutul de Economie Agrară, București (1977-1980). Distinct: ministru secretar de stat (1980-1981), ministru (1981-1984), Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, București; ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Polonia (1984-1990). Volume importante: *Economia producției de carne* (1982); *Energia și agricultura* (1984). Numeroase studii, articole, interviuri, reuniuni tematice naționale și internaționale. Contribuții directe la organizarea și diversificarea activității din agricultura României. Membru de onoare, Academia de Științe Agricole și Silvicultură, București (1997), alte valoroase aprecieri publice. (C.D.B.).

THEODORESCU, Ștefan (Pitești, Argeș, 2 aprilie 1888 - București, 1965). Proprietar urban, editor muzical, tipograf, mic întreprinzător. Activitate specializată în Capitală: Editura *Constantin Gebauer*. Stagiul: Germania, Casa *Tonoer* (Köln). Distinct: *sortimentist*, Conservatorul de Muzică și Artă Dramatică, București (1912-1914); fondator, Magazinul de Muzică *Doina*, București (1914). Producție și desfacere: *știmate*, partituri, discuri, muzică ușoară și cultă, romane, muzică populară, metode pentru pian). Amintit în diverse consemnări memoriale. Colaborări cu orchestre, grupuri instrumentale, artiști profesioniști, instituții publice din domeniu. Aprecieri comunitare antume și postume. (L.I.P.).

THURRY, Ștefan (n. Timișoara, 14 august 1941). Artist plastic, *metaloplastie*, *pictură*, balerin, actor. *Stabilit la Câmpulung, Argeș, din 1995*. Pregătire specializată, Cluj-Napoca (1964) și București, mentor, Constantin Piliuță. Activitate în domeniu,

Teatrul *Constantin Tănase*, București. Expoziții personale sau de grup: București, Câmpulung, Pitești. Exprimări externe: Austria, Belgia, Franța, Germania, Israel, Luxemburg, Olanda. Lucrări în muzee, colecții particulare, instituții de spectacole. Aprecieri comunitare. (S.C.N.).

TICAN RUMANO, Mihai N. (Berevoești, Muscel, 2 iulie 1895 – București, 20 martie 1969). Literat, memorialist, colecționar de artă, poliglot. Aventurier în Italia, Somalia, Argentina (1908-1923). Studii lingvistice, școli din La Plata (Argentina). Domiciliat în Spania (1924-1931), călătorii continentale, America, Africa, Asia, Australia, Europa. Afirmații publicistice, Buenos Aires, Argentina (1916). Volume importante: *Viața albilor în țara negrilor* (1929); *Lacul cu elefanți* (1930); *Abisinia* (1935); *Argentina* (1935); *Nopți barceloneze* (1937). Editor, revista *Dacia*, tipărită în Spania (1929). Donator, tablouri, piese etnografice, obiecte personale, oferite Muzeului din Câmpulung și Primăriei Berevoești, Argeș. Apropiat Casei Imperiale din Etiopia (Abisinia). Consemnări critice favorabile, scrieri dedicate, eponimii. Atestări documentare, epistole, genealogie, Biblioteca Locală, Berevoești. Aprecieri publice antume și postume (M.M.S.).

TICĂ, Ion (Secolul XIX). Proprietar funciar, militant unionist. Originar din Micloșani, Plaiul Dâmbovița, Muscel. Notificat, uneori, *Ioan Tică*. Delegat al împuterniciților din localitățile Văleni, Bădeni Pământeni, Bădeni Ungureni, Cotenești și celelalte sate (10 septembrie 1857), pentru reprezentarea *plugarilor* în adunarea de la reședința județului. Ales deputat, Divanul Ad-hoc al Munteniei, din partea micilor proprietari musceleni, împreună cu Alexandru G. Goleșcu (v.), susținătorul intereselor proprietarilor mijlocii, și Nicolae N. Rucăreanu (v.), exponentul marilor proprietari. Validat conform prevederilor *Înaltului Împărătesc Firman al*

Puterii Suzerane (Turcia), participant la lucrările forumului, București (30 septembrie/12 octombrie 1857 – 10/22 decembrie 1857), conduse, efectiv, de Nicolae Golescu (v.). Susținător al Unirii Principatelor Române. Nominalizat în documentele timpului. Aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

TICU SORESCU, Nicolae I. (Poenărei, Corbi, Muscel, 25 iulie 1900 – Jilava, Ilfov, 18/19 iulie 1959). Proprietar rural, lucrător agricol, militant politic, martir. Membru activ, Grupul de rezistență armată anticomunistă *Haiducii Muscelului*, condus de Toma Arnăuțoiu (v.). Urmărit de Securitate, capturat (20 mai 1958), cercetat, torturat la Pitești, Argeș. Judecat, proces public, Depoul Căilor Ferate Române, Pitești, condamnat la moarte, Tribunalul Militar, Regiunea II, București (19 mai 1959). Executat (18/19 iulie 1959), Penitenciarul Jilava, împreună cu alți membri ai grupului. Confiscarea totală a averii. Importante atestări documentare. Diverse aprecieri publice antume și postume. (I.I.P.).

TICUȚĂ, Elisabeta (n. Mușătești, Argeș, 1 februarie 1944). Solistă, *muzică populară*, culegere de folclor. Liceul Domnești, Argeș (1962), Școala Populară de Artă, Pitești, Argeș (1963). Activitate profesionistă, orchestrele: *Doina Argeșului*, Pitești (1962-1967); *Rapsodia Română*, București (1967-1970); recitaluri alte instituții, concerte, concursuri de protocol oficial de spectacole din țară. Turnee externe, state din Europa, Africa, Asia, premii naționale și internaționale. Discografie. Înregistrări radio și televiziune, selecții pentru *Fonoteca de Aur*, București, partituri laice și religioase, prelucrări, adaptări, creații în domeniu. Colecție de costume populare. Exponentă a cântecului argeșean și muscelan, consemnări critice favorabile. Aprecieri comunitare. (L.I.P.).

TIGVEANU (Secolul XVIII~). Familie tradițională din Argeș. Proprietari rurali și urbani, slujbași ai Curții Domnești de la București, donatori comunitari. Întinse suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită: Tigveni, Cepar, Pitești. Mai cunoscuți: **Constantin T.** (*pitar*); **Grigore T.** (v.); **Petrache T.** (v.). Diverse atestări documentare. (N.P.L.).

TIGVEANU, Grigore C. (1773 - ?). Proprietar urban și rural, slujitor al Curții Domnești de la București. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești (*Vopseaua Galbenă*) și localități apropiate. Nominalizat, la 1829, având 60 de ani, în *Arhondologie (Condica rangurilor boierești)*, document dezavuat și ars de revoluționarii de la 1848 din Țara Românească. Prezentare în *Catagrafia orașului Pitești din 1838*, origine autohtonă, titlu de *boier fără caftan*, avere potrivită, slugi, țigani. Înscriș în *Istoria municipiului Pitești* (1988). Diverse atestări comunitare antume sau postume. (S.I.C.).

TIGVEANU, Petrache G. (1802 - ?). Proprietar urban și rural din Argeș. Fiul lui **Grigore C.T.** (v.). Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești (*Vopseaua Neagră*) și localități apropiate. Nominalizat în *Catagrafia orașului Pitești din 1838*, origine autohtonă, titlu de *boier vistier*, avere potrivită, slugi. Diverse atestări documentare antume sau postume. (S.I.C.).

TIGVENI (Secolul XVI~). Comună din județul Argeș, pe râul Topolog, satele: **Tigveni**, Bădislava, Bălilești, Bălteni, Bârseștii de Jos, Bârseștii de Sus, Blaju, Vlădești. Suprafață: 49,3 km². Locuitori: 3700 (1971); 3402 (2008). Atestare documentară medievală: Tigveni (1528), Bârsești (1569). Vestigii arheologice prefeudale. Biserici: Bălilești (1852); Bârseștii de Sus (1888); Blaju (1889); Bârseștii de Jos (1894), Tigveni (1911). Conacul Teodor Brătianu (XVIII), Capela

Băltenilor (1816). Monumente ale eroilor: Tigveni (1877, 1916-1918, 1941-1945); Bârsești (1916-1919). Școală (1838), cămin cultural (1939), bibliotecă publică (1958), percepția Circumscripției Financiare (1914-1949), sediul plasei Topolog (1925). Complexul *Gabriel Marinescu* (v.), edificat în 1939. Băncile populare: *Viitorul asigurat* (1905); *Theodor Brătianu* (1909-1932); *Topologu* (1956). Resurse naturale neexploatate: cărbune inferior (turbă). Stațiuni de mașini și tractoare (1948-1990), fermă agricolă de stat (1949-1990), cooperativă agricolă de producție (1962-1989). Baraj, lac de acumulare, *aducțiunea Topolog*, Sistemul energetic *Argeșul Mare* (1965). Areal cerealier, pomicol, zootehnic, forestier. Arhitectură locală specifică interferenței zonelor colinară și montană. Textile de interior, obiecte de îmbrăcăminte, folclor literar, muzical, coregrafic. Turism rural. Trasee rutiere spre Curtea de Argeș, Râmnicu Vâlcea. Conexiune feroviară, via Vâlcelele (Argeș) - Râmnicu Vâlcea (în construcție). *Scrieri monografice*: Ion Stătescu (2003); Nicolae Luțic (manuscris). Diverse consemnări geografice, istorice, economice, spirituale. (G.I.C.).

TIHOMIR (Sfârșitul secolului XIII – Începutul secolului XIV). Conducător al unei formațiuni feudale prestatale românești la sud de Carpați (1290 ~ 1310), tatăl domnului Basarab I *Întemeietorul* (v.). Stăpânește, după 1291, Banatul de Severin, edifică, anterior 1300, Cetatea Poienari, Argeș, este atestată, documentar, localitatea Câmpulung (1300). Integrarea zonei istorice Argeș – Muscel în existența autohtonă a Evului Mediu timpuriu. (V.G.N.).

TIMPUL MUSCELENILOR (2008~). Publicație periodică, editată, la Câmpulung, Argeș, de două ori pe lună. Primul număr, 25 septembrie 2008: *actualitate, istorie și tradiții muscelene*. Redactor-șef, Adrian Popa. Analize, comentarii, reportaje, anchete, cronici, creații literare, artă plastică,

documente inedite, informații contemporane pe diverse teme. Imprimare, tipografii din Pitești și Câmpulung. Implicări comunitare. (G.F.C.).

TIMUȘ, Gherasim (Iași, 14 august 1848 – București, 22 decembrie 1911). Înalt ierarh al Bisericii Ortodoxe Române, episcop, cărturar. *Activitate ecleziastică în Argeș (1886-1911)*. Seminarul *Veniamin*, Socola, Iași (1874), Facultatea de Litere, Universitatea din București (1878), Facultatea de Teologie, Cernăuți, Bucovina (1884). Doctorat, *teologie*, Cernăuți (1884). Călugărit, Mănăstirea Cernica, Ilfov (1875). Arhidiacon, Catedrala Mitropolitană, București (1875-1880). Distinct: arhieru, cu numele *Piteșteanul* (1886), loțiitor de episcop la Argeș (1893), episcop eparhiot titular (1894-1911). Prestații didactice, Facultatea de Teologie, București (1884-1893), decan (1892-1893). Volume importante: *Călătorie la Locurile Sfinte* (1896); *Note și meditațiuni asupra psalmilor, I, II, III* (1896); *Dicționar aghiografic cuprinzând pe scurt viețile sfinților* (1898); *Tetraevanghelul diaconului Coresi* (1898). Studii, articole, traduceri din limbile ebraică și elenă. Demersuri finalizate pentru: reabilitarea mănăstirilor și bisericilor din Argeș-Vâlcea; înființarea Școlii de Meserii, dotarea bibliotecii, gestionarea patrimoniului propriu, Episcopia Argeșului; diversificarea preocupărilor din instituțiile de învățământ religios ale eparhiei. Promotorul culturii ecleziastice autohtone. Aprecieri publice antume și postume. (S.P.P.).

TIMUȘ, Ioan (Câmpulung, Muscel, 8 noiembrie 1890 – București, 10 iunie 1969). Jurist, literat, memorialist. Studii liceale în Capitală (1911), Facultatea de Drept, București (1916). Avocat, Baroul Ilfov (1916). Reprezentarea intereselor unor familii renumite din Argeș-Muscel, cunoscut în domeniu. Pasionat de realitățile orientale, călătorii în China, Coreea, Egipt, India, Japonia, Rusia. Volume importante: *Japonia. Viața și obiceiurile* (1925); *Transiberiană*

(1934); *Ogio-san/Domnișoare* (1935, 1984, postum); *Caracterele civilizației japoneze* (1942, în colaborare); *Japonia de ieri și de azi* (1943). Tălmăciri din literatura populară niponă. Membru, diverse foruri profesionale juridice și literare, consemnări critice favorabile, colaborări editoriale cu Nicolae Iorga (1925). Premiul *Năsturel-Herescu* al Academiei Române, București (1943), alte aprecieri publice antume și postume. (V.N.P.).

TINCA, Gheorghe I. (n. București, 21 septembrie 1941). Jurist, diplomat de carieră, demnitar. *Familie tradițională din Fâlfani, Stolnici, Argeș*. Școala Medie, Buftea, Ilfov (1959), Universitatea din București (1964). Specializare, *relații internaționale*, București (1966). Activitate în domeniu, Ministerul de Externe, București: funcționar (1966-1972); secretar III (1972-1974); secretar II (1974-1979); secretar I (1979-1990); director adjunct/director/consilier diplomatic (1990-1991); subsecretar de stat (1991-1992); secretar de stat (1992-1994); ambasador (1996-1999). Trimis extraordinar și plenipotențiar al României în Cehia (2001-2006). Temporar: ministru, Apărare Națională (1994-1996); lider politic, Alianța pentru România (1999-2001). Reprezentant permanent, structuri ale Organizației Națiunilor Unite: Geneva, Elveția (1972-1978); New York, Statele Unite ale Americii (1982-1987). Numeroase negocieri, grupuri, comisii, comitete internaționale pentru: Drepturile Omului, Dezarmare, Securitate. Misiuni speciale: protocoale privind extinderea colaborării cu țări din America de Sud, Asia, Africa, după 1989. Implicări directe în tratativele pentru: construcția Centralei Nucleare de la Cernavodă (Canada); primirea României în Alianța Nord-Atlantică/NATO; deschiderea Institutului Cultural Român de la Praga; înființarea Asociației *Manfred Wörner* (București); repatrierea osemintelor lui Nicolae Titulescu. Numeroase studii, analize, rapoarte, interviuri pe teme adecvate. Editor, revista *Central*

European Isseus, București. Membru, diverse foruri autohtone și continentale cu profil convergent, alte aprecieri publice. (I.M.M.).

TINERIMEA LITERARĂ ȘI ARTISTICĂ, PITEȘTI (1909-1910). Revistă școlară, editată de Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, director, Dimitrie I. Ghimpa (v.). Redactor fondator, elevul Constantin T. Stoica (1892-1916), originar din Buzău, viitor ziarist și scriitor. Colaboratori: Petre N. Theodoru, Tudor Muzicescu, Constantin Em. Popescu, Cezar Stoica. Conținut adecvat: versuri, proză, comentarii științifice, răspunsuri la întrebări, traduceri. Imprimare, tipografiile: *Mihail Lazăr Fiu*; *Concurența*, Mihai R. Fărcășanu, Pitești. Diverse atestări documentare. (I.I.B.).

TIPARNIȚA DE LA MĂNĂSTIREA NEGRU VODĂ DIN CÂMPULUNG (1635-1650). Atelier specializat în editarea și traducerea cărților de cult creștin ortodox, inițiator, Matei Basarab (v.). Activitate realizată în colaborare cu: Petru Movilă, mitropolitul Kievului; Melchisedec, egumenul așezământului monahal; tipografii Timotei Alexandrovici Verbischi, Ivan Glebcovici, Ivan Kunetovici. Presă cu cinci modele de literă, meșteri, lucrători, ucenici din Muscel, resurse, Curtea Domnească și comunitatea urbană. Materie primă, *moara de hârtie*, instalată pe Râul Târgului, construită din porunca voievodului. Volume realizate în limba slavonă: *Molîvelnic* (1635); *Antologhion* (1643); *Psaltirea* (1650), respectiv limba română (traducere din limba greacă), *Învățăture prestete toate zilele alese pe scurt din multele dumnezești cărți de folosință tuturor creștinilor* (1642). Circulație în Țara Românească, Moldova, Transilvania, Peninsula Balcanică. Dieci și copiiști. Studii aprofundate, Dan Simonescu (v.). Expoziție permanentă, Casa Domnească, *Matei Basarab*, din Câmpulung Muscel. Contribuți importante la evoluția culturii medievale, consolidarea ortodoxismului

autohton, dezvoltarea orașului Câmpulung. (M.M.B.).

TIPOGRAFIA ALEXANDRU VALESCU (1892-1944). Unitate specializată în realizarea de reviste, ziare, foi volante, cărți specifice etapei enunțate. Patron fondator și director, Alexandru Valescu (v.). Sedii succesive: Mușătești (1892-1895; 1898-1911); București (1895-1897); Câmpulung Muscel (1897-1898), partener, Gheorghe Moisescu; Curtea de Argeș (1911-1944), colaborator, Gheorghe F. Nicolescu. Distinct, volume imprimate la Mușătești: *Câteva cuvinte despre îmbrăcăminte și lux* (1904), de Emilian Elefterescu; *Monografia comunei Mozăceni, Plasa Mozăceni, Județul Argeș* (1905), de Ion Musicescu; tomuri imprimate la Câmpulung: *Rolul statului și al familiei în educațiune* (1897), de Toma Dicescu; *Cultura morală a tinereții* (1898), de Toma Dicescu; *Fabule și satire* (1899, de Constantin Popescu – Călina; *Filiațiunea* (1903), de Ovidiu S. Marinescu; pagini apărute la Curtea de Argeș: *Seminarul Teologic Neagoe Vodă. Curtea de Argeș. Anuar pentru 1918-1923* (1925), de Mihail I. Chiriță. Periodice importante: *Gazeta țărănilor* (1892~1936); *Școala poporului* (1897-1899); *Hazul satelor* (1907~1916); *Prietenul colibei* (1908-1915); *Povestiri alese* (1912). Patrimoniu preluat, parțial, de Tipografia Seminarului din Curtea de Argeș, respectiv Căminul Cultural *Constantin Dobrescu-Argeș*, Mușătești (1945). Importante atestări documentare, comentarii, pagini monografice. (C.I.S.).

TIPOGRAFIA CONCURENȚA DIN PITEȘTI (Prima jumătate a secolului XX). Unitate specializată, reprezentativă pentru reședința Argeșului. Patron fondator, Mihail R. Fărcășanu. Realizarea de cărți, ziare, reviste, ilustrate, formulare administrative. Activitate agreată de Camera de Comerț și Industrie, Prefectură, Primăria urbană. Imprimarea periodicelor din Pitești: *Sportul* (1909); *Reclama* (1910); *Curierul Argeșului*

(1911), proprietar, redactor, editor, Mihail R. Fărcășanu, inițiator al Societății de Sport, Arme și Gimnastică (1909). Implicări comunitare permanente. Nominalizări în *Istoria municipiului Pitești* (1988), alte atestări documentare. (I.I.B.).

TIPOGRAFIA DE STAT DIN PITEȘTI (1948-1995). Unitate productivă, specializată în editarea de cărți, ziare, reviste, imprimate administrative, alte produse tipizate. Unificarea, la 6 decembrie 1948, a celor cinci tipografii locale naționalizate (11 iunie 1948): *Artistica*, *Liga Poporului*, *Română*, *Modernă*, *Progresul*, sub denumirea *Răsăritul* (1949-1956). Primul administrator, Constantin Velciu, sediul oficial, strada *Șerban Vodă*, Nr. 70 (*Artistica*), zona centrală urbană. Subordonată, succesiv, Direcției Generale Industriale a Ministerului Învățământului și Culturii, București (1956-1957), întreprinderilor locale *23 August* (1957-1960) și *Progresul* (1960-1963), aparținând Consiliului Popular Regional Argeș. Gestiune proprie, după 1964. Din 1968, clădire distinctă, Pitești-Nord: zețarie, linotipie, zincografie, tipar înalt, legătorie, expediție. Secții la Râmnicu Vâlcea, Slatina și Caracal (Olt), Curtea de Argeș și Câmpulung (Argeș). Publicații importante realizate în Pitești: ziarul *Secera și ciocanul* (1951-1989); *Gazeta Hidrocentralei de pe Argeș*; revista *Argeș* (1966~1998); cotidianul *Argeșul liber* (1989-1996). Lucrare de referință: *Argeș. Cartea Eroilor* (1984). Suport documentar: *Istoria tipografiei în zona argeșeană și a Oltului vestic* (1970, autor, Augustin Z. N. Pop/Popescu) (v.). Directori cu activitate îndelungată: Mihai Dumitrașcu; Constantin Siman (v.). Din 1991, SC *Tiparg SA* Pitești, editură distinctă. Privatizare pe bază de acțiuni (1995). Implicări constante în multiple proiecte publice. Diverse atestări documentare. (I.E.C.).

TIPOGRAFIA DOMNEASCĂ DE LA CÂMPULUNG (1635-1650). Așezământ de cultură, existent la Curtea Voievodală din

Câmpulung Muscel. Inițiator, voievodul Țării Românești, Matei Basarab (v.), cu ajutorul mitropolitului ortodox, Petru Movilă al Kievului (Ucraina). Cărți cu tematică religioasă imprimate: *Molitvenic slavonesc* (1635); *Învățătură peste toate zilele alese pe scurt* (1642); *Antologhion slavonesc* (1643); *Psaltire slavonească* (1650). Activitate continuată în deceniile următoare, prevalent, de instituțiile eclesiastice superioare din București. Contribuții la promovarea spiritualității românești în mediile urbane și rurale autohtone. Exponate în biblioteci, muzee. Colecții particulare. Alte atestări documentare. (V.N.P.).

TIPOGRAFIA EMANOIL POPESCU DIN PITEȘTI (A doua jumătate a secolului XIX). Unitate productivă specializată, patron fondator, Emanoil Popescu. Dotare tehnică adecvată, colaborări cu edituri din Argeș, Muscel, Olt. Volume de referință imprimate: *Thesa pentru doctoratu în medicină. Presentată și susținută... de dr. N.I. Russel asupra Metodei antiseptice de tratament în chirurgie* (1877), autor, Nicolae I. Russel; *Legende și poezii istorice* (1894), de N. P. Boerescu, D. Bârzotescu, C.G. Mielcescu. Consemnări în *600 cărți argeșene* (1980), de Nicolae Rizescu (v.). Alte atestări documentare. (C.I.S.).

TIPOGRAFIA EPARHIALĂ DIN CURTEA DE ARGEȘ (Prima jumătate a secolului XX). Unitate productivă specializată, aparținând Episcopiei Ortodoxe din Curtea de Argeș. Notificată, uneori, Editura Sfintei Episcopii a Argeșului. Volume de referință imprimate: *Biblia ca unealtă culturală* (1938), de Iuliu Scriban (arhimandrit); *Sfătuire către cel ce voiește să se mărturisească. Tipărită după cărțile vechi bisericești* (1941); *Luceferi din pustie. Din viața și luptele marilor cuvioși* (1942), în românește, de Petre Andonescu (preot profesor doctor); *Cine grăiește adevărul?* (1942), de Vasile Frujină (preot); *Principiile didactice în Epistolele Pauline în legătură*

cu metoda religiei în școala primară (1945), autor, Marin S. Diaconescu (v.). Realizarea mai multor periodice cu tematică religioasă. Diverse atestări documentare. (C.I.S.).

TIPOGRAFIA GHEORGHE POPESCU DIN PITEȘTI (A doua jumătate a secolului XIX – Începutul secolului XX). Prima unitate productivă specializată din Argeș, patron fondator, Gheorghe Popescu/Poppescu (1872), activitate extinsă, temporar, la București și Câmpulung, Muscel (1885-1887). Suport profesional pentru noile generații de tipografi. Locație proprie, zona centrală urbană, cumpărător, Iosef I. Schreier (v.); arendaș (1920), Mitu C. Petrache (v.). Dotare folosită, ulterior, pentru Editura Tipografie *Artistica*, Pitești. Titluri de referință: *Anuar de comerțanții, industriașii, asociații și societăți, profesiile libere, proprietarii rurali și arendașii din județele Argeș, Muscel, Olt, Teleorman, care formează Circumscripția Camerei de Comerț și Industrie Pitești* (1896, 1899); *Cartea învățătorului* (1897), de Ilie I. Iliescu (v.); *Călăuza stupăritului sau cultura albinelor*, de Ioan Petculescu (1898); *Istoricul Seminarului din Curtea de Argeș*, autor, George C. Drăgănescu (1900); *Espunerea situațiunii generale a județului Argeș* (1900), de Ion P. Comăneanu (v.). Imprimarea primelor ziare și reviste din Pitești: *Argeșulu* (1876); *Desceptarea* (1876); *Salvarea* (1876); *Cultura* (1878-1882); *Țăranul* (1882-1884). Activitate atestată documentar: *Istoria tipografiei în zona argeșeană și a Oltului vestic* (1970), de Augustin Z. N. Pop/Popescu (v.); *600 cărți argeșene* (1980), de Nicolae Rizescu (v.); *Istoria municipiului Pitești* (1988); *Camera de Comerț și Industrie în istoria economiei argeșene* (2000). *Dicționarul presei argeșene* (2005), de Ilie Barangă (v.). Prestații publice, licitații, alte implicări comunitare. (C.I.S.).

TIPOGRAFIA LIGA POPORULUI DIN PITEȘTI (1919-1948). Unitate specializată, reprezentativă pentru reședința

Argeșului, achiziționată (1919) prin Banca Tehnică Argeșeană, Pitești, fondator Dimitrie Dima (v.). Proprietari (1924): Ioan I. Iotta (v.), Maria Iotta, Dorina Iotta. Realizarea de cărți, ziare, reviste, ilustrate, formulare administrative. Activitate agreată de Camera de Comerț și Industrie, Prefectură, Primăria urbană. Dotare tehnică adecvată, producție medie. Volume speciale: *Mărăștii* (1919), de Ion Gr. Rădulescu (v.); *Comuna Corbii din Muscel și locuitorii săi...* (1921), de Constantin Rădulescu-Codin (v.); *Istoria patriei* (1925), de Virgil Lupescu (v.); *Anuarul orașului Pitești, Curtea de Argeș și al județului Argeș* (1925), de Ion Gh. Atanasiu și Ion A. Vlădescu; *Anuarul general al orașului Pitești și județului Argeș* (1936), autor, Vlad Furtună (v.), Editura ziarului *Presa*, Pitești. Implicări comunitare permanente. Suport documentar: *Anuarul orașului Pitești* (1936); *Mărturii documentare, I* (1988); *Istoria municipiului Pitești* (1988). Patrimoniu naționalizat (1948), preluat de Intreprinderea Poligrafică Argeș. Diverse implicări comunitare. (C.I.S.).

TIPOGRAFIA MIHAIL LAZĂR-FIU DIN PITEȘTI (1900-1919). Unitate specializată, reprezentativă pentru reședința Argeșului. Patron fondator, Mihai M. Lazăr, asociat, Robert Lazăr. Realizarea de cărți, ziare, reviste, ilustrate, formulare administrative. Activitate agreată de Camera de Comerț și Industrie, Prefectură, Primăria urbană. Dotare tehnică adecvată, producție medie. Volume speciale: *Criză* (1901), de Grigore T. Coandă (v.); *Găsirea unei surse de apă artesiană* (1904), de Opran Potîrcă; *Meseriașul român și legea meseriilor* (1907), de Ștefan Chicoș (v.); *Mitologia și cultul* (1910), de Ion Cuțui; *Poezia munților* (1916), de Nicolae I. Apostolescu (v.). Complementar: editură și librărie proprii, zona centrală a localității. Implicări comunitare permanente. Patrimoniu cumpărat de Dimitrie Dima (v.) prin Banca Tehnică Argeșeană (1919). Nominalizări în *Istoria*

municipiului Pitești (1988). Alte atestări documentare (C.I.S.).

TIPOGRAFIA MODERNĂ DIN PITEȘTI (1923-1948). Unitate specializată, reprezentativă pentru reședința Argeșului. Patron fondator, Traian Novacovici. Realizarea de cărți, reviste, ziare, formulare administrative. Volume speciale: *Grecismul din România și urmașii fanarioșilor; Pleacă învățătorii în război* (teatru); *Munca* (1944), de Constantin I. Gheorghe. Activitate agreată de Camera de Comerț și Industrie, Prefectură, Primăria urbană. Dotare tehnică adecvată, utilaje cumpărate, parțial, de la Iosif Schreier (v.), producție medie. Preocupări integrate *Casei Novacovici* (1852), profilată în domeniile legătoriei, încadrării în rame, cartonajului. Implicări comunitare permanente. Nominalizări în: *Mărturii documentare, I* (1988); *Istoria municipiului Pitești* (1988). Patrimoniu naționalizat (1948), preluat de Intreprinderea Poligrafică Argeș. (C.I.S.).

TIPOGRAFIA MUSCELUL DIN CÂMPULUNG (1923-1948). Unitate reprezentativă, specializată în editarea de cărți, ziare, reviste, ilustrate, formulare administrative. Patroni fondatori, Vasile S. Marinescu și Maria Marinescu. Activitate agreată de Camera de Comerț și Industrie, Prefectură, Primăria urbană. Dotare adecvată, producție de serie mică. Volume distincte: *Copil hoinar*, de Simion Chirișescu (1930); *Omagiu învățătorilor pensionari din județul Muscel. Biografii, lucrare colectivă* (1933). Imprimarea publicațiilor locale: *Ecoul* (1930-1937), director-proprietar și redactor – responsabil, Adrian C. Popovici; *Ecoul muncii* (1933-1937), redactor și administrator, Vasile S. Marinescu. Implicări comunitare permanente. Diverse atestări documentare (G.F.C.).

TIPOGRAFIA NOUA TIPOGRAFIE DIN PITEȘTI (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Unitate

productivă specializată, patroni asociați, Niță Rădulescu și Brătănescu. Locație proprie, dotări adecvate, diversificarea treptată a preocupărilor, editură, legătorie, papetărie, relații interne și externe. Titluri de referință: ***Dare de sémă asupra a 70 operațiuni de cataractă și a 5 iridectomii (pupile artificiale), parcticate cu succes la Secțiunea de Ambulanță Rurală Militară Argeș-Muscel*** (1886), autor, Ion Șerbănescu. Imprimarea gazetei ***Țăranul*** (1881), redactor, Constantin Dobrescu-Argeș (v.) și a ziarului ***Luptătorul*** (1888), apărut la Pitești. Atestări de arhivă, consemnări bibliografice, nominalizări comunitare. (C.I.S.).

TIPOGRAFIA PROGRESUL DIN PITEȘTI (? - 1948). Unitate specializată, reprezentativă pentru reședința Argeșului. Patron fondator, Haralambie Rădulescu, asociat, Gheorghe Brătănescu, succesori, Smaranda M. Chițescu, A. H. Rădulescu. Realizarea de cărți, ziare, reviste, ilustrate, formulare administrative. Volume speciale: ***Treizeci de zile în Banat*** (1911), de Petre Godescu; ***Din vitejiile muscelenilor. 1916-1918*** (1919), de Gheorghe I. Mușătescu; ***Schiță asupra luptei dusă pentru înființarea Partidului Țărănesc...*** (1921), de Alexandru Valescu (v.). Activitate agreată de Camera de Comerț și Industrie, Prefectură, Primăria urbană. Dotare tehnică adecvată, producție medie. Notificată, uneori, ***Tipografia S. M. Chițescu***, Pitești, editarea ziarului ***Țărănismul Argeșului*** (1944-1945). Conexiuni cu imprimeriile: ***Noua tipografie Niță Rădulescu***, editarea publicației: ***Țăranul*** (1881-1884), redactor, Constantin Dobrescu-Argeș (v.); ***Tipografia Alexandru H. Rădulescu***, editarea gazetei ***Țărănismul*** (1930-1932); ***Tipografia Petre Rădulescu*** (Pitești). Nominalizări în: ***Anuarul orașului Pitești*** (1936); ***Mărturii documentare, I*** (1988); ***Istoria municipiului Pitești*** (1988). Patrimoniu naționalizat (1948), preluat de Întreprinderea Poligrafică Argeș. Diverse atestări documentare. (C.I.S.).

TIPOGRAFIA RĂSĂRITUL DIN PITEȘTI (1949-1956). Unitate productivă de stat, constituită prin preluarea patrimoniului tipografiilor particulare din Pitești, unificate la 6 decembrie 1948, respectiv: ***Artistica, Liga Poporului, Modernă, Progresul, Română***. Administrație unică, zona centrală urbană, sediul fostei Edituri ***Artistica***. Foruri tutelare în Capitală: Centrala Industriei Poligrafice (1949-1951); Întreprinderea Poligrafică ***Constantin Dobrogeanu – Gherea*** (1951-1956). Colaborări cu structurile regionale Argeș. Imprimare: cotidianul ***Secera și ciocanul***, Pitești (primul număr, 16 martie 1951); formulare administrative; broșuri pe diverse teme. Puncte de lucru la: Câmpulung (Muscel), Curtea de Argeș, Râmnicu Vâlcea, Slatina (Olt). Coordonatori cunoscuți: Vasile Stențer, Nicolae Georgescu, Marin Tenia, Constantin Velciu. Suport documentar: ***Istoria tipografiei în zona argeșeană și a Oltului vestic*** (1970), de Augustin Z.N. Pop/Popescu (v.). Alte surse informale. (C.I.S.).

TIPOGRAFIA ROMÂNĂ DIN PITEȘTI (1910– 1948). Unitate productivă specializată, patron fondator, Ștefan I. Voicu/Voiculescu (v.). Locație permanentă, zona centrală urbană, spații adecvate, utilaje achiziționate din Austria. Imprimare: cărți, ziare, reviste, afișe, formulare administrative. Titluri speciale: ***De la iad la raiu*** (1935), de Toma G. Popescu; ***Gazeta tineretului pentru știință, artă și literatură*** (1935); ***Omul liber*** (1935-1936); ***Procesul mișcării antifasciste din România. Petre Constantinescu-Iași, Ana Pauker, Teodor Bugnariu, Iordan Colef, Grigore Preoteasa, Ofelia Manole și ceilalți*** (1936); ***Chipuri de legendă din trecutul de lumină, de jertfă și de biruință al neamului. Popa Șapcă*** (1941), de Constantin I. Gheorghe. Colaborări editoriale cu autori din Argeș, Dâmbovița, Muscel, Olt, București. Încetarea activității prin etatizarea și comasarea atelierelor de profil, integrate Tipografiei ***Răsăritul***, Pitești (1948).

Valoroase atestări documentare, consemnări bibliografice, implicări comunitare. (C.I.S.).

TIPOGRAFIA ȘCOLII DE OFIȚERI DE ARTILERIE DIN PITEȘTI (Prima jumătate a secolului XX). Unitate productivă specializată, for coordonator, Ministerul Apărării Naționale, București. Locație, Școala de Ofițeri de Artilerie, Pitești. Volume de referință imprimate: *Cercetări în domeniul balisticii exterioare* (1941), de Ion Linteș; *Tunele aerodinamice pentru cercetări balistice* (1942), de Ion Linteș; *Țevi cu interior schimbător* (1942) autori, Ion Linteș, Ion Zamfirescu; *Istorie militară. Studiul campaniilor din antichitate până la 1866, I*, Ediția a 2-a (1943), autor, Ion Iliescu-Zănoagă. Realizarea unor periodice cu tematică adecvată. Suport documentar: *600 cărți argeșene* (1980), autor, Nicolae Rizescu (v.). Alte surse informale. (C.I.S.).

TIPOGRAFIA TRANSILVANIA DIN PITEȘTI (Prima jumătate a secolului XX). Unitate productivă specializată, fondator, Iosif I. Schreier (v.). Notificat, uneori, Sreier. Preluarea patrimoniului Tipografiei *Gheorghe Popescu/Poppescu*, locație proprie, zona centrală urbană. Activitate diversificată: editură, librărie, legătorie, papetărie, relații interne și externe. Titluri de referință: *Cosmogoniile popoarelor civilizate din vechime, cosmogonia biblică și cosmogonia științifică modernă* (1907), autor, Irineu/Ion Mihălcescu; *Originea răzeșilor și moșnenilor. Caracterul codevălmășiei lor. Studii sociale* (1909), de Ion N. Angelescu (v.); *Și totuși, presa trebuie să fie liberă* (1922), de Mihail Mihăileanu (v.); *Responsabilitatea civilă a funcționarilor publici* (1929), de Nicolae D. Ghimpa; *Monografia comunei Bunești din județul Argeș* (1934), de Iancu I. Nicolae (v.). Cumpărarea patrimoniului (1935), Traian P. Novacovici (v.), noua denumire, Tipografia *Modernă*, Pitești. Valoroase atestări documentare, consemnări bibliografice, nominalizări comunitare. (C.I.S.).

TIȚA, Ion (n. Domnești, Argeș, 6 noiembrie 1951). Inginer, *horticultură*, cercetător științific principal I, manager. Liceul Domnești, Argeș (1970), Institutul Agronomic, Craiova, Dolj (1975). Doctorat, *științe agricole*, București (2002). Activitate specializată: șef fermă, Cooperativa Agricolă de Producție, Vedea, Argeș (1975-1979); Asociația Economică Intercooperatistă Pomicolă, Vedea (1979-1984); inginer-șef, Cooperativa Agricolă de Producție, Bărăști de Vede, Olt (1984-1989); Stațiunea de Cercetare pentru Viticultură și Vinificație, Ștefănești, Argeș (1989-2005); Institutul Național de Cercetare pentru Biotehnologii în Horticultură, Ștefănești, Argeș (2005~), director științific (2005-2007). Volume importante (autor, colaborare): *Tehnologii de multiplicare rapidă a materialului viticol în condiții controlate* (2002); *Biotehnologii ecologice cu aplicații în horticultură și viticultură* (2006); *Tehnologii alternative de producere a materialului horticol destinat obținerii produselor ecologice* (2009); *Înmulțirea materialului viticol între spațiul genetic și spațiul de imagine* (2011). Numeroase studii, referate, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale, proiecte, *granturi/contracte* de cercetare (*cultura țesuturilor vegetale*). Membru, diverse asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (C.D.B.).

TIȚA, Ion I. (n. Brăduleț, Argeș, 8 octombrie 1926). Inginer mecanic, manager. Școala Militară de Meserii, Ploeni, Prahova (1944), Liceul Industrial, Ploeni (1949), Institutul de Mecanică, Brașov (1955). Documentări externe, Franța. Specializare, *industria de automobile*. Activitate constantă, Uzina *Vasile Tudose*/Întreprinderea de Autoturisme, Colibași/Mioveni, Argeș: tehnolog, *supape* (1955-1956); inginer principal, *pregătirea fabricației* (1956-1957); șef birou/șef serviciu, *tehnologie* (1957-1966); șef serviciu, *export* (1968-1969); șef serviciu, *pregătirea fabricației* (1969-1972);

inginer-șef, *concepție* (1972-1973); șef serviciu, *proiectare* (1973-1987). Temporar, secretar științific, Comisia Regională pentru Coordonarea Cercetării Științifice Argeș (1966-1968). Contribuții directe la: dezvoltarea producției de piese auto; realizarea autoturismelor *Dacia 1100* și *Dacia 1300*; asimilarea licenței de fabricație *Renault* (Franța) în România. Analize, rapoarte, comunicări, reuniuni tematice naționale. Membru, diverse foruri profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (M.T.D.).

TIȚA NICOLESCU, Gabriel I. (n. Mozăceni, Argeș, 23 octombrie 1974). Jurist, funcționar de stat, parlamentar. Liceul Electrotehnic, Curtea de Argeș (1993), Academia de Poliție *Alexandru Ioan Cuza*, București (1997). Doctorat, *științe juridice*, București (2003). Specializare, *psihopedagogie*. Activitate în domeniu: Inspectoratul Județean de Poliție, Brașov, Serviciul Investigarea Fraudelor (1997-2003). Avocat, Baroul Brașov (2003~), arbitru, Curtea de Arbitraj Comercial/Camera de Comerț și Industrie, Brașov (2006~). Colaborări didactice, Universitatea *Transilvania*, Brașov (2002~). Deputat de Brașov (2008-2012), reprezentând Partidul Social Democrat. Volum important: *Tratat de drept al afacerilor* (2009). Studii, articole, emisiuni *media*, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, diverse foruri profesionale autohtone, alte aprecieri publice. (A.A.D.).

TIȚESCU, Vasile N. (Bădești, Pietroșani, Muscel, 13 iulie 1898 – Pitești, Argeș, 1997). Medic primar, *radiologie*, publicist, om de cultură, donator comunitar, Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1918), Facultatea de Medicină Militară, Cluj (1924). Activitate specializată: unități *operative* din *Transilvania* (1924-1934); cabinet particular, Pitești (1934-1946), primul așezământ local (strada *Industriei*), dotat cu aparat Rontgen; Spitalul Urban, Pitești (1946-

1950). Volume importante: *Considerații radiologice și sociale asupra pulmonilor la 20 000 de bolnavi văzuți pe ecranul radiologic* (1935); *Spitalul Ion C. Brătianu Pitești. Serviciul de Radiologie și Electrologie. Scurt istoric* (1943). Temporar, medic curant al scriitorului Liviu Rebreanu (v.). Implicări în viața *Cetății*, participant la activitatea Ateneului Popular *Gheorghe Ionescu-Gion și a Căminului Cultural Argeș*. Nominalizat în *Anuarul general al orașului Pitești* (1936); *Istoria municipiului Pitești* (1988). Aprecieri publice antume și postume. (C.G.C.).

TIULEANU, Adela (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren, localitatea Vernești, plasa Argeș, expropriate, parțial, prin *Legea pentru Reforma Agrară din 23 martie 1945*, adoptată de guvernul condus de Petru Groza, ori deciziile ulterioare. Retrocedări selective, către urmași, după 1990. Surse arhivistice și alte atestări documentare. (I.I.Ș.).

TIVIG, Mihai C. (Peștișani, Gorj, 7 noiembrie 1911 – Pitești, Argeș, 21 septembrie 1986). Lucrător industrial, militant politic, funcționar de stat, manager. *Stabilit definitiv la Pitești din 1952*. Studii liceale în Pitești, recalificări periodice. Membru marcant, Partidul Comunist Român. Preocupări productive, unități patronale din România (1929-1952). Distinct, în Argeș: șef, Secția Agricolă Regională (1952-1957); vicepreședinte, Comitetul Executiv, Sfatul Popular Regional (1957-1965); președinte (1965-1972): Uniunea Regională/Județeană a Cooperativelor de Consum; Uniunea Județeană a Cooperativelor Agricole de Producție. Insistențe pentru: diversificarea serviciilor administrative din Argeș - Muscel; consolidarea structurilor socialiste în mediul rural; sporirea contribuției satelor la constituirea fondului centralizat al statului; gospodărirea eficientă a patrimoniului colectivist; înființarea echipei de fotbal

Dinamo, Pitești. Evidențe operaționale, comunicări statistice, analize, rapoarte, interviuri, reuniuni naționale pe teme adecvate. Diverse aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

TOADER, Adina Michaela S. (n. Brăila, 8 decembrie 1947). Arhitectă. *Stabilită la Pitești, Argeș, din 1950*. Liceul *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1965), Institutul de Arhitectură *Ion Mincu*, București (1972). Activitate specializată permanentă, Institutul de Proiectare/SC *Proiect Argeș SA*, Pitești (1975~). Stil funcționalist. Edificii reprezentative finalizate prin construcții (în colaborare): Sediul Finanțelor Publice Argeș; Primăria Topoloveni; zona rezidențială *Bulevardul Petrochimiștilor*, Pitești; Policlinică Topoloveni. Membră, Uniunea Arhitecților din România (1972), Ordinul Arhitecților din România (2001), Registrul Urbaniștilor din România (2005). Contribuții la evoluția arhitecturii argeșene contemporane. (A.I.M.).

TOADER, Marin S. (n. Roșiori, Ialomița, 29 ianuarie 1942). Chimist, înalt funcționar de stat, manager. *Domiciliat la Pitești, Argeș (1967-2004)*. Școala Medie *Nicolae Bălcescu*, Medgidia, Constanța (1960), Universitatea *Constantin I. Parhon*, București (1965). Stagiul în Canada (1982-1983). Activitate specializată: Combinatul de Îngrășămintă Chimice, Turnu Măgurele, Teleorman (1965-1966); Stațiunea de Cercetări Viticole, Iași (1966-1967); Combinatul Petrochimic/SC *Arpechim SA*, Pitești, Centrul de Cercetare (1967-1970), șef secție adjunct, *Piroliză II* (1970-1974); Institutul de Tehnologie Nucleară, Mioveni, Argeș (1974-1997), șef, Secția *Coroziune și Chimia Apei* (1994-1997). Membru marcant, Partidul Național Țărănesc-Creștin Democrat. Director, Fondul Proprietății de Stat, Sucursala Argeș (1997-1999). Distinct: prefect de Argeș (1999-2000), reprezentând guvernele conduse de Radu Vasile (v.) și Mugur Constantin Isărescu. Contribuții la:

punerea în funcțiune a unor capacități productive și de cercetare în unitățile amintite; privatizarea marilor obiective industriale din Argeș-Muscel; retrocedarea parțială a bunurilor confiscate de regimul comunist. Studii, analize, rapoarte, interviuri, reuniuni tematice naționale și internaționale. Implicări comunitare permanente. Aprecieri publice. (I.T.B.).

TOADER, Marina I. (n. Chișinău, Basarabia, 7 octombrie 1942). Chimist, cercetător științific, publicistă. Căsătorită cu **Marin T.** (v.), sora lui **Emil I. Constantinescu** (v.). *Activitate și domiciliu la Pitești, Argeș (1944-2004)*. Școala Medie *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1960), Universitatea din București (1965). Documentări externe, state din Europa. Preocupări didactice, Facultatea de Chimie, Iași (1965-1968) și de cercetare, Combinatul Petrochimic/*Arpechim*, Pitești (1968-1998), șefă, Secția Cercetare (1984-1991). Domenii prioritare: compuși macromoleculari; spectroscopie în infraroșu; elastomeri. Volum important: *Spectroscopia în infraroșu* (1984, coautor). Studii, articole, granturi/contracte de cercetare, reuniuni tematice naționale și internaționale. Contribuții la evoluția contemporană a industriei chimice din Argeș. Implicări constante în viața *Cetății*. Brevete pentru cercetare aplicativă, alte aprecieri publice. (E.F.H.).

TOADER, Rodica M. (n. Pitești, Argeș, 31 octombrie 1967). Cadru didactic universitar, matematică, publicist, cercetător științific, Liceul *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1986), Universitatea din București (1990). Doctorat, *matematică*, Trieste, Italia (1997). Activitate în domeniu: Institutul Politehnic, București (1991-1997); Universitatea *Nova de Lisboa* (1999-2000); Universitatea de Studii, Udinese, Italia (2002~). Volume (autor, coautor), studii, referate, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membră, diverse

foruri publice europene, alte aprecieri comunitare. (R.G.G.).

TOAMNA MUSCELEANĂ (1969-1989). Ciclu tradițional de manifestări educative, culturale, științifice, sportive, inițiate de forurile urbane Câmpulung, Argeș. Ediția XX (5-6 noiembrie 1988). Reuniuni adecvate, spectacole artistice, simpozioane, expoziții tematice (artă plastică, invenții și inovații, literatură), omagierea personalităților originare din Muscel, întâlnire cu cetățenii de onoare ai orașului, competiții atletice, gale cinematografice. Organizatori: Casa de Cultură Tudor Mușatescu; Clubul Aro/Casa Sindicatelor; Muzeul Orășenesc; Consiliul pentru Educație Fizică și Sport, Câmpulung. Colaborări cu instituții județene de specialitate. Atestări documentare. (C.C.C.).

TOAMNA PITEȘTEANĂ (2007~). Ciclu anual de manifestări cu caracter comercial, cultural, sportiv, edilitar. Prima ediție: 26-28 octombrie 2007, zona centrală urbană, inițiatori, Consiliul Local și Primăria Pitești, primar, Tudor Pendiuc (v.). Expoziții cu vânzare de produse specifice sezonului, programe artistice, întreceri sportive, finalizarea unor lucrări gospodărești. Colaborări directe: societăți comerciale, firme specializate; persoane fizice din mai multe zone ale țării; Teatrul Alexandru Davila, Pitești; Centrul Cultural, Pitești; Direcția Județeană Argeș pentru Tineret și Sport; Inspectoratul Școlar Județean Argeș; asociații profesionale și obștești. Relatări de presă, emisiuni *media*, consemnări în volumul **Pitești. 20 de ani de istorie. 1989-2009**, editat, 2009. Alte notificări documentare. (C.C.C.).

TOBESCU, Gabriela P. (Craiova, Dolj, 20 octombrie 1907 – Argeș, 23 noiembrie 1994). Profesoară gradul I, *limba și literatura română*, publicistă. *Stabilită definitiv la Pitești, din 1942*. Liceul de Fete, Craiova (1925), Universitatea din București (1930). Activitate specializată permanentă,

școli din Transilvania, Dobrogea de Sud și Basarabia (1931~1942). Distinct, la Pitești: Școala Nr. 1 (1942-1950); Liceul de Băieți/Școala Medie Nr. 1/Școala Nicolae Bălcescu/Colegiul Ion C. Brătianu (1950-1965). Studii, analize, referate, comunicări, reuniuni tematice zonale și naționale. Implicări constante în demersuri voluntare privind: lichidarea analfabetismului; generalizarea învățământului elementar; perfecționarea cadrelor didactice; pregătirea pentru concursurile de admitere în licee și facultăți; diversificarea manifestărilor cultural-artistice ale elevilor sau adulților. Responsabilă, Comisia științifică a profesorilor *umaniști* din liceu, inspector-metodist, Secția Regională de Învățământ Argeș, titlul *Profesor fruntaș* pe țară (1958), alte aprecieri publice antume și postume. (G.G.S.).

TODEROIU, Filon I. (n. Voinești, Lerești, Muscel, 29 iunie 1946). Economist, profesor universitar, cercetător științific gradul I, manager. Liceul/Colegiul Dinicu Golescu, Câmpulung, Argeș (1965), Academia de Studii Economice, București (1970). Doctorat, *științe economice*, București (1998). Activitate specializată în Capitală: jurnalist, cotidianul *Scînteia* (1970-1974); cercetător, Institutul de Economie Agrară, Academia de Științe Agricole și Silvicultură (1974-1990); șef sector/departament (1990-1999), director adjunct (2008~), Institutul de Economie Agrară, Academia Română; șef sector (1999-2008), Institutul Național de Cercetări Economice Costin C. Kirițescu, Academia Română (director general interimar, 2005-2006). Preocupări didactice: Universitatea Spiru Haret (1995~); Universitatea din Pitești. Conducător de doctorat (2008). Volume importante (autor, colaborare): *Forța economică a agriculturii – componentă suport a dezvoltării rurale* (1996); *Economia și protecția mediului* (1997); *Agricultura – resurse și eficiență. Retrospectivă semiseculară* (2002); *Structurile agrare și viitorul politicilor*

agrare (2003); *Agricultura și spațiul rural românesc din perioada dezvoltării durabile* (2006). Numeroase studii, articole, proiecte, *granturi*/contracte de cercetare, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru activ, vicepreședinte, președinte, diverse foruri științifice naționale sau continentale. Implicat în realizarea unor programe comunitare. Aprecieri publice. (C.D.B.).

TODOR, Ion (Turda, Cluj, 18 iulie 1914 – Taberna, Spania, 4 august 1981). Profesor universitar, *botanică*, manager. *Integrat preocupărilor argeșene din 1960*. Liceul din Turda (1931), Universitatea *Ferdinand I*, Cluj (1936), Facultatea de Agronomie, Cluj (1959). Doctorat, *științe naturale*, Cluj (1946). Cercetător, Institutul de Botanică Sistematică din Cluj (1938-1943). Activitate didactică: Universitatea din Cluj (1943-1950); Institutul Agronomic, Cluj (1943-1945); Institutul Agronomic din București (1951-1962), șef, Catedra de Botanică (1953-1958); Institutul Pedagogic de 3 ani, Pitești, Argeș (1962-1972), șef de catedră (1962-1966), decan, Facultatea de Științe Naturale și Agricole (1966-1967, 1969-1972), rector (1967-1968). Profesor universitar din 1951. Volume importante: *Botanica* (1956, 1960, în colaborare), *Botanica sistematică* (1966, în colaborare), *Mic atlas de plante din flora Republicii Socialiste România* (1968). Numeroase studii, articole, referate, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu. Contribuții deosebite la înființarea muzeelor Institutului Agronomic din București, Institutului Pedagogic din Pitești, Secției Ecologie, Muzeul Județean Argeș. Aprecieri publice antume și postume. (M.C.S.).

TOMA (Secolul XIX~). Familie tradițională din Țuțulești, Suseni, Argeș. Proprietari rurali și urbani, funcționari de stat, cadre didactice, ofițeri, ingineri, farmaciști, medici, economiști, manageri, publiciști. Mai cunoscuți: **Marin T.** (? – Mărăști, Vrancea,

1917), erou al Primului Război Mondial (1916-1918), *Frontul din Moldova*, căsătorit cu Ioana T. Paraschiv, patru copii; **Gheorghe M. T.** (v.); **Ion M. T.** (v.); **Constantin M. T./Dobre**, combatant, Al Doilea Război Mondial (1941-1945), erou, *Frontul de Est* (1944); **Iulian Gh. T.** (v.); **Aurel Corneliu I. Gh. T.** (n. Pitești, Argeș, 3 ianuarie 1962, inginer, *autovehicule rutiere*, fiul lui **Iulian Gh. T.** (v.), Liceul *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1980), Facultatea Tehnică, Pitești (1986); activitate specializată, Pitești (1986~); **Cristina Daniela I. Gh. T./Iftode** (n. Pitești, 13 martie 1971), inginer *transporturi*, fiica lui **Iulian Gh. T.** (v.), soră cu **Aurel Corneliu I. Gh. T.**; Liceul *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1980), Facultatea Tehnică, Pitești (1986); activitate specializată, Pitești (1986~); **Cristina Daniela I. Gh. T./Iftode** (n. Pitești, 13 martie 1971), inginer *transporturi*, fiica lui **Iulian Gh. T.** (v.), soră cu **Aurel Corneliu I. Gh. T.**; Liceul *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1989), Institutul Politehnic, București (1994), activitate în domeniu, *căi ferate*, Suceava (1994-2001), stabilită în Canada (2001); **Cornelia Ilinca Gh. T.** (n. Teiu, Argeș, 27 aprilie 1937), farmacistă, manager, fiica lui **Gheorghe T.** (v.), soră cu **Iulian T.** (v.); Școala Medie Nr. 2/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1955), Institutul de Medicină și Farmacie, București (1963); activitate preponderentă, Farmacia Nr. 4, Pitești (1965-1992), acționar majoritar (1991~); **Petru Bogdan D./Mihăilescu** (n. Pitești, 30 iunie 1959); inginer, *construcții de mașini*, manager; fiul **Corneliei Ilinca T.**; Liceul *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1977), Institutul Politehnic, Timișoara (1982); activitate specializată, Întreprinderea de Autoturisme/SC *Automobile SA*, Colibași/Mioveni, Argeș (1982-1995), patron fondator, SC *Arax SRL*, Pitești (1995~); **Adrian Pompiliu P./Mirea** (n. Pitești, 24 aprilie 1965), jurist, fiul **Corneliei Ilinca T.**; Liceul Industrial, Colibași (1983), Universitatea *Hyperion*, București, activitate permanentă în Capitală; **Ionel Doru I. T.**

(Pitești, 21 august 1940 – Pitești, 23 ianuarie 2000), profesor gradul I, *geografie*, fiul lui **Ion M. T.** (v.); Școala Nr. 1 *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1958), Universitatea din București (1964); activitate didactică permanentă, instituții de învățământ din Argeș; studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale adecvate; **Alexandru Dan I. D. T.** (n. Pitești, 12 decembrie 1971), fizician, fiul lui **Ionel Doru I. T.**; Liceul/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1990), Universitatea din București (1995), doctorat, *modelare matematică*, Pitești (2005); activitate specializată: Institutul de Cercetări Nucleare, Mioveni (1995-1998); Pitești (1998~); **Smaranda Nicoleta Cristina I. T./Simoni** (n. Pitești, 6 decembrie 1978), cadru didactic universitar, *geografie*, fiica lui **Ionel Doru I. T.**, soră cu **Alexandru Dan I. D. T.**; Liceul/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1997), Universitatea de Vest, Timișoara (2001); doctorat, *geomorfologie*, București; activitate în domeniu, instituții de învățământ superior din Argeș (2001~); volume, studii, articole, reuniuni tematice; **Vicențiu Paul I. T.** (n. Pitești, 6 iunie 1945), economist, fiul lui **Ion T.** (v.), frate cu **Ionel Doru I. T.**; Școala Medie *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1963), Institutul de Studii Economice, București (1968); activitate în domeniu, unități industriale din Balș (Olt) și București; **Alexandru V. P. T.** (n. București, 7 iunie 1991), sportiv de performanță, *înot*; fiul lui **Vicențiu Paul I. T.**; studii liceale și superioare în Capitală; legitimat, cluburi importante din București; inițiative private în domeniu. Conexiuni cu familiile: Podoleanu (Teiu); Udrescu (Bogați); Popescu (Pitești); State (Suseni); Stemate (București). Implicări permanente în proiecte comunitare. Aprecieri publice. (**N.P.L.**).

TOMA, Aurelia Adriana Gh. (n. Valea lui Mihai, Bihor, 2 decembrie 1952). Medic primar, *endocrinologie*, manager, poliglot (*engleză, franceză, maghiară*), publicist. *Stabilită în Argeș din 1977*. Liceul

din localitatea Valea lui Mihai (1971), Institutul de Medicină și Farmacie, București (1977). Doctorat, *științe medicale*, București (2006). Documentări externe. Activitate specializată: Circumscripția Sanitară Uda, Argeș (1977-1978); Dispensarul Întreprinderii de Autoturisme, Colibași/Mioveni, Argeș (1978-1980); Institutul *Constantin I. Parhon*, București (1980-1983); Spitalul Județean Argeș (1984~), șefă, Secția Endocrinologie (1984~), fondatoare, Laboratorul, *hermonologie și ultrasonografie endocrină* (1992). Primariat, București (1991). Atestări convergente: *osteodensiometrie, tiroidologie, ecografie*. Preocupări didactice, Facultatea de Științe/Asistență Medicală, Universitatea din Pitești, Argeș (2009~). Scrieri importante: *Monitorizarea sindroamelor prin deficit iodat într-o fostă regiune endemică din România, după implementarea iodării universale a sării* (2004); *Efectele iodării universale a sării asupra endemiei de gușă din județul Argeș* (2005); *Persistența cretinismului endemic neurologic într-o veche zonă endemică carpatică* (2005); *Tiroglobulina, marker biochimic în sindroamele prin deficit iodat. Date regionale – județul Argeș* (2007). Comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale, state din America de Nord, Asia, Europa. Membră: Comisia de Endocrinologie, Ministerul Sănătății, București (1998~); conducerea Societății Române de Endocrinologie (2007-2009); Comitetul Științific de organizare a congreselor naționale, Timișoara (2004), Pitești (2007); alte foruri autohtone și continentale în domeniu. Coordonarea programului sectorial *boli endocrine* pentru Argeș-Muscel (1995~). Importante aprecieri publice. (**C.G.C.**).

TOMA, Dumitru N. (n. Vrancești, Călinești, Muscel, 21 februarie 1935). Inginer, *construcții hidrotehnice*, manager, publicist. Liceul de Băieți Nr. 1/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1952), Institutul de Construcții, București (1957). Documentări

externe. Activitate permanentă în domeniu: șef atelier, Institutul de Proiectare Argeș (1957-1964; 1966-1967); șef lot, Întreprinderea de Foraje pentru Alimentare cu Apă, București (1964-1965); șef colectiv, Institutul *Proiect*, București (1965-1966); șef adjunct, Secția Gospodărie Comunală Argeș (1967-1968). Distinct: director (1968-1973), inginer-șef (1973-1990), Întreprinderea de Gospodărie Comunală și Locativă Argeș; inspector, Prefectura Argeș (1990-1993); administrator fondator/expert tehnic, societăți comerciale private (1993~). Contribuții directe la: elaborarea studiilor privind alimentarea cu apă a localităților din Argeș-Muscel; realizarea Stației de Tratare a Apei (Budeasa), magistralelor și rezervoarelor de mare capacitate pentru zonele urbană și periurbană Pitești; punerea în funcțiune a Stației de Epurare Biologică Pitești; redimensionarea complexelor balneare Brădet, Bădești (Bârla), Bughea de Sus. Volume importante: *Personalități din Vrănești*; *Biserica de la Vrănești*. Analize, rapoarte, interviuri, reuniuni tematice autohtone. Membru marcant, Partidul Liberal 1993/PL '93, președinte fondator, Filiala Argeș (1993-1998). Consilier municipal (1993-1995), consilier județean (1995-1996; 1996-2000), alte aprecieri publice. (G.N.P.).

TOMA, Gheorghe C. (n. Domnești, Muscel, 15 noiembrie 1949). Ofițer de carieră, *tancuri și auto*, profesor universitar, general. Școala Militară de Ofițeri Activi Tancuri și Auto *Mihai Viteazul*, Pitești, Argeș, Academia Militară, București, Facultatea de Arme Întrunite, Colegiul Superior de Stat Major, București. Doctorat, *științe militare*, București. Activitate didactică: Academia de Înalte Studii Militare, Colegiul de Comandă și Stat Major, București (decan). Volume importante (autor, coautor): *Curs de Stat Major, I, II, III* (1988-1989); *Metode și tehnici de evaluare a cunoștințelor* (1992); *Particularitățile acțiunilor de luptă desfășurate de blindate în zone cu lucrări de hidroameliorații și în teren șes cu culturi*

înalte (1995); *Metodologia programării, planificării, întocmirii și desfășurării unui exercițiu cu tematica Parteneriat pentru Pace*. General de brigadă. Conducător de doctorat în domeniu. Distincții militare și civile, alte aprecieri publice (G.I.N.).

TOMA, Gheorghe M. (Tuțulești, Suseni, Argeș, 28 februarie 1909 – Pitești, Argeș, 23 august 1979). Profesor gradul I, *geografie*, manager, publicist. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1930), Universitatea din București (1934). Activitate didactică permanentă: Facultatea de Geografie, București, custode bibliotecă (1933-1938), Liceul Comercial, Săliște, Sibiu (1938-1941); Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu/Nicolae Bălcescu*, Pitești (1944~1969), director (1952-1955). Temporar: director, Școala Nr. 3 Pitești; inspector, Secția de Învățământ a Regiunii Argeș. Volume importante: *Monografia comunei Tuțulești - Argeș* (1963); *Geografia regiunii Argeș* (1965), reeditări ulterioare (în colaborare). Studii, articole, comentarii, note de călătorie, reuniuni tematice autohtone. Membru, diverse foruri științifice în domeniu. Președinte, Societatea de Științe Geografice din România, Filiala Pitești. Implicări constante în viața *Cetății*. Aprecieri comunitare antume și postume. (I.S.B.).

TOMA, Ion M. (Tuțulești, Suseni, Argeș, 10 iulie 1912 – Pitești, Argeș, 30 iulie 1994). Ofițer de carieră, *artilerie*, general. Frate cu **Gheorghe M. T.** (v.). Liceul Militar *Nicolae Filipescu*, Mănăstirea Dealu, Târgoviște, Dâmbovița (1929), Școala Militară Ofițeri de Artilerie, Timișoara (1935), Institutul Politehnic, București. Activitate în domeniu: Regimentul *6 Artilerie*, Pitești/Curtea de Argeș (1935-1946). Combatant, Al Doilea Război Mondial: *Frontul de Est* (1941-1944), evidențiat în luptele din Basarabia și Ucraina; *Frontul de Vest* (1944-1945), funcții operative, confruntările din Transilvania, Ungaria, Slovacia. Ulterior, comandant: Brigada 213

Artilerie Grea, Bârlad, Vaslui (1952-1954); *Brigada 99 Artilerie*, Caracal, Olt (1954-1960); *Divizia Artilerie – Infanterie*, Slatina, Olt (1960-1964). General maior. Analize, rapoarte, interviuri, reuniuni tematice, emisiuni *media*. Ordine și medalii române, germane, sovietice. Președinte, Asociația Națională a Veteranilor de Război (*MAPN*), Filiala Argeș (1990-1994), alte implicări comunitare. Aprecieri publice antume și postume. (**G.I.N.**).

TOMA, Iulian Gh. (n. Teiu, Argeș, 19 iulie 1934). Inginer, *energetică*, manager, publicist, fiul lui **Gheorghe M. T.** (v.). Liceul de Băieți Nr. 1/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1952), Institutul Politehnic, București (1959). Stagiul, Statele Unite ale Americii (1991). Căsătorit cu **Elena Iacob** (1934-2012), inginer chimist. Activitate specializată în sectorul termoficării: Uzina de Sodă, Govora, Vâlcea (1959-1961); Trustul de Construcții Argeș (1961-1968), inginer energetic șef (1963-1968); Rafinăria de Petrol, Pitești (1968-1972), șef secție, Centrala Electrică de Termoficare *Pitești-Sud I.*; inspector-șef, Inspecția Teritorială pentru Controlul Gospodăririi Combustibililor și Energiei, Pitești (1972-1980); director, Inspectoratul Teritorial Fonduri Fixe, Pitești (1980-1989); inspector-șef/director, Agenția Română pentru Conservarea Energiei, Filiala Teritorială Pitești (1989-1996). Contribuții directe la punerea în funcțiune, exploatarea și depanarea marilor sisteme energetice din Argeș, Olt, Vâlcea. Inovații brevetate. Volum important: *O viață de om* (2011). Numeroase studii, articole, reuniuni tematice naționale. Membru, diverse foruri profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (**G.N.P.**).

TOMA, Petre C. (n. Cocu, Argeș, 29 iunie 1943). Inginer, *construcții civile, industriale și agricole*. Școala Medie *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1961), Institutul Politehnic *Gheorghe Asachi*, Iași. Activitate specializată: șef lot, șef șantier, Trustul de Construcții Industriale,

Pitești (1967-1984); inspector de specialitate, Inspectoratul Județean Argeș pentru Investiții-Construcții (1984-1991); inspector, Banca Comercială Română, Sucursala Argeș (1991-2007). Temporar, expert, Comisia Economică a Municipiului Pitești. Evaluator tehnic și judiciar, autorizat. Contribuții la realizarea unor mari obiective de investiții: Combinatul Petrochimic, Pitești; Stația de Tratare Apă, Budeasa; Stația de Transformare, Bradu; Combinatul de Lianți, Câmpulung; Banca Comercială Română, Sucursala Argeș. Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale în domeniu. Aprecieri publice. (**G.N.P.**).

TOMA, Venera Maria R. (n. Costești, Argeș, 3 martie 1934). Artist plastic, *pictură*, institutoare gradul I. Studii liceale (1952) și superioare (1958). Activitate în domeniu, unități de învățământ din Argeș. Expoziții în țară (București, Costești, Pitești). Expuneri externe: Australia, Danemarca, Federația Rusă, Norvegia, Suedia. Schimburi de experiență și parteneriate, Țările Nordice. Implicări în diverse proiecte de voluntariat civic, Centrul Intergenerațional, Costești. Consemnări critice favorabile, alte aprecieri comunitare. (**S.C.N.**).

TOMECI, Filofteia (Domnești, Muscel, 16 iunie 1902 – Miercurea-Ciuc, Harghita, 20 mai 1960). Proprietar rural, lucrător agricol, Brădet, Muscel, militant politic. Soția lui **Gheorghe T.** (v.). Implicată în sprijinirea Grupului de rezistență armată anticomunistă *Haiducii Muscelului*, condus de Toma Arnăuțoiu (v.). Urmărită de Securitate, arestată (22 iunie 1958), anchetată, torturată, judecată la Pitești, Argeș. Condamnată, Tribunalul Militar Regiunea II, București (21 septembrie 1959) la 14 ani muncă silnică, executați parțial. Confiscarea totală a averii. Deces premeditat, Penitenciarul Miercurea-Ciuc (20 mai 1960). Diverse atestări documentare, aprecieri publice postume. (**I.I.P.**).

TOMEI, Gheorghe I. (Galeș, Brăduleț, Argeș, 9 martie 1899 – Jilava, Ilfov, 18/19 iulie 1959). Proprietar rural, lucrător forestier, militant politic, martir. Membru activ, Grupul de rezistență armată anticomunistă *Haiducii Muscelului*, condus de Toma Arnăuțoiu (v.). Urmărit de Securitate, capturat (20 mai 1958), cercetat, torturat la Pitești, Argeș. Judecat, proces public, Depoul Căilor Ferate Române, Pitești, condamnat la moarte, Tribunalul Militar, Regiunea II, București. Executat (18/19 iulie 1959), Penitenciarul Jilava, împreună cu alți membri ai Grupului. Confiscarea totală a averii. Sentințe drastice ulterioare pentru soția sa, **Filofteia N. T.** (v.), și fiul lor **Ioan Gh. T.**, condamnat, 20 de ani muncă silnică (21 septembrie 1959), executați, parțial, eliberat prin *Decretul de amnistie generală* (1964). Importante atestări documentare. Diverse aprecieri publice postume. (**I.I.P.**).

TOMESCU, Dumitru N. (n. Pitești, Argeș, 6 ianuarie 1946). Inginer, *metalurgie*, manager. Școala Medie *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1964), Institutul Politehnic, București (1969), specializare, *industria de automobile*. Exprimări externe: Cehoslovacia, Elveția, Germania de Est, Indonezia, Polonia, Republica Populară Chineză, Statele Unite ale Americii. Activitate permanentă, Întreprinderea de Autoturisme Colibași/Mioveni, Argeș; tehnolog (1969-1971); șef atelier/șef secție schimb/șef secție coordonator, Turnătorie *Fontă Cenușie* (1971-1978); șef secție coordonator, Turnătorie *Bloc Motor* (1978-1979); inginer-șef, *sectoare calde* (1979-1983); șef, *Serviciu cooperare în producție*, Centrala Industrială de Autoturisme (1983-1990); director general, SC *Autoro SA*, Pitești (1990-1993); director, *cooperare în producție și control*, SC *Automobile SA*, Mioveni (1993-2001). Contribuții directe la: fabricarea autoturismelor din gama *Dacia* pe Platforma Industrială Pitești - Est; retehnologizarea segmentelor amintite; adaptarea experienței

propriei la cerințele europene. Analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale și continentale. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (**M.T.D.**).

TOMESCU, Gheorghe I. (Secolul XX). Profesor, gradul I, *limba română*, jurist, manager, publicist. Originar din Mioarele, Muscel. Frate cu **Petre T.** (v.). Studii liceale și universitare la București și Cluj. Combatant, Al Doilea Război Mondial, *Frontul de Vest* (1944-1945). Activitate didactică, unități de învățământ din Banat. Volume importante (în colaborare): *Monografia școlii noastre* (1937); *Din eroii culturii naționale* (1938); *Monografia Liceului Gătaia, Timiș* (1970); *Monografia comunei Gătaia* (1972); *Din folclorul bănățean* (1972). Studii și cercetări sociologice, publicate în: *Școala bănățeană; Ecoul; Vestul; Drapelul roșu*. Diverse responsabilități comunitare. Implicări constante în realizarea anumitor proiecte locale. Membru, foruri științifice autohtone, alte aprecieri publice. (**G.G.S.**).

TOMESCU, Gheorghe (Țigănești, Topoloveni, Muscel, 1891 – Botoșani, 1962). Proprietar rural, preot, militant politic. Activitate pastorală, parohii de pe Valea Cărcinovului. Membru marcant, Partidul Național Țărănesc, apropiat lui Ion Mihalache (v.). Înrudit cu Niculina Mihalache, soția liderului amintit, deportată la Dâlga, Bărăgan, ajutată, periodic, cu bani, medicamente, produse alimentare. Urmărit de Securitate, arestat, anchetat, încarcerat, penitenciarele Aiud (Alba) și Botoșani. Deces premeditat (1962). Importante consemnări familiale. Diverse aprecieri publice antume și postume. (**I.I.P.**).

TOMESCU, Gheorghe Gh. (Zărnești, Mălureni, Argeș, 1 decembrie 1959 – Pitești, Argeș, 1 noiembrie 2013). Economist, jurist, manager. Liceul Economic/Colegiul *Maria Teiuleanu*, Pitești (1978), Academia de Studii

Economice, București (1983), Facultatea de Drept, Universitatea din București (1991). Economist: Oficiul Județean de Turism, Argeș (1983-1989); șef birou (1989-1990); SC *Turism Posada SA*, Curtea de Argeș, director fondator (1990-1993). Ulterior, judecător, Judecătoria Pitești (1993-1999), vicepreședinte (1999-2009). Distinct: președinte, Tribunalul Argeș (2009-2013), demersuri favorabile privind edificarea noului sediu al instituției, Bulevardul *Ion C. Brătianu*, zona centrală urbană, Pitești. Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale. Documentări externe. Implicări constante în viața *Cetății*. Membru, Asociația Magistraților din România, Filiala Pitești (2003), alte aprecieri publice antume și postume. (A.A.D.).

TOMESCU, Marian I. (n. Găești, Dâmbovița, 9 septembrie 1937). Inginer, *zootehnie*, funcționar de stat, manager. *Stabilit în Argeș, din 1962*. Școala Medie Tehnică Zootehnică, Găești (1955), Institutul Agronomic *Nicolae Bălcescu*, București (1961). Inițial, inginer, Gospodăria Agricolă Colectivă, Ziduri, Râmnicu Sărat, Buzău (1861-1962). Activitate specializată în Argeș: inginer șef, Gospodăria Agricolă Colectivă, Colțu, Ungheni (1962-1966); șef sector, Creșterea Animalelor, Consiliul Agricol Raional, Costești (1966-1968); șef serviciu / director sector zooveterinar (1968-1973; 1982-1985), director, sector industrie alimentară (1987-1997), Direcția Generală pentru Agricultură și Industrie Alimentară Județeană; inginer-șef (1973-1976), director (1978-1982), Fabrica de Nutrețuri Combinate, Costești; inspector, Banca Agricolă, Pitești (1985-1967). Studii, normative, analiza, rapoarte, reuniuni tematice naționale în domeniu. Contribuții directe la organizarea și funcționarea unităților din sistemul creșterii animalelor în Argeș-Muscel pentru etapele enunțate. Diverse implicări comunitare. Aprecieri publice. (C.D.B.).

TOMESCU, Mădălina Gh. (n. Valea Popii, Mihăești, Argeș, 30 ianuarie 1971). Jurist, cadru didactic universitar, publicistă. Liceul Pedagogic, București (1989), Universitatea Creștină *Dimitrie Cantemir*, București (1996). Documentări externe, state din Uniunea Europeană. Doctorat, *științe juridice*, București (2004). Activitate specializată în Capitală: învățătoare, Colegiul *Mihai Eminescu* (1989~2003); inspector, Inspectoratul Școlar Municipal (1998); Universitatea Creștină *Dimitrie Cantemir* (2003~), secretar științific, Facultatea de Științe Politice (2003~). Volume importante: *Gramatica practică pentru ciclul primar* (1993); *Educație rutieră – educație pentru viață* (2004, în colaborare); *Jus cogens între teoria și practica relațiilor internaționale* (2005); *Administrație publică* (2006, în colaborare). Articole, studii, analize, reuniuni tematice naționale și internaționale, proiecte civice pentru combaterea discriminării. Membră, diverse foruri profesionale în domeniu, vicepreședintă, Liga Apărării Drepturilor Omului, București, alte aprecieri comunitare. (I.F.B.).

TOMESCU, Mirela Cleopatra N. (n. Pitești, Argeș, 4 noiembrie 1957). Medic primar, *cardiologie*, publicistă. Liceul/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1975), Institutul de Medicină și Farmacie, Timișoara (1982). Stagiul: Spania (1991). Doctorat, *științe medicale*, București (1994). Activitate specializată: Clinica Medicală/*Ascar*, Timișoara (1982~). Preocupări didactice, Universitatea de Medicină și Farmacie, Timișoara. Volume importante (în colaborare): *Compendiu de semiologie medicală. Aparatul digestiv; Aparatul renourinar* (1996). Studii, analize, rapoarte, *granturi*/contracte de cercetare, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membră, diverse foruri științifice autohtone sau continentale, alte aprecieri publice. (C.G.C.).

TOMESCU, Nicolae I. (Câmpulung, Muscel, 7 ianuarie 1891 - ?). Proprietar urban,

funcționar guvernamental, literat. Suprafețe de teren, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită, Câmpulung și București. Școală Secundară, Curtea de Argeș (1909), Școala de Științe Administrative, București (1913). Activitate permanentă în Capitală: șef de birou, Inspectoratul General Sanitar, Ministerul Apărării Naționale. Volum important: *Slujbă cu bucluc* (1937). Schițe umoristice, reportaje, cronici, interviuri, comentarii, publicate în reviste sau ziare din țară. Diverse aprecieri publice antume și postume. (I.I.B.).

TOMESCU, Petre I. (Secolul XX). Profesor, gradul I, *științe pedagogice*, manager, publicist. Originar din Mioarele, Muscel. Studii liceale și universitare la București și Cluj. Activitate didactică, unități de învățământ din Banat. Volume importante (în colaborare): *Monografia școlii noastre* (1937); *Din eroii culturii naționale* (1938); *Monografia Liceului Gătaia, Timiș* (1970); *Monografia comunei Gătaia* (1972); *Din folclorul bănățean* (1972); *Monografia comunei Mioarele* (1976, în colaborare). Studii și cercetări sociologice, publicate în: *Școala bănățeană; Ecolul; Vestul; Drapelul roșu*. Diverse responsabilități comunitare. Implicări constante în realizarea anumitor proiecte locale. Membru, foruri științifice autohtone, alte aprecieri publice. (G.G.S.).

TOMESCU, Thoma I. (Bălilești, Muscel, 1860 - Nice, Franța, 1930). Medic, *medicină generală*, profesor universitar. Studii liceale (1880) și superioare (1890), București. Activitate specializată în Capitală: spitale civile (1890-1900); Facultatea de Medicină Umană (1900-1916). Stabilizat în Franța (1916), preocupări didactice, universitățile din Paris și Nice (1916-1920). Cabinet particular (1920-1930). Înhumat, onoruri militare, cimitirul parohial Rumânești, Bălilești. Donații testamentare pentru școala și biserica din satul natal. Articole, rapoarte, interviuri, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, diverse foruri

științifice autohtone sau europene, alte aprecieri comunitare, antume și postume. (C.G.C.).

TOMOZEI, Gheorghe (București, 29 aprilie 1936 – București, 31 martie 1997). Scriitor, editor, proprietar urban. *Domiciliu tradițional la Câmpulung, Argeș*. Școala Medie Nr. 1/Liceul Nicolae Bălcescu, Târgoviște, Dâmbovița (1954), Școala de Literatură și Critică Literară Mihai Eminescu, București (1959). Documentări externe, state ale Uniunii Europene. Redactor, publicațiile: *Almanahul literar, Cinema, Gazeta literară, Luceafărul, Tânărul scriitor* (București). Distinct: redactor-șef, revista *Argeș*, Pitești (1969-1974). Volume importante (versuri): *Pasărea albastră* (1957); *Dincolo de crizanteme* (1969); *Tanit* (1972); *Gloria ierbii* (1975); *Focul hrănit cu mere* (1981); *Un poet din Tibet* (1995). Membru, Uniunea Scriitorilor din România. Numeroase studii literare, cronici, comentarii, colaborări *media*. Consemnări critice favorabile. Lucrare monografică *Fragmentarium* (2011), redactori, Cleopatra Lorințiu, Ion C. Hiru, George Baciu. Aprecieri publice. (M.M.O.).

TONEGARU, Constantin (Curtea de Argeș, 24 ianuarie 1885 - ?). Navigator, jurist, publicist. Institutul Tehnic – Nautic *Amerigo Vespucci*, Livorno, Italia. Facultatea de Drept, București. Căpitan de cursă lungă, avocat, Baroul București. Activitate specializată: Direcția Porturilor și Căilor de Comunicații pe Apă; Direcția Generală a Poștei, Telegrafului și Telefonului; Ministerul Apărării Naționale, București. Căpitan, Marina Regală. Fondator: Liga Navală Română (Galați, 1926); Agenția Maritimă *Transmar*. Volume importante: *De pe Dunăre în Meuza* (1905); *Antologia Mării* (1914); *Influența războiului mondial pe Dunăre* (1931); *Manualul agentului de vapoare* (1932); *De rebus maris* (1934). Articole, comentarii, consemnări pe diverse teme. Diverse aprecieri publice antume și postume. (I.I.B.).

TONESCU, Alexandru N. (Urluieni, Bârla, 23 aprilie 1951 - Autostrada A1 București-Pitești, 16 aprilie 2002). Ofițer de carieră, *servicii speciale*, general, jurist. Liceul *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1970), Școala Militară de Ofițeri Activi, Ministerul de Interne, București (1973, Facultatea de Drept, București (1977). Activitate specializată în Capitală, Ministerul de Interne. Participare nemijlocită la evenimentele revoluționare din decembrie 1989, București, șef, structuri naționale de contraspionaj. Importante misiuni oficiale interne și continentale. Succesiv: general de brigadă (2000); general de divizie (2002, postmortem). Studii, analize, rapoarte, reuniuni specializate în domeniile militar și civil. Ordine și medalii, alte aprecieri publice antume și postume. (**G.I.N.**).

TONOIU, Vasile (n. Corbeni, Argeș, 3 februarie 1941). Membru corespondent al Academiei Române (24 octombrie 1997), membru titular (21 iulie 2003). Filosof, profesor universitar, traducător. Liceul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1957), Universitatea din București (1962). Doctorat, *filosofie*, București (1971). Documentări externe: Austria, Franța, Elveția. Profesor universitar (1990). Activitate didactică permanentă, Universitatea din București (1962~). Colaborator, Universitatea din Pitești. Volume importante: *Idoneismul. Filosofie a deschiderii* (1972); *Spiritul științific modern în viziunea lui Gaston Bachelard* (1974); *Ontologii arhaice în actualitate* (1989); *Omul dialogal* (1995); *Obstacolul limbii* (2006). Antologii personalizate, *tălmăciri* din limba germană, poeme, eseuri, cugetări. Numeroase studii, articole, comentarii, recenzii, emisiuni *media*, reuniuni științifice naționale și internaționale. Conducător de doctorat (1990). Membru fondator, Asociația de Filosofie *Ferdinand Gonseth* (1970). Premiul *Vasile Conta* al Academiei Române, București (1972). Contribuții la actualizarea gândirii enciclopedice autohtone,

implementarea noilor dimensiuni valorice în spiritualitatea națională, cunoașterea intelectualismului continental, diversificarea colaborării cu mai multe instituții culturale și de învățământ. Implicări constante în viața *Cetății*. Valoroase aprecieri publice. (**S.D.V.**).

TOP (2003~). Cotidian de mare tiraj, subintitulat *Cel mai bine vândut ziar din Argeș*. Primul număr, Pitești, 1 aprilie 2003, echipă redacțională (fondatori): Cornel Penescu. Președinți: Iustin Angelescu; Andrei Penescu; Larisa Mihăescu. În caseta tehnică (2014): director, Carmen Popescu; Costinel Diniashi (redactor-șef). Analize, reportaje, debateri, anchete, campanii umanitare, interviuri, cronici, informații pe diverse teme. Implicări comunitare. (**M.D.S.**).

TOPALĂ, Tenco P. (Struga, Macedonia, 11 mai 1914 – Pitești, Argeș, 15 iulie 1981). Maestru fotograf, traducător. *Stabilit în Argeș, din 1936*. Pregătire specializată în domeniu, Studioul Foto *Julieta*, București. Atelier propriu, Pitești (1950-1980). Numeroase imagini, *alb și negru, color, sepia*, reprezentând aspecte citadine, spectacole artistice sau sportive, personalități. Expoziții, saloane, reproduceri în muzee, biblioteci, colecții personale. Translator, delegații oficiale din Bulgaria, Macedonia, Serbia. Contribuții la formarea *școlii fotografice* argeșene, dezvoltarea relațiilor dintre municipiul Pitești și orașul Kragujevac (Serbia), conservarea evenimentelor cotidiene tradiționale. Diverse donații comunitare. Aprecieri publice antume și postume. (**I.E.C.**).

TOPÎRCEANU, George I. (București, 20 martie 1886 – Iași, 7 mai 1937). Membru corespondent al Academiei Române (28 mai 1936). Scriitor, editor. *Integrat spiritualității Argeș-Muscel prin domiciliul la Șuici și Nămăești (1895-1911), căsătorie, filiațiune, casă memorială*. Liceul *Matei Basarab*, București (1906), facultățile de Drept, București, și de Filosofie, Iași (nefinalizate).

Combatant: *Campania Balcanică* (1913); Primul Război Mondial, *Frontul din Dobrogea* (1916), prizonier în Bulgaria, secretar-interpret, Crucea Roșie Internațională. Activitate redacțională: **Însemnări ieșene; Însemnări literare; Neamul românesc; Revista ilustrată; Viața românească**. Temporar: inspector general al teatrelor din România; director, Teatrul Național *Vasile Alecsandri*, Iași. Volume importante (versuri, proză): **Balade vesele** (1916); **Amintiri din luptele de la Turtucaia** (1918); **Migdale amare** (1928); **Scrisori fără adresă** (1930); **Pirin Planina** (1936). Postum, romanul **Minunile Sfântului Sisoe**. Traducere din limba engleză, **Visul unei nopți de vară**, după William Shakespeare. Premiul Național de Poezie (1926), Casă memorială (1958), bust, expoziție permanentă, Nămăești, Valea Mare - Pravăț, Argeș. Diverse eponimii: București, Câmpulung, Curtea de Argeș, Iași, Pitești, Șuici. Contribuții speciale privind exprimarea creației poetice umoristice, diversificarea tematicii revistelor de profil, sporirea prestigiului zonei Argeș-Muscel în spiritualitatea românească. Valoroase recunoașteri publice antume și postume. **(S.D.V.)**.

TOPLICEANU, Constantin (n. Măgura, Bezdead, Dâmbovița, 13 august 1935). Cadru didactic universitar, cercetător științific, *fizică*, parlamentar. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1976*. Studii liceale, Brașov (1955), Universitatea din București (1960). Doctorat, *fizică nucleară*, București (1974). Activitate specializată: Facultatea de Fizică, București (1960-1976); Institutul de Învățământ Superior/Universitatea din Pitești (1976-1997). Fondator, Filiala Argeș, Mișcarea Ecologistă din România. Deputat de Argeș, Adunarea Constituantă (1990-1992), vicepreședinte Comisia pentru Administrație, reprezentând, succesiv: Partidul Mișcarea Ecologistă din România; Grupul Independenților; Frontul Democrat al Salvării Naționale. Delegat al României la Uniunea Europei Occidentale. Inițiative legislative,

interpelări, dezbateri, interviuri, emisiuni *media*. Volume tematice, studii, comunicări, reuniuni naționale și continentale. Invenții brevetate (*îmbogățirea uraniului*). Implicări în realizarea unor proiecte promovate de oficialitățile din Argeș-Muscel. Membru, diverse foruri profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. **(C.D.B.)**.

TOPOLOG. Râu important pentru nordul României, izvor montan, de sub vârful Negoiul, Masivul Făgăraș, integrat județului Argeș. Regim hidrologic permanent, mici debite adiacente, diverse amenajări locale, condiții naturale favorabile așezărilor tradiționale. Drenarea dealurilor și platformelor subcarpatice din Argeș (localitățile: Sălătrucu, Șuici, Cepar, Tigveni, Ciofrângeni, Poienarii de Argeș, Morărești) și Vâlcea. Statistic, 95 km lungime totală. Afluent stânga al râului Olt, aval de Râmnicu Vâlcea. Captare subterană, zona Sălătrucu, pentru lacul de acumulare Vidraru (Arefu), Sistemul Hidroenergetic *Argeșul Mare*. Eponimie: Plasa Topolog, reședințe temporare, Șuici sau Tigveni. Atestări documentare geografice, istorice, economice, turistice, spirituale. **(I.S.B.)**.

TOPOLOGU (1948-1949). Grupare de rezistență anticomunistă, organizată în zona de nord a râului Topolog, Argeș. Inițiatori: Dumitru Apostol (v.), Decebal Andrei, Puiu Florescu, Spiridon Obreja, Nonu Sasu, Ionuț Stoica, Octavian Voinea (majoritatea studenți). Alți membri activi cunoscuți: Grigore Dumitrescu, Aurel Lupașcu, Gheorghe Matei, Radu Moldoveanu, Ion Popescu, Șerban Secu, Virgil Silișteanu. Confruntări cu trupele de securitate și miliție, soldate cu mai mulți răniți și morți, respectiv Ștefan Ghelmei (v.), Ion Popescu și George Marian Ștefănescu. Arestări, anchete, procese, detenții politice. Studii, analize, comemorări, reuniuni tematice după 1989. **(I.I.P.)**.

TOPOLOVEANU (Secolul XVII~). Familie tradițională din Cârcinov/

Topoloveni, Muscel. Proprietari funciari, slujitori ai Curții Domnești de la București, înalți ierarhi ai Bisericii Ortodoxe Române, filantropi. Mai cunoscuți: **Manole T.**, dregător medieval, *comis*, nominalizat oficial (1656), pe timpul domniei voievodului Țării Românești, Constantin Șerban (1654-1658); **Radu T.**, dregător medieval, *paharnic*, fiul lui **Manole I.**, slujitor al Curții Domnești de la București; **Dumitrașcu M. T./Daniil II Topoloveanu** (v.); **Radu D. M. T.**, dregător medieval, *sluger*, fiul lui **Dumitrașcu M. T.** (înainte de călugărie); **Marica D. M. T.**, fiica lui **Dumitrașcu M. T.** (înainte de călugărie); căsătorită cu **Gheorghe de la Ianina** (Grecia), devenit Topoloveanu, ctitorii bisericii satului Inuri, Topoloveni (1706); **Istrate Gh. D. T.**, dregător medieval, *postelnic*, fiul lui **Gheorghe de la Ianina** și al **Maricăi T.**; **Radu Gh. D. T.**, dregător medieval, *logofăt la visterie*, frate cu **Istrate Gh. D. T.** Conexiuni ulterioare în familiile Leurdeanu (v.), Cojescu, Văcărescu. Arbore genealogic, *O viață printre cărți, I* (1997), autor, Silvestru D. Voinescu (v.), alte atestări documentare. (F.C.P.).

TOPOLOVEANUL, Daniil II/DUMITRAȘCU M. (Cârcinov/Topoloveni, Muscel, 1665 – București, 11 decembrie 1731). Înalt ierarh al Bisericii Ortodoxe Române, mitropolit, cărturar. Inițial, proprietar funciar, Cârcinov și localități apropiate, *logofăt* al Curții Domnești de la București (1671-1680). Intrat în viața monahală. Călugăr, Mănăstirea Aninoasa, Muscel, **Daniil** (1680), egumen și restaurator al așezământului (1704-1716), donații pentru zidirea bisericii Inuri, Cârcinov (1706), ctitori, Gheorghe și Maria Topoloveanu. Episcop de Buzău (1716-1719), mitropolit al Țării Românești, **Daniil II** (19 august 1719 – 11 decembrie 1731), București. Inițiative în Capitală: reabilitarea paraclisului Mitropoliei Ungrovlahiei; refacerea mai multor biserici; traducerea din limba greacă și tipărirea cărților ritualice importante: *Octoih* (1720, 1730, 1731), *Evhologhion/Molitvelnic* (1722,

1729), *Evanghelia* (1723), *Catavasier* (1724), *Liturghier* (1728), *Ceaslov* (1731), trimise inclusiv în Transilvania. Contribuții la consolidarea ortodoxiei autohtone în contextul instaurării domniilor fanariote. Numeroase atestări documentare. Valoroase aprecieri publice antume și postume. (S.P.P.).

TOPOLOVENI (Secolul XV~). Oraș din județul Argeș (1968), anterior, comună tradițională a Muscelului (până în 1950), numită, frecvent, Târgul Cârcinov. În componență (2006): **Topoloveni**, Boțârcani, Crintești, Gorănești, Țigănești. Suprafață: 33 km². Locuitori: 6 200 (1971); 10 570 (2008). Atestare documentară medievală: Dealul Cârcinov (1421). Ocină seculară a Mănăstirii Nucet, Dâmbovița, donată de marele boier Gherghina (v.) și jupâneasa Neaga (v.). Schit (1736). Biserici: Inuri (1706); Goleștii-Badii (1745); Vițichești (1866); Țigănești (1920); Topoloveni (1922); cruci de piatră: Țigănești (1643); Topoloveni (1661~1756). Monumente ale eroilor: Inuri (1877,1916-1918, 1941-1945); Țigănești (1916-1918); placă memorială, Căminul Cultural Goleștii Badii (1916-1918). Școli: 1792, 1833, 1839; cămine culturale: Goleștii Badii (1927), local propriu (1936); Topoloveni (1943). Reședința plaselor: Cârcinov (1810-1864); Podgoria (1864-1950). Băncile populare: *Cârcinovul* (1902); Agenția Băncii Naționale Române, Sucursala Câmpulung (1906); *Federala Podgoria* (1908); *Valea Cârcinovului* (1927); *Biruința* (1929); *Unirea* (1942); Societatea Economică *Cârcinovul* (1902); Cooperativa Viticolă *Dealul Topolovenilor* (1908-1944), Cooperativa de cumpărare pământ *Înfrățirea* (1920-1944); Banca Federală *Podgoria* (1908); Fabrica de Magiun (1914); Cooperativa Vinicolă *Cârcinov* (1915-1925); Pepiniera Goleștii Badii (1915). Sistemizarea localității, inițiată de Ion Mihalache (v.), edificii pentru folosințe obștești, inaugurare, 18-19 septembrie 1938, conferind statut de localitate model în județul Muscel, astăzi, parțial demolate. Comandatură de etapă (1916-1918), judecătorie de ocol,

școală de menaj (1933, 1940). Cooperativele forestiere: *Sfântul Teodor*, Țigănești (1934-1941); *Luptătorul Mărăști*, Topoloveni (1937-1941). Sediul administrativ, raionul Topoloveni (1950-1960). Fabrică de conserve (1948), stațiune de mașini și tractoare (1948), cooperativă agricolă, de producție (1950-1989). Casă de cultură (1950); bibliotecă publică (1950); școală medie/liceu (1958); spital de pneumologie (1958). Teatru de vară (1960); baze sportive. Reconstrucția centrului rezidențial (1970-1972). Distinct, complex urbanistic multifuncțional (1995): catedrală ortodoxă, primărie, casă de cultură, bibliotecă, judecătorie, procuratură. Cor centenar, ansamblu folcloric, expoziție muzeală, lucrări sculpturale. Areal cerealier, viticol, pomicol, meșteșugăresc, industrial. Arhitectură specifică zonelor colinară și de câmpie. Atelierele *Muncitoarea* (artizanat, broderie, țesături), Întreprinderea de Supape și Bolțuri (1979), redimensionate după 1990; Fabrica de Magiun, produs agreeat de Uniunea Europeană. Trasee rutiere naționale spre București și Pitești, facilități turistice. Târg săptămânal (duminică) și, anual, *Sfântul Dimitrie* (26 octombrie). Publicație proprie, *Orizont* (2007~). Parc voltaic (2014). **Scrieri monografice:** Corneliu Sachelarie (1929-1931); Ioan I. Răuțescu (1939), Ion Boalcă (1996). Înfrățire cu localitatea Ermionidas (Grecia). Numeroase consemnări geografice, istorice, economice, spirituale. (G.I.C.).

TOROCEANU, Radu Gh. (Pitești, Argeș, 30 octombrie 1865 – București, 23 noiembrie 1925). Ofițer de carieră, *artilerie*, general. Studii specializate în România. Combatant: *Campania Balcanică* (1913); Primul Război Mondial (1916-1918), general de brigadă. Comandant: regimentele 12 și 10 Artilerie. Planuri tactice. Rapoarte periodice pentru eșaloanele superioare. Distinct: responsabilități oficiale în: Ministerul de Război; Statul-Major Regal; Serviciul Geografic al Armatei, București. General de divizie (1920). Ordine și medalii române și

străine, alte aprecieri publice antume sau postume. (G.I.N.).

TRANCĂ, Alexandru V. (n. Albeni, Gorj, 15 septembrie 1935). Inginer, *geologie*, cercetător științific, manager. *Stabilit în Argeș din 1961*. Școala Medie Tudor Vladimirescu, Târgu Jiu, Gorj (1952), Institutul de Mine, București (1957). Activitate specializată: Întreprinderea pentru Cercetări și Exploatare Miniere, București (1957-1959); Oficiul Regional de Îmbunătățiri Funciare, Iași (1959-1960). Combinatul Chimic, Borzești, Bacău (1960-1961). Distinct: inginer principal, șef, Serviciul Geologic, Trustul de Foraj-Extracție, Pitești, Argeș (1961-1983); geolog, Întreprinderea de Prospeccțiune și Explorări Geologice, Pitești (1983-1992); cercetător, Institutul de Cercetări pentru Petrol și Gaze, Câmpina, Prahova – Filiala Pitești (1992-1997). Studii, analize, rapoarte, proiecte, reuniuni tematice naționale privind: zăcămintele de cărbune Mehadia (Caraș Severin); alimentarea cu apă de adâncime, localități din Platforma Cotmeana (Argeș), zona Caracal-Slatina (Olt); determinarea rezervelor de hidrocarburi la Merișani, Vâlcelele, Bogați (Argeș), Ciurești și Surdulești (Olt). Diverse implicări comunitare. Aprecieri publice. (I.D.P.).

TRANCULOV, Terezia P. (n. Lovrin, Timiș, 7 iulie 1957). Arhitect. *Stabilită la Pitești, Argeș, din 1980*. Liceul de Arte Plastice, Timișoara (1975), Facultatea de Construcții, Timișoara. Institutul de Arhitectură *Ion Mincu*, București. Documentări externe. Activitate specializată în domeniu. Institutul de Proiectare Argeș/SC *Proiect Argeș SA*, Pitești (1980-2002); Birou Individual de Arhitectura (2002~). Proiecte reprezentative finalizate prin construcții: Primărie, Cămin Cultural, Dispensar, Moșoaia, Argeș; zone rezidențiale Pitești și Mioveni/Colibași. Elaborarea **Planului urbanistic general** pentru comuna Stoenești, Argeș. Sedii private. Preocupări: design, artă decorativă. Membră: Uniunea Arhitecților din

România (1990); Ordinul Arhitecților din România (2001); Registrul Urbaniștilor din România (2006). Contribuții la evoluția arhitecturii funcționale argeșene contemporane. (A.I.M.).

TRANDAFIL, Enache (1778 - ?). Proprietar urban și rural, slujitor al Curții Domnești de la București. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Câmpulung, Muscel (*Mahalaua Târgului*) și localități apropiate. Nominalizat în *Catagrafia orașului Câmpulung din 1838*, origine autohtonă, titlu de *postelnicer*, avere mică, slugi. Diverse consemnări documentare antume sau postume. (S.I.C.).

TRANDAFIL, Gheorghe (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren, localitatea Costești, plasa Teleorman, expropriate prin *Legea pentru Reforma Agrară din 17 iulie 1921*, adoptată de guvernul condus de Alexandru Averescu. Importante surse arhivistice. (I.I.Ș.).

TRANDAFIR, Adriana Rodica A. (n. Morteni, Dâmbovița, 26 aprilie 1956). Actriță de teatru, film, radio, televiziune. *Familie tradițională din Bascov, Argeș*. Liceul de Limbă Germană, Pitești, Argeș (1975), Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică *Ion Luca Caragiale*, București (1979), *Clasa Leopoldina Bălănuță, Alexa Visarion*. Activitate în domeniu: Teatrul de Stat, Reșița, Caraș-Severin (1979-1982); Teatrul *Giulești/Odeon*, București (1982-2006); Teatrul *Constantin Tănase*, București (2006~). Roluri de referință (teatru): *Nastasia (Domnișoara Nastasia*, George Mihail Zamfirescu); *Maria Tănase (Pasărea Măiastră*, George Sbârcea); *Ana (Stele pe cerul dimineții*, Alexandr Galin); *Rose Quimet (Cumetrele*, Michel Tremblay); *Mama (De ce fierbe copilul în mămăligă*, Aglaja Veteranyi). *Partituri* în filmele: *Europelis; Patima de sub ulmi; Timpul*

lupilor; Bani de dar, bani de întors; Patul lui Procust. Colaborări cu studiouri de radio și televiziune, emisiuni *media*, interviuri. Președintă, Fundația *Maria Tănase*, București. Membră: Asociația Oamenilor de Teatru și Muzică/ATM (1979); Uniunea Teatrală din România/UNITER (1990), premiul pentru un rol secundar (2004). Eponimie, Casa de Cultură, Bascov (2012). Consemnări critice favorabile, alte aprecieri publice. (P.A.D.).

TRANDAFIRESCU TOMESCU, Margareta (Secolul XX). Medic primar, *stomatologie*, profesor universitar, publicistă. *Originară din Argeș*. Liceul de Fete/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești, Institutul de Medicină și Farmacie, București. Doctorat, *științe medicale*, București. Documentări externe. Activitate specializată în Capitală (selectiv): Facultatea de Stomatologie; Cabinetul de Logopedie, Clinica de Chirurgie Buc-Maxilo-Facială. Volume tematice (în colaborare), studii, articole, referate, comunicări, reuniuni științifice naționale și internaționale. Implicări constante în realizarea anumitor proiecte lansate de oficialitățile din Argeș - Muscel. Aprecieri comunitare. (C.G.C.).

TRANDAȘ, Viorel V. (Davidești, Muscel, 10 mai 1933 – Pitești, Argeș, 18 septembrie 2011). Economist, manager, expert financiar. Școala Tehnică de Administrație Economică, Pitești (1952), Academia de Studii Economice, București (1956). Documentări externe: Cehoslovacia, Germania (de Est), Iugoslavia, Ungaria, Uniunea Sovietică. Activitate în domeniu: economist principal, Sfatul Popular Raional Topoloveni, Argeș (1956-1960); Sfatul Popular Regional Argeș (1961-1963), șef serviciu/director comercial (1963-1971), director (1973-1977), Întreprinderea Comercială de Stat *Produse Industriale*, Pitești; șef birou: Trustul Pomiculturii, Pitești-Mărăcineni (1977-1979); Direcția de Drumuri și Poduri Argeș/Regia Autonomă *Drumarg*,

Pitești (1979-1995). Distinct: director fondator, Complexul Comercial *Trivale*, Pitești (1971-1973), gestionarea inaugurării oficiale (8 mai 1971), ulterior (8 iunie 1972), a vizitei președintelui Nicolae Ceaușescu (v.). Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale și internaționale. Implicări permanente în viața *Cetății*. Aprecieri publice antume și postume. **(I.D.P.)**.

TRASEUL FERVIAR GOLEȘTI-CÂMPULUNG (1887~). Cale ferată de importanță regională, distanță tehnică, 54,974 km, investiție guvernamentală, prim-ministru, Ion C. Brătianu (v.), ministrul lucrărilor publice, Petre S. Aurelian. Proiectare și execuție, companii autohtone, consultanță germană. Funcționalitate din 21 iunie/3 iulie 1887. Traversarea localităților Golești, Ștefănești, Gropeni, Argeșelu/Ciumești, Clucereasa, Stâlpeni, Mihăești, Schitu Golești, Câmpulung. Interferențe cu: Drumul Național 7 (București-Pitești); Drumul Național 73 (Pitești-Câmpulung); Râul Doamnei; Râul Târgului; calea ferată Clucereasa-Mioveni/Colibași; artere rutiere județene sau locale. Călătorii tradiționale pentru șefi de stat, demnitari civili și eclesiastici, delegații străine, turiști. Transport masiv de persoane și mărfuri (1952-1995), diminuarea vizibilă a traficului la începutul secolului XXI, privatizare, SC *Regiotrans* SRL, Brașov (2013). Numeroase atestări documentare. **(M.M.B.)**.

TRASEUL FERVIAR PITEȘTI - CURTEA DE ARGEȘ (1899~). Cale ferată de importanță regională, distanță tehnică, 38, 435 km, investiție guvernamentală, 7 887 846 lei aur. Proiectanți: Elie Radu, Teodor Stroescu, Dimitrie Colintineanu. Lucrări executate în perioada 1895-1898, companii autohtone, consultanță germană. Finalizare operațională, 20 noiembrie 1897, reprezentanți departamentali: ministrul lucrărilor publice, Ion I. C. Brătianu (v.); directorul general al Căilor Ferate Române, Anghel Saligny. În exploatare, din 1899.

Traversarea zonei de est a orașului Pitești, variantă aprobată în ședința Consiliului Comunal (26 iulie 1891), primar, Agate Vasiliu (v.), și a localităților Bascov, Dobrogostea, Merișani, Vâlcelele, Băiculești, Zigoneni, prefect, Ion Comănescu; prim-ministru, Ioan Emanoil Florescu; ministru al Lucrărilor Publice, Constantin Olănescu. Reper inițial, stația Pitești (13 septembrie 1872), și final, gara Curtea de Argeș (inaugurare, 27 noiembrie 1898). Interferențe cu: magistrala Vâlcelele - Râmnicu Vâlcea (nefinalizată); râul Argeș; Drumul Național 7 C; artere rutiere județene sau locale. Călătorii tradiționale pentru membrii Casei Regale din România, demnitari civili și eclesiastici, delegații străine, turiști, cortegii funerare, oficiale. Transport masiv de persoane și mărfuri (1960-1995), diminuarea vizibilă a traficului la începutul secolului XXI, privatizare, SC *Regiotrans* SRL, Brașov (2013). Numeroase atestări documentare. **(G.N.P.)**.

TRAȘCĂ, Florian N. (n. Făgețelu, Olt, 7 mai 1955). Inginer agronom, cercetător științific principal I, manager. *Stabilit în Argeș, din 1980*. Liceul Agricol, Strehareț, Slatina, Olt (1974), Institutul *Nicolae Bălcescu*, București (1979). Doctorat, *științe agricole*, București (2004). Activitate permanentă în Argeș: șef sector, Consiliul Unic Agroindustrial de Stat și Cooperatist, Stolnici (1980-1985); inginer-șef, Cooperativa Agricolă de Producție, Stolnici (1985-1990); cercetător (1990-1995), director adjunct (1995-2000), director (2000~), Stațiunea de Cercetare Agricolă, Albotă. Preocupări didactice: Universitatea din Pitești (2005~). Volume importante (autor, colaborator): *Cultura porumbului pe soluri podzolice și podzolite* (1993); *Arpechim și mediul înconjurător* (2002); *Trifoiul roșu, plantă furajeră și amelioratoare pentru zona solurilor argiloiluviale din sudul Carpaților Meridionali* (2004); *Grâul în Oltenia* (2005); *Utilizarea în agricultura solurilor acide a nămolului din apele uzate. Impactul asupra*

mediului înconjurător (2008). Numeroase studii, articole, reuniuni tematice, naționale și internaționale, proiecte, *granturi*/contracte de cercetare. Contribuții directe la: fundamentarea sistemelor specifice agriculturii din Argeș - Muscel; continuarea demersurilor adecvate, inclusiv după aplicarea prevederilor **Legii Fondului Funciar Nr. 18**, din 1991. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (C.D.B.).

TRĂISTARU, Daniel G. (Râmnicu Vâlcea, 28 noiembrie 1960 – București, 10 ianuarie 1990). *Erou martir al Revoluției române din decembrie 1989*. Funcționar public. *Stabilit la Domnești, Argeș*. Activitate specifică în localități limitrofe. Caporal, Unitatea Militară 02650, București. Rănit grav, 2 ianuarie 1990, zona Televiziunii Române. Decedat, Spitalul de Urgență, București. Înhumat, Râmnicu Vâlcea. Avansat, sublocotenent post-mortem. **Certificat de Erou-martir Nr. 953**, din 1991, alte recunoașteri publice. (R.P.C.).

TRĂSNEA, Scarlat (Secolul XIX). Mare proprietar urban și rural, înalt funcționar de stat. *Originar din Argeș*. Studii liceale și superioare în Capitală. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești, Argeș și localități apropiate. Membru marcant, Partidul Național Liberal. Prefect de Argeș (21 octombrie 1883 – 6 februarie 1885), reprezentând guvernul condus de Ion C. Brătianu (v.). Preocupări privind: redimensionarea spațiilor destinate Școlii de Băieți Nr. 1 *Nicolae Simonide*, Pitești (1884); stimularea inițiativelor de factură industrială; diversificarea activității Camerei de Comerț și Industrie Argeș; amenajarea căilor rutiere spre București, Câmpulung (Muscel), Curtea de Argeș, Râmnicu Vâlcea, Slatina (Olt). Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (I.T.B.).

TRĂMBACIU, Ștefan P. (n. Racovița,

Argeș, 14 mai 1942). Profesor universitar *istorie*, muzeograf, manager. Școala Medie Nr. 1, Beiuș, Bihor (1960), Universitatea din București (1969). Doctorat, *științe istorie*, București (1987). Cercetător științific (1971-1973), director (1973-2013), Muzeul Orășenesc/Municipal, Câmpulung, Argeș. Activitate didactică: Școala Băbana, Argeș (1969-1971); Școala Normală *Carol I*, Câmpulung (1990-1997); Universitatea *Spiru Haret*, București (1991-1997), inițiator, Colegiul de Istorie-Geografie, Secția Câmpulung. Fondator (1997), șef, Catedra *Istorie-Muzeologie*, Universitatea din Pitești (1998-2013). Profesor universitar din 2000. Conducător de doctorat, Universitatea *Valahia*, Târgoviște, Dâmbovița (2008). Participant la evenimentele revoluționare din Câmpulung, Argeș (decembrie 1989). Volume importante: ***Argeșeni și musceleni participanți la Războiul de Independență a României 1877-1878*** (1980, în colaborare); ***Obștea câmpulungenilor musceleni în Evul Mediu și prima jumătate a secolului al XIX-lea, până la 1865*** (1997); ***Mărturii și documente școlare muscelene*** (1997, în colaborare); ***Documente și inscripții privind istoria orașului Câmpulung Muscel, I – V*** (1999 – 2001, în colaborare); ***Contribuții la studiul obștilor de moșneni din Țara Românească, secolele XIV – XIX*** (2000). Editor: ***Culegerea de studii și comunicări/Revista de Istorie a Muscelului***, Câmpulung (1979). Numeroase studii, articole, referate, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu. Contribuții directe la cercetarea istoriei Argeșului, dezvoltarea Muzeului din Câmpulung, reabilitatea, extinderea, amenajarea Memorialului de Război *Mateiaș*, Valea Mare-Pravăț, Argeș. Aprecieri publice. (M.C.S.).

TRĂMPOE, Ioan C. (Câmpulung, Muscel, 19 mai 1892 - ?). Ofițer de carieră, *infanterie*, general. Școala Militară de Artilerie Geniu și Marină; Școala Specială de Artilerie; Cursul special, *Informații*, pentru

ofițerii superiori, București. Combatant: Primul Război Mondial (1916-1918), *Frontul Carpatic* (1916), sublocotenent; *Frontul din Moldova* (1917), locotenent; Al Doilea Război Mondial, *Campania din Est* (1941-1942), colonel. Prizonier în Uniunea Sovietică. Distinct: președinte, Curtea Marțială a Corpului 5 *Armată*. General de brigadă. Ordine și medalii române sau străine, alte aprecieri publice antume și postume. (G.I.N.).

TREPTEANU, C. (A doua jumătate a secolului XIX - Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar în Argeș. Întinse suprafețe de teren din localitatea Trepteni, plasa, expropriate prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. Importante surse arhivistice. (I.I.Ș.).

TRIANDAFIL, Gheorghe (A doua jumătate a secolului XIX - Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar în Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Costești, plasa, expropriate prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. Importante surse arhivistice. (I.I.Ș.).

TRIBUNA COMERȚULUI (1926-1932). Publicație periodică, apărută lunar la Pitești, Argeș. Primul număr: 15 noiembrie 1926; subtitlul: *Organ al comerțului și industriei*. Fondator și director, Vasile A. Purcăreanu (v.). Opinii independente, dedicate, prioritar, comercianților. Articole, analize, comentarii, dezbateri, informații pe teme economice, politice, sociale, culturale, educative. Colaboratori: Tatiana Bobancu (v.), Lucia Calotescu, Mihail Lungianu (v.), Mihail Mihăileanu (profesor), Pompy Robescu (medic). Texte din Nicolae Iorga. Imprimare, tipografiile: *Liga Poporului*, Ioan I. Iotta (v.); *Artistica*, Petrache Mitu (v.), Pitești. Preocupări agreate de Camera de

Comerț și Industrie Argeș, Primăria Pitești, Prefectura Argeș. Din 1932, pe frontispiciu: *Gazeta argeșenilor*. Conlucrări comunitare permanente. (I.I.B.).

TRIBUNA ȘCOLII ARGEȘENE (1931-1932; 1970-1973). Publicație periodică, apărută la Pitești, Argeș. **1. Tribuna școlii argeșene**, editată lunar, primul număr, 15 martie 1931, subtitlul, *Organ de publicitate și apărare a școlii și învățătorilor din județul Argeș*. Redactor, Constantin Mocanu. Colaboratori: Tatiana Bobancu (v.), Petre D. Niță, Constantin I. Popescu, Ghica Popescu, Dumitru Udrescu (v.). Imprimare, Tipografia *Artistica*, Petrache Mitu (v.), Pitești. **2. Tribuna școlii argeșene**, editată anual de Inspectoratul Școlar Județean, Casa Corpului Didactic, Comitetul Sindicatului Învățământ Pitești, președintă, Steliana Stănescu (v.). Imprimare, Tipografia *Argeș*, Pitești, director, Constantin Siman (v.). Studii, articole, analize, comentarii, opinii, interviuri, recenzii, informații pe teme adecvate. Diverse conlucrări comunitare. (I.I.B.).

TRIBUNALUL ARGEȘ (1865~). Instanță distinctă a sistemului organelor puterii de stat, competență generală graduală, aflată ca succesiune între judecătorie și curte de apel. Autoritate tradițională asupra judecătorilor de pace, ocol sau plasă din județul Argeș. Anterior, activități specifice, înscrise în *Regulamentul Organic*, adoptat de Adunarea Obștească Extraordinară a Țării Românești, aplicabile din 1/13 iulie 1831: președinte, doi membri, un procuror, cauze civile, comerciale și corecționale, plafoane, prestabilite. Adaptare la conceptele moderne europene, *legile* din 9 iulie 1865 și 25 iulie 1924. Inițial: președinte, doi membri, un supleant, incluzând și *parchetul*, compus din procurori. Ulterior (1924-1952): președinte, președinți de secție, judecători de ședință, judecători de instrucție, *sindici*. Soluționarea *apelului* împotriva hotărârilor pronunțate de judecătoriile urbane, rurale, ori mixte, existente în teritoriul arondat, precum și a

recursului la deciziile acestora în primă sau ultimă instanță. Conexiuni cu activitatea altor foruri locale: *Curtea juraților* (1865-1933); *Corpul portăreilor* (1900-1947); *Comisia de expropriere pentru reforma agrară* (1921-1931); *Comisia pentru validarea drepturilor miniere* (1924-1947); *Instanța pentru minori* (1937-1950); *Instanța de sabotaj* (1945-1949). Locații provizorii (1865-1914). Titulaturi succesive: **Tribunalul Regional Argeș/Pitești** (1952-1968), funcțional conform prevederilor Legii Nr. 5, din 19 iunie 1952: *instanță de control judiciar pentru asigurarea legalității și temeiniciei hotărârilor pronunțate în primă instanță de tribunalele populare raionale din circumscripția sa teritorială*; președinte, președinții colegiilor (cauze civile și penale, delimitate, special, de lege); **Tribunalul Județean Argeș** (1968-1992), instanță *gradul I*, intermediară între *judecătoria* și *Tribunalul Suprem*, certificată de **Legea Nr. 58**, din 26 decembrie 1968; **Tribunalul Argeș** (1992~), instanță de drept comun, cu personalitate juridică, îndatoriri între *judecătoria* și *curte de apel*, stabilite prin: **Legea Nr. 92**, din 13 august 1992; **Legea Nr. 304**, din 28 iunie 2004, competență jurisdicțională asupra *judecătoriilor* Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș, Costești, Topoloveni; *materie* civilă și penală, prevăzută, expres, în **codurile** domeniilor; rezolvarea *recursurilor* la hotărârile *judecătorești* pentru cazurile fixate de lege. Președinți cu activitate îndelungată: Nicolae Deleanu, Constantin Marinescu, Ioan Rădoi, Vasile Ștefănescu, Ion Aronescu, Nicolae Ghimpa, Voicu Oancea, Ion Bogăceanu, Maria Costache, Cornelia Gheorghe Sorescu (v.). Sedii proprii: Palatul de Justiție (1914-1955), devenit Palatul Culturii (1955-1993), apoi, Curtea de Apel (1993); clădiri adaptate, intersecția *I Mai – Calea București* (1955-1976), astăzi, demolate; imobil nou, *Bulevardul Eroilor* (1976-2012), proiect, Pompiliu Soare (v.), executant, Trustul de Construcții Argeș, director, Constantin Olteanu (v.), astăzi, *Judecătoria Pitești*; edificiul reprezentativ

funcțional, 1 februarie 2012, zona centrală urbană, proiectant șef, Alina Maria Gheorghiu, București, executant (2009-2011), SC *Conarg SA*, Pitești, manager, Valentin Vișoiu (v.); investiție de stat, arie desfășurată, 8 787 m², costuri, șase milioane euro; ministru de resort, Cătălin Predoiu, prefect, Gheorghe Davidescu (v.), primar, Tudor Pendiuc (v.), președinte, Tribunalul Argeș, Gheorghe Gh. Tomescu (v.). Implicări comunitare permanente. Numeroase atestări documentare. (A.A.D.).

TRIBUNALUL COMERCIAL ARGEȘ (2004~). Instanță specializată a sistemului organelor puterii de stat, competență generală graduală, aflată, ca succesiune, între *judecătoria* și *curte de apel*, organizată conform prevederilor **Legii Nr. 304**, din 27 septembrie 2004. Preluarea, spre soluționare, a cauzelor din domeniul comercial în sumă de peste 100 000 lei, sau neevaluate în bani. Extinderea atribuțiilor prin noul **Cod civil** (1 octombrie 2011). Procese, *ca primă instanță*: valoare de peste 500 000 lei, precum și cererile neevaluabile precuniar, în materie de insolvență, concordat preventiv, mandat *ad hoc*; litigiile societăților comerciale și altor societăți, cu sau fără personalitate juridică; citarea **Registrului comerțului**, restrângerea, împiedicarea ori denaturarea concurenței; titluri de valoare; diverse instrumente financiare. *Instanță de apel*: rezolvarea litigiilor *profesioniste* după pronunțarea în primă instanță. *Instanță de recurs*: soluționarea demersurilor împotriva hotărârilor date de *judecătoria* în litigiile cu *profesioniști*, neapelabile. Instituție fără personalitate juridică. Locații succesive: Curtea de Conturi/Colegiul de Conturi, Pitești; Tribunalul Argeș, zona centrală urbană. Președinți: Sanda Ursu, Ion Perșu. Diverse implicări comunitare. (A.A.D.).

TRIBUNALUL MUSCEL (1865-1952). Instanță distinctă a sistemului organelor puterii de stat, competență generală graduală, aflată, ca succesiune între

judecătore și curte de apel. Autoritate asupra judecătoriilor de pace, ocol sau plasă din județul Muscel. Anterior, activități specifice, înscrise în *Regulamentul Organic*, adoptat de Adunarea Obștească Extraordinară a Țării Românești, aplicabile din 1/13 iulie 1831: președinte, doi membri, un procuror, cauze civile, comerciale și corecționale, plafoane, prestabilite. Adaptare la conceptele moderne europene, *legile* din 9 iulie 1865 și 25 iulie 1924. Inițial: președinte, doi membri, un supleant, incluzând și parchetul, compus din procurori. Ulterior (1924-1925): președinte, președinți de secție, judecători de ședință, judecători de instrucție, *sindici*. Soluționarea *apelului* împotriva hotărârilor pronunțate de judecătoriile urbane, rurale ori mixte, existente în teritoriul arondat, precum și *recursului* la deciziile acestora în *primă* sau *ultimă* instanță. Conexiuni cu activitatea altor foruri locale: *Curtea juraților* (1865-1933); *Corpul portăreilor* (1900-1947); *Comisia de expropriere pentru reforma agrară* (1921-1931); *Comisia pentru validarea drepturilor miniere* (1924-1947); *Instanța pentru minori* (1937-1950); *Instanța de sabotaj* (1945-1949). Sedii: clădiri urbane dispersate (1865-1906); Palatul de Justiție (1906-1952), *inscripționare parietală*, arhitect, Gheorghe N. Maxentian (v.), constructor, compania *St. R. Strehăianu et Co.*, folosit, astăzi, de Judecătoria Câmpulung. Președinți implicați constant în viața *Cetății*. Desființare instituțională: prevederile *Legii Nr. 5*, din 19 iunie 1952, ulterioară împărțirii administrative a României în regiuni (1950). Importante atestări documentare. (A.A.D.).

TRIFONESCU (Secolul XIX~). Familie tradițională din Pitești, Argeș. Proprietari urbani și rurali, militanți politici, funcționari publici sau de stat, demnitari, parlamentari, donatori comunitari. Mai cunoscuți: **Constanța T. T.** (v.); **Ilie T.** (v.); **Toma I. T.** (v.). Grafriere, uneori, **Trifănescu**. Conexiuni cu familii din: Brașov, București, Câmpulung (Argeș), Slatina (Olt), Târgoviște

(Dâmbovița). Nominalizări *monografice*, alte importante atestări documentare. (N.P.L.).

TRIFONESCU (Secolul XIX~). Familie tradițională din Pitești, Argeș. Proprietari urbani și rurali, cadre didactice, juriști, militanți politici, parlamentari, filantropi. Grafriere, uneori, **Trifănescu**. Mai cunoscuți: **Constanța T. T.** (v.); **Ilie T.** (v.); **Nicolae T.**, revoluționar la 1848, în Pitești; **Ion T.** (1852-1900), profesor, *istorie*, Gimnaziul/Liceul de Băieți/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1879-1888); invitat, oficial, la inaugurarea Palatului Comunal/*Primăria Veche*, Pitești (30 octombrie 1886); **Toma I. T.** (v.); **Constanța T.** (v.); **Ioan T. T.**, jurist; studii liceale, Pitești, superioare, București; avocat, Baroul Argeș; susținerea intereselor mai multor persoane importante din România. Oratorie, renumit în domeniu. Conexiuni cu familii cunoscute din alte localități autohtone. Nominalizări distincte: *Anuarul general al orașului Pitești și județului Argeș* (1936); *Istoria municipiului Pitești* (1988); *Pitești. Mărturii documentare, I* (1988). Conexiuni cu familii din: Brașov, București, Câmpulung (Argeș), Slatina (Olt), Târgoviște (Dâmbovița). Aprecieri publice. (N.P.L.).

TRIFONESCU, Constanța T. (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Membră fondatoare, președintă, Societatea Filantropică *Matroana*, Pitești (17 august 1914). Fiica lui **Toma I. T.** (v.). Întinse suprafețe de teren, localitatea Ciupa Mavrodolu, plasa Dâmbovnic, expropriate, parțial, prin *Legea pentru Reforma Agrară din 23 martie 1945*, adoptată de guvernul condus de Petru Groza, ori deciziile ulterioare. Retrocedări selective, către urmași, după 1990. Surse arhivistice și alte atestări documentare. (I.I.Ș.).

TRIFONESCU, Ilie (Secolul XIX). Mic întreprinzător, arendaș funciar, militant politic. Inițiator și participant activ la evenimentele de la 1848, din Pitești, Argeș,

numit *subadministrator* de plasă (*subprefect*). Jurământ pe *Noua Constituție/Proclamația de la Islaz*. Arderea *Regulamentului Organic* și a *Arhondologiei/Condica rangurilor boierești*, adunare protestatară, Grădina publică urbană. Adept al rezistenței militare, listă de voluntari pentru Tabăra de la Râureni (Vâlcea), condusă de generalul Gheorghe Magheru. Arestat după înfrângerea revoluției din Țara Românească, cercetat, judecat, întemnițat, Mănăstirea Văcărești, București (15 decembrie 1848 – 20 februarie 1849). Susținător al Unirii Principatelor (1859) și al sistemului reformator inițiat de Alexandru Ioan Cuza. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (S.I.C.).

TRIFONESCU, Toma I. (Pitești, Argeș, 1856 - Pitești, Argeș, 1930). Proprietar urban, profesor, *limba română*, jurist, parlamentar. Studii în Capitală. Activitate didactică (1877-1911), director (1881-1894), Gimnaziul/Liceul de Băieți/ Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești. Participant la inaugurarea Palatului Comunal/*Primăria Veche* (30 octombrie 1886). Avocat, Baroul Argeș, primul decan instituțional (1885). Distinct, președinte, Tribunalul Argeș, secretar, Societatea Cooperativă a Meseriașilor, Pitești (1882), demersuri pentru înființarea Școlii Normale, Pitești, discuții ministeriale, București (27 august 1915). Membru marcant, Partidul Național Liberal, deputat (1901~1909) și senator de Argeș, Colegiul I (1911-1913). Inițiative legislative, interpelări, dezbateri electorale, reuniuni pe diverse teme. Contribuții importante la dezvoltarea învățământului și administrației locale. Eponimie: alee în municipiul Pitești, alte aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

TRIVALE (Secolul XIV~). Zonă naturală adiacentă reședinței Argeșului și comunelor apropiate, Bascov, Băbana, Moșoaia. Toponimie tradițională, sugerând confluența a trei adâncituri străbătute de ape curgătoare și cărări folosite temporar

(*Trivalea*). Atestări scrise medievale, moderne, contemporane. Eponimii pentru: pădure, pădure-parc, schit, stradă, cartier, punct zoologic, mărci comerciale, firme, concursuri sportive, reuniuni culturale, publicații, adnotări comunitare ori individuale. Valoroase consemnări geografice, istorice, literare, turistice interne sau externe. Structură fonetică asimilată, uneori, expresiei italiene *trevi* (trei căi). Descrieri adecvate: *Ghidul orașului Pitești* (1969, 1985); *Istoria municipiului Pitești* (1988); *Istoria Primăriei Pitești* (1996). Numeroase invocări publice. (R.G.G.).

TRIVALEA (1903-1904; 1935-1936; 1992). Publicație periodică, apărută la Pitești, Argeș. Trei serii: **1. Săptămânal** (1903-1904), primul număr, 14 decembrie 1903, subtitlul *Organ independent*. Imprimare: Tipografia *Transilvania*, Iosif I. Șreier/Schreier (v.), Pitești. **2. Revistă școlară** (1935-1936), editată lunar de elevii Liceului *Ion C. Brătianu*, Pitești, primul număr, aprilie 1935, subtitlul *Revistă de cultură generală*. Creații literare, cronici, recenzii, informații științifice, bibliografie, divertisment. Colaboratori: George Adrian, Alexandru Săndulescu, Florea Stoica. Imprimare: Tipografia *Transilvania*, Iosif I. Șreier/Schreier, Pitești. **3. Publicație despre și pentru cei ce urmăresc performanța** (1992). Diverse atestări documentare. Implicări în realizarea mai multor proiecte specifice reședinței Argeșului. (I.I.B.).

TROFIN, Eugen (Ciulnița, Leordeni, Muscel, 1931 – București, 2009). Profesor, *educație fizică*, sportiv de performanță, *handbal*, antrenor. Studii liceale și superioare în Capitală. Activitate specializată: Clubul Sportiv Școlar București (1960-1965), campion național cu echipa *Juniori I* (1962-1965); Universitatea din București (1965-1975), rezultate importante: Locul III, Campionatul Național de Seniori (1971, 1972), Locul II (1973). Distinct: antrenor secund, Echipa Națională de Handbal Seniori

ai României, campioană mondială (1964, 1970), Locul III (1967); antrenor principal, Echipa Națională de Handbal a României, Campioană mondială universitară (1968, 1973, 1975, 1977). Numeroase studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice autohtone și continentale. Membri: Colegiul Central al Antrenorilor și Biroul Federației Naționale de Handbal a României. Nominalizat în valoroase comentarii, sinteze, volume, interviuri ale timpului. Aprecieri publice antume și postume. (M.M.I.).

TROFIN, Virgil (Lipovăț, Vaslui, 23 iulie 1926 – Călărași, iunie 1984). Militant politic, demnitar, parlamentar. Membru marcant, Partidul Comunist Român. *Colaborare permanentă cu factorii de decizie ai Argeșului postbelic*. Lider, Uniunea Tineretului Muncitor din România (1956-1964); secretar, Comitetul Central al Partidului (1965-1971). Președinte: Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție (1969-1971); Uniunea Generală a Sindicatelor din România (1971-1972). Vicepreședinte, Consiliul de Miniștri: 13 octombrie 1972 – 28 martie 1974 (Guvernul *Ion Gheorghe Maurer*); 16 octombrie 1978 - 30 martie 1979 (Guvernul *Manea Mănescu*); 30 martie 1979 - 29 martie 1980 (Guvernul *Ilie Verdeț*); titular, mai multe portofolii importante. Temporar, prim-secretar, Comitetul Județean Brașov, președintele Consiliului Popular (1974-1977). Distinct: deputat de Argeș în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Pitești (2 martie 1969 – 9 martie 1975), reprezentând Frontul Unității Socialiste, etapă suprapusă extinderii principalelor obiective economice, zonelor rezidențiale, rețelelor comerciale urbane. Diverse aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

TRUPA DE TEATRU BRÈVE A PALATULUI CULTURII DIN PITEȘTI (1961-1989). Formație artistică de amatori, constituită din funcționari, cadre didactice, ingineri, economiști, elevi, studenți. Fondator,

Valeriu Dobrin (v.). Activitate permanentă, creații dramatice scurte, repertoriu național și internațional. Montări scenice importante: *Micii burghezi*, de Maxim Gorki; *Hei, oameni buni!*, după Carl Sandburg și William Saroyan; *Gioconda și... celelalte*, colaj din Anton Pavlovici Cehov, Eugen O'Neill, Romulus Vulpescu; *Amurgul zănatec al regilor*, texte aparținând lui William Shakespeare; *Războiul-jucărie pentru oameni mari*, coupé din Dumitru Solomon; *Recviem pentru capul prinților Brâncoveanu*, de Mihai Georgescu; *Concertino pentru violă, flaut, oboi și percuție*, de Paul Everac; *Vinovatul*, de Ion Băieșu. Miniaturi satirice, montaje literare, recitaluri de poezie. Roluri de referință: Marta Diaconu, Florica Ciurezu, Ion Stăniloiu, Petruța Drunea, Sorina Săceanu, Eugen Boia (v.), Constantin Haica, Mihaela Mazilu, Ion Popa, Elvira Moroianu, Raisa Chicu, Monica Ciora, Aurel Pretorian. Regie: Ion Focșa (v.), Valeriu Dobrin, Mihai Lungeanu (v.), Gigi Niculescu, Cristian Tutză (v.), Corneliu Lambă. Colaborări cu actori, scenografi, ilustratori muzicali profesioniști. Turnee externe: Belgia (1972); Franța (1974). Numeroase spectacole, titluri de laureat, dezbateri tematice, schimburi culturale, cronici. Aniversarea unui sfert de veac de la înființare (1986), pliante și programe, limbile română și franceză. Consemnări frecvente în presa timpului, alte atestări documentare. (P.A.D.).

TRUSTUL DE CONSTRUCȚII, ARGEȘ (1948-1990). Unitate economică de stat, reprezentativă pentru Argeș-Muscel, activitate preponderentă, obiective civile. Succesiv: Întreprinderea de Construcții Locale, Pitești (1948-1950); Trustul Regional de Construcții (1950-1968); Trustul de Construcții Argeș (1968-1990). Sediul propriu, clădire importantă pentru reședința Argeșului, zona *Calea București* (1967). Liceu de specialitate, școală profesională și de maiștri. Edificarea tuturor cartierelor rezidențiale urbane din Pitești, Câmpulung, Curtea de

Argeș, Colibași/Mioveni, Topoloveni, Costești, Ștefănești; numeroase lucrări edilitare în mediul rural; contribuții la definirea platformelor industriale. Distinct: hotelurile *Muntenia* (Pitești), *Muscelul* (Câmpulung), *Posada* (Curtea de Argeș); noile spitale de la Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș; Casa de Cultură a Sindicatelor, Câmpulung; Sala Sporturilor, Pitești; Combinatul Avicol, Costești; Casa Cărții, Pitești; reabilitarea clădirilor Teatrului *Alexandru Davila* și Muzeului Județean Argeș, Pitești; sedii bancare, școli, alte instituții publice. Implicări comunitare constante. Etalon pe țară (1979). Manageri cunoscuți: Petre Argeșanu (v.), Gheorghe Băiașu (v.), Ion Ionescu (v.), Constantin Olteanu (v.), Ion Popescu (v.). Restructurare fundamentală, **Decizia Nr. 243**, din 21 decembrie 1990, emisă de Prefectura Județului Argeș, prefect, Ion Cîrstoiu (v.): organizarea, de la 1 ianuarie 1991, în opt societăți comerciale independente pe acțiuni (*Apartamentul, Conmus, Infocon, Instag, Nordco, Premeco, Secona, Selca*). Numeroase atestări documentare. (**D.I.G.**).

TRUSTUL DE CONSTRUCȚII INDUSTRIALE, PITEȘTI (1966-1990). Unitate economică de stat, reprezentativă pentru Argeș - Muscel, activitate preponderentă, *edificarea noilor platforme industriale* Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș, Colibași/Mioveni, Costești, Topoloveni, a unor obiective importante din București, Giurgiu, Gorj, Olt, Teleorman, Vâlcea. Inițial, Întreprinderea de Construcții-Montaj, Pitești. Distinct, antreprenor general pentru: Combinatul Petrochimic și Rafinăria de Petrol/SC *Arpechim* SA, Pitești; Întreprinderea de Autoturisme/SC *Autoturisme* SA, Colibași/Mioveni (extindere); Combinatul de Lianți/SC *Holcim* SA, Câmpulung; Întreprinderea/SC *Electroargeș* SA, Curtea de Argeș; Întreprinderea de Supape și Bolțuri/SC *Componente Auto* SA, Topoloveni; Întreprinderea de Scule, Dispozitive și

Verificatoare Auto/SC *Confin* SA, Costești; ferme agricole; amenajări edilitare (peste 550 de obiective), majoritatea în județele Argeș, Giurgiu, Gorj, Olt, Teleorman, Vâlcea și municipiul București. Liceu propriu, școală profesională și de maiștri, colaborări cu beneficiarii, proiectanții, subantreprizele locale. Exprimări externe, țări din Africa, Asia, Europa. Trofee internaționale. Unitate etalon pe țară (1985), aproximativ 7 500 de salariați (1986). Restructurare fundamentală: **Legea Nr. 15**, din 8 august 1990; **Hotărârea de Guvern Nr. 1 304**, din 15 decembrie 1990. Directori generali cunoscuți (succesiv): Traian Bigan, Nicolae Veza, Victor Popescu, Tiberiu Carp, Mircea Ioan Moldovan (v.), Gheorghe Năstase (v.), Ion Fîntîneru (v.); directori tehnici: Grigore Popescu (v.), Mihai Pleșa, Mircea Ioan Moldovan, Vasile Cristoloveanu, Ion Fîntîneru. Reorganizare, începând cu 1 ianuarie 1991, în societățile comerciale independente pe acțiuni: *Argecom* (Pitești); *Betarm* (Pitești); *Câmpulung* (Muscel); *Compact* (Alexandria); *Conarg* (Pitești); *Conexvil* (Vâlcea); *Consing* (București); *Conterom* (Turnu Măgurele); *Govora* (Vâlcea); *Mecanoenerg* (Pitești); *Secon* (Vâlcea); *Simarg* (Pitești); *Socomar* (Pitești); *Telecomind* (Alexandria); *Transervice* (Pitești). Numeroase atestări documentare. (**I.M.F.**).

TRUSTUL HORTICULTURII, PITEȘTI (1981-1992). Unitate coordonatoare pentru realizarea *programelor* în domeniu, aferente județului Argeș, integrată Direcției Generale Economice a Horticulturii, Ministerul Agriculturii, București. În structură: asociațiile intercooperatiste pomicole Merișani, Mărăcineni, Vedea, respectiv viticole, Suseni, Topoloveni; fermele specializate, legume și căpșuni, Călinești; arbuști fructiferi, Băiculești; fabricile de conserve, Băiculești, Topoloveni; Întreprinderea de Sere, Bascov; Întreprinderea pentru Legume și Fructe, Pitești. Indicatori proprii. Preocupări principale: profilarea și creșterea producției;

implementarea rezultatelor cercetării științifice; valorificarea superioară a mărfurilor pe piața internă și la export; utilizarea judicioasă a fondurilor de investiții; controlul tehnic, economic, financiar, aferent rețelei subordonate. Încetarea activității prin aplicarea *normelor* specifice societăților comerciale. Directori cunoscuți: Constantin Iordache, Mihai Gheorghe (v.). Implicări în dezvoltarea localităților rurale și urbane din Argeș - Muscel. Diverse atestări documentare. (C.D.B.).

TRUSTUL/INSPECTORATUL ÎNTREPRINDERILOR AGRICOLE DE STAT/GOSTAT, PITEȘTI (1950-2001). Unitate economică specializată, atribuții privind coordonarea agriculturii etatizate din regiunea/județul Argeș, subordonată departamentului/ministerului de resort, București. Indicatori proprii. Programe prioritare: utilizarea rațională a resurselor naturale exploatate, mijloacelor de producție, fondurilor de investiții; extinderea sistemelor tehnologice avansate de cultură a plantelor și pentru creșterea animalelor; aprovizionarea tehnico-materială a sectoarelor componente; sporirea contribuției la asigurarea fondului central destinat consumului populației sau exportului; asigurarea semințelor selecționate, a materialului săditor și seminal etalon; prelucrarea și valorificarea superioară a produselor; creșterea eficienței economice; controlul financiar. Activitate redusă până la desființare, prin retrocedarea terenurilor foștilor proprietari, conform prevederilor *Legii Fondului Funciar Nr. 18*, din 1991, vinderea activelor disponibile. Organizarea Agenției Domeniilor Statului (2001) pentru patrimoniul rămas în proprietatea privată a țării. Directori cunoscuți: Aurel Vasilescu, Mircea Ceaușescu (v.), Emil Teodorescu (v.), Gheorghe Costache (v.), Adelina Oprea-Popescu (v.), Marcel Calangiu. Implicări în dezvoltarea localităților rurale și urbane din Argeș-Muscel. Diverse atestări documentare. (C.D.B.)

TRUSTUL PENTRU CONSTRUCȚII - MONTAJ ȘI REPARAȚII ÎN INDUSTRIA CHIMICĂ/TCMRIC – ANTREPRIZA PITEȘTI (1977-1990). Întreprindere de stat, integrată economiei contemporane românești, specializată în realizarea unor activități distincte pe marile *platforme*: Pitești, Curtea de Argeș, Câmpulung (Argeș); Craiova (Dolj); Slatina (Olt); Râmnicu Vâlcea, Govora (Vâlcea). Colaborări permanente cu Trustul de Construcții Industriale Pitești (antreprenor general) și alte unități de profil din țară. Intervenții distincte: accelerarea ritmului punerii în funcțiune a obiectivelor programate; repornirea instalațiilor afectate prin incendiul de la Rafinăria din Pitești (31 octombrie 1978); instalarea operativă a utilajelor performante pentru extinderea Combinatului Chimic din Râmnicu Vâlcea. Contracte externe. Directori cunoscuți: Gheorghe Botea; Grigore Popescu (v.). Sediul central (succesiv): București (1977-1985); Ploiești, Prahova (1985-1990). Privatizarea pe bază de acțiuni, astăzi, SC *Coremi SA*, Pitești, reorganizare adaptată cerințelor pieții, interne și internaționale. Diverse implicări comunitare. (I.M.F.).

TRUSTUL PENTRU INSTALAȚII ȘI AUTOMATIZĂRI BUCUREȘTI/TIAB – ȘANTIERUL/AGENȚIA PITEȘTI (1964~). Unitate economică de stat, reprezentativă pentru Argeș-Muscel, ulterior, societate comercială, activitate preponderentă, *construcții industriale și civile* (rețele utilitare speciale de interior și exterior, montare utilaje autohtone sau din import, mentenanță). Foruri administrative centrale în Capitală: întreprinderi de profil (1964-1990); societate comercială pe acțiuni (1990-2007), privatizare internă (1993), proprietar, Compania *Vinci Energies* (2007~), capital multinațional, sediul central, Paris, Franța. Gestiune proprie în Pitești. Contribuții directe la: realizarea și extinderea principalelor obiective de pe platformele industriale din Argeș, Dolj, Vâlcea (1964-1990); reabilitări, reparații

capitale, întreținere, noi lucrări specializate (1990~), contracte distincte, stații de metrou din București. Colaborări constante cu beneficiarii, proiectanții, celelalte firme constructoare. Exprimări externe: Arabia Saudită, Emiratele Arabe Unite, Qatar. Manageri cunoscuți: Ion Maria, Francis Kiss, Mircea Constantin, Marinel Bărbulescu (v.), Ion Horeboiu, Ioan Liviu Nicolescu (v.). Implicări comunitare permanente. Diverse atestări documentare. (G.N.P.).

TRUSTUL PENTRU LUCRĂRI SPECIALE BUCUREȘTI/TLS – ȘANTIERUL/ANTREPRIZA PITEȘTI (1966~). Unitate economică de stat, reprezentativă pentru Argeș-Muscel, ulterior, societate comercială, activitate preponderentă, *construcții industriale și civile* (glisări, coșuri de fum și castele de apă; precomprimări; izolații termice, hidrofuge, frigorifice; protecții antiacide; căptușeli cu zidărie refractară). Foruri administrative centrale: întrprinderi de profil din Capitală (1966-1990); SC *Stizo SA*, București (1990-2011), privatizare internă (1992), proprietar, *Compania Vinci Energies* (2011~), capital multinațional, sediul central, Paris, Franța. Gestiune proprie în Pitești. Contribuții directe la: realizarea și extinderea principalelor obiective de pe platformele industriale din Argeș și Vâlcea (1966-1990); reabilitări, reparații capitale, întreținere (1990~). Colaborări constante cu beneficiarii, proiectanții, celelalte firme constructoare. Exprimări externe: Germania (de Est), Iordania, Irak, Libia, Siria. Manageri cunoscuți: Ștefan Teodoru (v.), Teodor Niță, Eugen Dogaru, Marin Miu. Implicări comunitare permanente. Diverse atestări documentare. (G.N.P.).

TRUSTUL PETROLULUI PITEȘTI (1952-1990). Unitate reprezentativă a economiei naționale, activitate interregională pentru prospectarea, cercetarea, forajul și extracția zăcămintelor de petrol sau gaze naturale descoperite în perimetrul: Argeș,

Dâmbovița, Muscel, Olt, Vâlcea. Anterior, primele sonde experimentale, Schela Bascov, Argeș (1951). Din 1955: Trustul de Foraj; Trustul de Extracție; Întreprinderea de Construcții - Montaj Petrol, Pitești. Distinct: introducerea rețelei de gaze în reședința Argeșului (1956); delimitarea *parcurilor* specializate; organizarea bazelor de transport și atelierelor mecanice; amenajarea *coloniilor* muncitorești; construirea locuințelor pentru specialiști; calificarea resurselor umane (școli profesionale, licee, cursuri pentru maiștri); transferarea (1968), de la Câmpina (Prahova), în Pitești, a filialei Institutului de Cercetare în domeniu. contribuții directe la: sporirea producției de țitei și gaze a României; exprimarea externă a potențialului autohton; ridicarea standardului de viață în localitățile zonei teritoriale amintite. Reorganizare fundamentală după 1990. Directori cunoscuți: Nicolae Țilivea (v.), Gheorghe Vlad (v.), Valeriu Davidoiu (v.), Valeriu Pronovici (v.). Implicări în diverse proiecte comunitare urbane și rurale. Importante atestări documentare. (I.D.P.).

TRUSTUL STAȚIUNILOR PENTRU MECANIZAREA AGRICULTURII, PITEȘTI (1948-1991). Unitate economică înființată pentru coordonarea structurilor de profil din regiunea/județul Argeș, subordonată ministerului de resort, București și direcției teritoriale abilitate. Indicatori proprii. Programe prioritare: prestarea serviciilor specializate în cooperativele agricole, gospodăriile membrilor acestora, localitățile necooperativizate, cu plata în natură ori în bani; aprovizionarea tehnico-materială a sectoarelor componente; utilizarea rațională a mijloacelor exploatate și fondurilor de investiții; creșterea eficienței economice; controlul financiar. Contribuții importante la: progresul tehnologiilor de producție agricolă; ameliorarea condițiilor de muncă în mediul rural; reducerea consumului lucrărilor manuale; valorificarea fertilității solurilor. Coordonarea școlilor profesionale din rețeaua proprie, organizate în Argeș (Costești, Izvoru,

Miroși, Teiu). Încetarea activității conform prevederilor *Hotărârii de Guvern*, din 1991. Vinderea parțială a activelor statului. Patrimoniu transformat în SC *Servagromec SA*, Pitești/SC *Agromec SA* (profil teritorial). Directori cunoscuți: Valeriu Ionescu, Nicolae Dinoiu, Petre Leca (v.). Diverse atestări documentare. Implicări la dezvoltarea localităților rurale din Argeș - Muscel. (C.D.B.).

TUCĂ, Iancu Florian (n. Curtea de Argeș, 12 august 1928). Istoric, ofițer de carieră, general. Liceul Industrial, Curtea de Argeș (1948), Academia Militară București (1955), facultățile de Filosofie (1968) și Istorie (1971), Universitatea din București. Doctorat, *științe militare*, București (1976). Activitate permanentă în Capitală: redactor, publicațiile: *Glasul Armatei*, *Apărarea Patriei* (1956-1960); șef, secția *Proză și Poezie*, revista *Viața militară* (1960-1965); redactor șef, secția *Istorie și Doctrină Militară* (1965-1982). Distinct: redactor – șef/director adjunct (1982-1987), Editura Militară, București. Volume importante (în colaborare): *Cronica participării Armatei Române la Războiul pentru Independență* (1977); *România în anii Primului Război Mondial... I, II* (1987); *România în anii celui de Al Doilea Război Mondial...* (1989); *Altarele eroilor neamului. Mic dicționar* (1995); *Români în Europa și în lume. Mărturii pentru eternitate* (2002). Numeroase studii, articole, referate, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, diverse foruri științifice autohtone sau continentale. Premiile Academiei Române, București (1980-1986). General de brigadă (2001). Implicări constante pentru finalizarea unor proiecte inițiate în Argeș – Muscel. Aprecieri publice. (S.I.C.).

TUDOR (Secolul XVIII~). Familie tradițională din Stroești, Mușătești, Argeș. Proprietari rurali și urbani, preoți, cadre didactice, medici, ingineri, cercetători

științifici, juriști, ofițeri de carieră, publiciști, militanți politici. Notificată, uneori, **Teodorescu**. Mai cunoscuți: **Tudor/Teodor sin Neculae Apostescu** (Stroești, 1808 – Stroești, 26 septembrie 1864), *patronimic*, diacon (1832-1848), preot (1948-1964), căsătorit cu **Maria sin Din Trufășilă** (1815-1879), opt copii; **Constantin T.** (5 mai 1845 – 27 martie 1896), preot; **Nicolae Gh. T.** (v.); **Marius N.T.**; **Cicerone N. T.**; **Pompeius N. T.**; **Cornelia N. T.** (1903-1987). Conexiuni cu familiile Ciuvică și Toteanu. Numeroase atestări documentare. Implicări comunitare permanente. Importante aprecieri publice antume sau postume. (N.P.L.).

TUDOR, Dumitru N. (Secolul XX). Profesor gradul I, *istorie*, militant politic, publicist, manager. Studii liceale și superioare, instituții din Capitală. Domiciliu tradițional și activitate productivă la Câmpulung, Muscel. Specializare în Germania (1942-1943), *lotul tinerilor recrutați conform prevederilor tratatelor semnate cu executivul de la București*. Implicat în evenimentele derulate la Câmpulung pentru ocuparea Primăriei (20 februarie 1945) și Prefecturii (2-3 martie 1945), inițiate de Organizația Partidului Comunist Român. Cooptat, succesiv, în noile structuri județene Muscel (1945-1950) și regionale Pitești (1950-1968). Ulterior, director adjunct, Cabinetul Județean de Partid Argeș; director, Universitatea Politică Pitești; director, Școala Nr. 6, Pitești. Volum important: *Contribuții la studiul tradițiilor mișcării muncitorești și democratice din zona Argeșului* (1971). Numeroase articole, studii, prelegeri, comunicări, reuniuni tematice naționale. Membru, Societatea de Științe Istorice din România, Filiala Pitești, alte aprecieri publice antume sau postume. (S.I.C.).

TUDOR, Marian (n. Bârla, Argeș, 14 aprilie 1952). Jurist, publicist. Liceul Mixt Mozăceni, Argeș (1971), Facultatea de Drept, Universitatea din București (1981). Doctorat,

științe istorice. Universitatea din Craiova, Dolj (2006). Activitate specializată: juriconsult, Întreprinderea de Comercializare a Produselor Petroliere/PECO Argeș (1982-1993); procuror financiar, Camera de Conturi Argeș (1993-2005); procuror, Parchetul de pe lângă Tribunalul Argeș (2005~). Preocupări didactice, Universitatea din Pitești (2001 ~). Volume importante: ***Drept comercial român*** (2002); ***Drept bugetar și fiscal*** (2004); ***Dreptul finanțelor publice*** (2006). Studii, articole, comunicări, reuniuni tematice în domeniu. Implicări în viața *Cetății*. Diverse aprecieri publice. (I.F.B.).

TUDOR, Petre (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Proprietar imobiliar, parlamentar. Deputat de Argeș (1937-1938), reprezentând Partidul Național Liberal *Gheorghe Brătianu*, existent, distinct, în perioada 15 iunie 1930-10 ianuarie 1938. Propuneri legislative, interpelări, dezbateri electorale. Contribuții la evoluția economiei și administrației locale în perioada interbelică. Aprecieri publice antume sau postume. (C.D.B.).

TUDOR, Sevastian M. (n. Poiana Lacului, Argeș, 20 august 1952). Profesor gradul I, istorie, om de cultură, manager. Liceul *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1971), Universitatea *Babeș-Bolyai*, Cluj – Napoca (1975). Doctorat, *științe istorice*, București (2003). Stagii externe, țări ale Uniunii Europene, turnee artistice (Bulgaria, Franța, Serbia). Activitate specializată: Complexul Muzeal Golești, Ștefănești, Argeș (1975-1990); redactor-șef fondator: ***Sporting***, Pitești (1990); ***Curierul de Argeș***, Pitești (1990-1991); consilier-șef, Inspectoratul pentru Cultură, Argeș (1991-1997); director general, Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1997-2000; 2006~); director, Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniu Cultural Național Argeș (2000-2006). Volume importante (semnate **Sebastian Tudor**): ***Personalități politice și culturale din Argeș*** (1995); ***Monografia***

comunei Poiana Lacului (1995); ***Istoria Teatrului Alexandru Davila, Pitești*** (1999; 2008; 2013); ***Județul Argeș... Mică enciclopedie*** (2001, în colaborare); ***Dezvoltarea învățământului în fostele județe Argeș și Muscel în perioada 1864-1914*** (2009). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, diverse foruri științifice sau artistice autohtone și continentale. Consilier local, Pitești (2008-2012). Contribuții distincte la diversificarea vieții culturale a zonei Argeș-Muscel după 1990. Implicări constante în viața *Cetății*. Aprecieri publice. (S.I.C.).

TUDOR, Tudor I. (Secolul XX). Jurist, proprietar urban, militant politic. *Domicilat la Pitești, Argeș*. Studii liceale și universitare în Capitală. Avocat, Baroul Argeș, recunoscut în domeniu, apărarea intereselor unor familii importante din această parte a țării. Implicări comunitare: secretar fondator (1942-1946), Organizația Argeș, Uniunea Patrioților din România, colaborator permanent al președintelui, Ion C. Petrescu (v.), apreciat de reprezentantul conducerii centrale, Gheorghe Vlădescu-Răcoasa (sociolog). Membru activ, Partidul Național Popular (1946-1949), continuator al Uniunii Patrioților, participări la campaniile electorale din 19 noiembrie 1946 și 28 martie 1948. Adept al constituirii alianțelor politice de stânga din România imediat postbelică: Blocul Național Democrat; Frontul Național Democrat; Blocul Partidelor Democratice. Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice adecvate. Nominalizat în ziarul ***Națiunea***, București (1946-1949). Diverse aprecieri publice antume și postume. (I.F.B.).

TUDOR, Vasile R. (n. Geamăna, Bradu, Argeș, 11 septembrie 1933). Sportiv de performanță, *aviație*, manager, publicist. Școala Medie Nr. 2, Sibiu (1958), Facultatea de Istorie, București (1975). Activitate productivă: Întreprinderea Industrială, Codlea, Brașov (1953-1955); unități militare și

cooperatiste, Pitești, Argeș (1955-1959); Uzina *Vasile Tudose*/Întreprinderea de Autoturisme, Colibași/Mioveni, Argeș (1959-1962; 1969-1990), director administrativ (1978-1983). Temporar, director, cluburi sindicale, Ștefănești (Argeș) și Pitești (1962-1969). Distinct: Școala de Aviație, Brașov (1951-1953), instructor de zbor (1953-1955), recorduri în materie. Brevet, *aviație sportivă*, atestare mecanică, *aviație militară*. Volume importante: *Ei au forțat imposibilul* (1992); *Alături de vulturi... I* (1997), *II* (1999); *Un nume de legendă. Căpitan aviator erou Alexandru Șerbănescu* (1998); *Constantin Bâzu Cantacuzino. Prințul așilor* (2000); *Războiul aerian în România. 1941-1944* (2006). Premii acordate de foruri specializate din România. Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni naționale și internaționale pe diverse teme. Misiuni economice: Grecia, Israel. Inițiative privind ecologizarea și creșterea gradului de confort social pe Platforma Industrială *Pitești-Est*. Implicări constante în viața *Cetății*. Aprecieri publice. (L.V.M.).

TUDORACHE, Haği Ștefan (A doua jumătate a secolului XIX-Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren, localitatea Budeasa Mare, plasa Pitești, expropriate prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. Importante surse arhivistice. (I.I.Ș.).

TUDORACHE, Ștefan (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren, localitatea Budeasa, plasa Pitești, expropriate, parțial, prin *Legea pentru Reforma Agrară din 23 martie 1945*, adoptată de guvernul condus de Petru Groza, ori deciziile ulterioare. Retrocedări selective, către urmași, după 1990. Surse arhivistice și alte atestări documentare. (I.I.Ș.).

TUĐOSE, Lucian (Sfârșitul secolului XX – Prima jumătate a secolului XXI). Maestru fotograf, editor, documentarist. *Originar din Argeș*. Activitate specializată: Întreprinderea de Autoturisme Colibași/Mioveni, Argeș; Agenția Română de Presă/*Agerpres*; Agenția Națională de Presă/*Rompres* (redactor-șef, Secția *Foto*); Banca Națională a României, București. Acreditări: Parlamentul și Guvernul României; ambasadele străine din București; vizite oficiale externe; reuniuni tematice interne sau internaționale. Colaborări constante cu agenți economici, foruri administrative, instituții culturale din Argeș-Muscel. Exponate în muzee, colecții publice și particulare, mijloace *media*, monografii. Aprecieri comunitare. (I.E.C.).

TUĐOSE, Nicolae I. (n. Glâmbocata, Leordeni, Muscel, 20 decembrie 1933). Medic primar, profesor universitar. Studii liceale în Capitală, Facultatea de Medicină, Timișoara (1958). Doctorat, *științe medicale*, București (1969). Activitate specializată permanentă: Spitalul Clinic Nr. 1, Timișoara (șef secție); Universitatea de Medicină și Farmacie, Timișoara. Volume importante: *Morfopatologie*/ediții succesive (1971~1996); *Patologia placentei* (1977). Numeroase studii, articole, rapoarte, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, diverse foruri autohtone sau continentale în domeniu. Implicări constante în viața *Cetății*. Aprecieri publice. (C.G.C.).

TUĐOSE, Petre D. (Mălureni, Argeș, 10 decembrie 1933 – Pitești, Argeș, 16 august 2007). Profesor gradul I, *limba și literatura română*, manager, publicist. Școala Pedagogică, Câmpulung, Argeș (1952), Universitatea din București (1961). Documentări externe. Activitate didactică permanentă, instituții de învățământ din Mălureni (1955-1979, director) și Pitești (1979-1966). Distinct: inspector de specialitate, Inspectoratul Școlar al Județului Argeș (1979-1990). Volume importante:

Monografia comunei Mălureni, județul Argeș (2005); *Mult e dulce și frumoasă...* (2006); *Medici români în cel de-Al Doilea Război Balcanic și Războiul de Reîntregire* (2007). Colaborări, periodicele *Secera și ciocanul, Argeș, Tribuna școlii argeșene, Buletin de informare și documentare* (Pitești). Studii, articole, comentarii, interviuri, recenzii, reuniuni tematice naționale. Membru, diverse foruri științifice în domeniu. Eponime: Școala Mălureni, Argeș. Profesor emerit, alte aprecieri publice antume și postume. (C.M.V.).

TUDOSE, Vasile (Pițigaia, Stâlpeni, Muscel, 1916 – București, 1944). Lucrător industrial, militant politic. Activitate productivă, unități din sistemul Căilor Ferate Române, București (1932-1944). Membru marcant, Partidul Comunist Român. Distinct: participant la grevele muncitorești din Capitală, Atelierele *Grivița* (februarie 1933); secretar, Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist (1942-1944). Eponimie: Uzina de Piese Auto, Colibași/Mioveni, Argeș (1952-1968). Atestări documentare. Diverse aprecieri comunitare antume și postume. (I.I.Ș).

TUDOSESCU, Ion Gh. (n. Rădești, Stâlpeni, Muscel, 12 decembrie 1930). Profesor universitar, *filosofie*, manager. Școala Pedagogică, Câmpulung, Muscel (1950), Universitatea din București (1954). Doctorat, *filosofie*, București (1970). Documentări externe. Activitate didactică permanentă în Capitală: Institutul de Medicină și Farmacie (1957-1959); Institutul de Petrol, Gaze și Geologie (1959-1966); Institutul Politehnic (1971-1976); Universitatea din București (1976-1999). Profesor universitar (1974). Complementar, Universitatea *Spiru Haret*, București (1990-2010), coordonator, Filialele Câmpulung și Pitești (Argeș). Volume importante: *Tratat de ontologie, I* (2003); *II* (2003); *III* (2004); *Filosofia și condiția umană* (2006); *Dialectica actuală a vieții sociale și sensul*

istoriei (2007). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, diverse foruri științifice în domeniu. Premiul *Vasile Conta* al Academiei Române (1971), *Doctor Honoris Causa*, Universitatea *Spiru Haret*, București (2004) și Universitatea din Pitești (2004). Alte aprecieri publice. (O.M.S.).

TUICĂ, Ion (Coșești, Muscel, 16 iunie 1914 - Câmpulung, Argeș, 9 ianuarie 2008). Lucrător industrial, parlamentar. Școala de Arte și Meserii, Pitești, Argeș (1934). Activitate productivă: Industria Aeronautică Română, Brașov (1937-1943); Fabrica de Elice pentru Avioane, Câmpulung, Muscel (1944-1945); Intreprinderea Mecanică/Aro, Câmpulung (1947-1976). Inovații brevetate. Recunoscut în domeniul fabricației pompelor montate pe autoturisme performante. Deputat de Argeș în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Câmpulung (1961-1965), reprezentând Frontul Democrației Populare. Dezbateri cetățenești, propuneri legislative, alte reuniuni publice pe teme de interes major. Contribuții la sporirea potențialului industrial din Argeș – Muscel. Aprecieri comunitare antume și postume. (M.M.B.).

TUIU, Gheorghe (Pitești, Argeș, 24 februarie 1924 – ?). Lucrător industrial, militant politic, parlamentar. Activitate productivă, Depoul Căilor Ferate Române, Pitești. Lider, organizațiile Partidului Muncitoresc Român: Colibași, Argeș (1953-1954); Pitești (1955-1960). Președinte, Consiliul Regional/Județean Argeș al Sindicatelor (1960-1969); responsabilități publice locale (1969-1987). Deputat de Argeș în Marea Adunare Națională, circumscripțiile electorale Poiana Lacului (1961-1965; 1965-1969) și Domnești (1969-1975), reprezentând Frontul Democrației Populare. Dezbateri cetățenești, propuneri legislative, reuniuni tematice zonale și naționale, stimularea preocupărilor obștești. Contribuții la evoluția economiei, vieții sociale, administrației din

Argeș - Muscel pentru etapele amintite. Diverse aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

TUNARU, Nicolae I. (Văleni, Olt, 24 ianuarie 1935 – Pitești, Argeș, 9 mai 2010). Inginer, *electroenergetică*, manager. *Stabilit în Argeș, din 1959*. Liceul Teoretic, Roșiori de Vede, Teleorman (1953), Institutul Politehnic, Timișoara (1958). Documentări externe. Activitate specializată permanentă: Întreprinderea de Rețele Electrice, Pitești: șef, Serviciul Tehnic (1959-1962); șef, Serviciul Electricării Rurale (1962-1968); director, Șantierul Construcții – Montaj (1968-1994). Ulterior, director general, SC *Electroconstrucția/Elco SA*, Pitești (1994-1997). Numeroase studii, analize, rapoarte, proiecte pentru: rețele rurale și urbane de distribuție; transformatoare; instalații interioare sau exterioare; amenajări publice. Implicări comunitare permanente. Contribuții directe la: modernizarea iluminatului zonei centrale Pitești; redimensionarea Memorialului de Război *Mateias*; adaptarea capacității sectoarelor coordonate la ritmul industrializării intensive și cooperativizării agriculturii zonei Argeș-Muscel. Membru, diverse foruri profesionale în domeniu, alte aprecieri publice antume și postume. (I.T.B.).

TUNELUL RUTIER MONTAN CAPRA-BÂLEA LAC (1974~). Amenajare specială pe Drumul Național *FC Transfăgărășan*, versantul de sud (Argeș), la interferență cu județul Sibiu. Investiție guvernamentală. Subtraversarea Masivului *Paltinul*, vârful Iezerul Caprei, cotele 2025-2042 m; lungime, 887 m (115+825 – 116+712 km). Proiectant, Institutul de Studii și Proiectări Hidroenergetice, București; executant (august 1972 – aprilie 1974), Trustul de Construcții Hidroenergetice, București, Grupul de Șantiere Argeș, director, Nicolae Păunescu (v.); beneficiar, Direcția Generală a Drumurilor, București, Secția Argeș, șef secție, Ioan Gheorghe (v.), *diriginte*, Alexandru Teodorescu. Inaugurare

oficială, 14 septembrie 1974, Nicolae Ceaușescu (v.). Modernizare ulterioară (iulie 1976 – decembrie 1982). Soluții tehnice adecvate: înălțime gabarit, 4,40 m; lățime carosabilă, 6,00 m; torcretări, hidroizolație, cămășuială din beton și plasă din oțel beton; drenuri colectoare; aerisire naturală; iluminat artificial; cale betonată; viteză de croazieră, 25 km/h. Lucrări permanente de întreținere. Circulație restricționată pe timpul iernii. Numeroase descrieri geografice, literare, turistice, alte atestări documentare. (G.N.P.).

TURCESCU, Robert B. (n. Pitești, Argeș, 3 mai 1975). Jurnalist, moderator, literat. Liceul *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1993), Școala Superioară de Jurnalistică, București (1997), Facultatea de Jurnalism și Științele Comunicării, Universitatea din București (1998). Documentări externe continentale. Activitate specializată permanentă în Capitală (1993~). Redactor, *Pop Rock & Show* (1993); *Curierul Național* (1993); reporter/redactor-șef, *Radio Total* (1993-1998); redactor-șef/realizator, *Europa FM* (2000-2008); prezentator, *Telematinal*, TVR; redactor, *Evenimentul Zilei* (2001). Colaborator, *Dilema*; realizator, emisiunea *100%*, *Realitatea TV* (2003-2010); redactor-șef, *Cotidianul* (2004-2005); redactor-șef/editorialist, *Academia Cațavencu*; director, *Realitatea FM*; realizator emisiuni, *B1 TV* (2010-2014). Colaborări didactice, instituții de învățământ superior pentru jurnalism din Capitală (1998-2003). Preocupări muzicale, *trupe* rock: *Kapela* (Pitești); *Casa Presei* (București). Distinct: participare, finala preselecției *Eurovision*, România (2013), piesa *Un refren*. Volume importante (proză): *Dincolo* (2000); *Dans de Bragadiru* (2004); *Fiare vechi. Dileme cotidiene* (2005). Analize, editoriale, studii de caz, anchete, interviuri, informații, comentarii pe teme actuale. Premii în domeniu. Diverse aprecieri publice. (M.D.S.).

TURCU, Adrian T. (n. Ploiești, Prahova, 15 septembrie 1947). Inginer, *chimie industrială*, inovator. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1970*. Liceul *Ștefan cel Mare*, Suceava (1965), Institutul Politehnic *Gheorghe Asachi*, Iași (1970). Doctorat, științe tehnice, București (2008). Stagii: Elveția, Germania, Italia, Japonia, Marea Britanie. Activitate productivă permanentă, Combinatul Petrochimic/*Arpechim*, Pitești (1970-2007), șef coordonator, secțiile Polietilenă și Utilități; firme private (2007~), Pitești, Turda (Cluj), București. Porniri de instalații și operare: India, Iran, România (Timișoara, Midia/Constanța). Numeroase studii, articole, *granturi*/contracte de cercetare, inovații, reuniuni tematice naționale și internaționale. Domenii prioritare: tehnologia producerii polietilenei; gestionarea hidrogenului și minimalizarea apei la desalinizarea țiteiului rafinat; analize *Hazop* în operarea proceselor. Contribuții la dezvoltarea industriei chimice din Argeș. Diverse implicări comunitare. Aprecieri publice. (**I.I.C.**)

TURCU, Elisabeta I. (n. Oiești Pământeni, Corbeni, Argeș, 16 septembrie 1954). Solistă, *muzică populară*, culegere de folclor. Liceul Corbeni (1973), Școala Populară de Artă, Pitești (1974), Universitatea *Spiru Haret*, București. Activitate profesionistă, Orchestra *Doina Armatei*, București (1980~), alte instituții de concerte din țară. Festivaluri, recitaluri, protocol oficial, concursuri, spectacole. Turnee externe, state din Africa, Asia, America de Nord, Europa. Premii naționale și internaționale. Discografie, înregistrări radio și televiziune, selecții pentru *Fonoteca de Aur*, București. Piese de referință: *Argeș, Argeșelule; Cine trece pe la poartă; Aseară, vântul bătea; Cîntecul inimii mele; Lume, dragă lume*. Prelucrări, adaptări, creații în domeniu. Colecție de costume tradiționale. Exponentă a cântecului argeșean și muscelean. Consemnări critice favorabile, alte aprecieri comunitare. (**L.I.P.**)

TURCU, Vasile I. (Corbeni, Argeș, 3 octombrie 1920 – București, 15 august 1985). Ofițer de carieră, *servicii speciale*, diplomat militar. Studii liceale și superioare în Capitală. Comandant, diverse unități militare din țară. Numeroase misiuni oficiale interne sau externe. Distinct: Ambasada României la Berlin, Republica Democrată Germană (1961-1965). Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice specializate. Implicări constante în finalizarea anumitor proiecte comunitare, asumate de Primăria Corbeni. Ordine și medalii autohtone, antume sau postume. (**I.M.M.**)

TURNAVITU (Secolul XVIII~). Familie tradițională din Argeș. Proprietari rurali și urbani, slujitori ai Curții Domnești din Capitală, funcționari de stat, militanți politici. Întinse suprafețe de teren, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită: Budișteni, Leordeni (Muscel); Pitești (Argeș); localități apropiate. Mai cunoscuți: **Gligore T.**, nominalizat prin *Catagrafia din 1838*, având pământ, animale, pomi; căsătorit cu **Tinca**, șase copii; **Demostene G. T.** (v.); **Scarlat G. T.** (v.); **Ștefan G. T.** (v.). Implicări comunitare permanente. Contribuții la susținerea conceptelor privind modernizarea Țării Românești. Diverse atestări documentare. (**N.P.L.**)

TURNAVITU, Demostene G. (Secolul XIX). Proprietar urban, funcționar de stat, *impiegat*, militant politic. *Domiciliu tradițional la Pitești, Argeș*. Fiul lui **Gligorie T.**, frate cu **Scarlat T.** (v.) și **Ștefan T.** (v.) Școala Slobodă Obștească, Golești, Muscel. Participant direct la evenimentele din 1848 în Pitești: arderea *Regulamentului Organic și a Arhondologiei/Condica rangurilor boierești*; depunerea jurământului pe *Noua Constituție/Proclamația de la Islaz*; voluntar în Tabăra de la Râureni, Vâlcea, cu gradul de căpitan, comandant, generalul Gheorghe Magheru. Colaborator al *ocârmuitorului*/prefectului de Argeș, Ioan Hristopol (v.). Destituit după înfrângerea

revoluției, arestat, cercetat, înțemnițat, Mănăstirea Văcărești, București (27 septembrie 1848 – 4 mai 1849). Adept al Unirii Principatelor (1859) și al **Programului reformator**, inițiat de principele Alexandru Ioan Cuza (1859-1866). Consemnat în documentele oficiale privind anul 1848, publicate de Constantin D. Aricescu (v.), nominalizat în **Istoria municipiului Pitești** (1988), alte aprecieri comunitare antume și postume. (S.M.T.).

TURNAVITU, Scarlat G. (Pitești, Argeș, 1813 - ?). Proprietar urban, profesor, militant politic, parlamentar. Fiul lui **Gligore T.** Suprafețe de teren, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești, Argeș, sau localități apropiate. Școala Slobodă Obștească, Golești, Muscel. Activitate didactică temporară: institutor, Craiova (Dolj); director, Școala Preparandie/Normală, Buzău (1842-1848). Participant la revoluția din 1848: *ocârmuitor*/prefect de Putna, Focșani (1 iulie – 16 septembrie 1848), reprezentând Guvernul Provizoriu; inițierea arderii **Regulamentului Organic și a Arhondologiei/Condica rangurilor boierești**; Râmnicu Sărat; depunerea jurământului pe **Noua Constituție/Proclamația de la Islaz**. Nominalizat primul în **Lista celor arestați la Văcărești, după 13 septembrie 1848**, document oficial publicat de Constantin D. Aricescu (v.), în 1874. Cercetat, înțemnițat (16 septembrie 1848 – 8 martie 1851), ulterior, eliberat. Adept al Unirii Principatelor (1859). Deputat de Argeș: **Adunarea Ad-hoc** a Munteniei, împreună cu Teodosie Murgescu (v.), preferați de categoriile rurale, secretar al acestui for (30 septembrie - 8 octombrie 1857); **Adunarea Electivă** (ianuarie 1859), susținerea candidaturii lui Alexandru Ioan Cuza, ca domn și al Țării Românești. Contribuții la înfăptuirea unor importante momente naționale din perioada modernă autohtonă. Nominalizat în **Istoria municipiului Pitești** (1988), alte atestări documentare importante. Aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

TURNAVITU, Ștefan G. (Pitești, Argeș, 1821 - ?). Proprietar urban, funcționar de stat, *impiegat*, militant politic. Fiul lui **Gligorie T.**, frate cu **Demostene T.** (v.) și **Scarlat T.** (v.). Școala Slobodă Obștească, Golești, Muscel. Participant direct la evenimentele din 1848 în Pitești: arderea **Regulamentului Organic și a Arhondologiei/Condica rangurilor boierești**; depunerea jurământului pe **Noua Constituție/Proclamația de la Islaz**; propagandist. Destituit după înfrângerea revoluției, arestat, cercetat, înțemnițat, Mănăstirea Văcărești, București (24 septembrie 1848-4 mai 1849). Adept al Unirii Principatelor (1859) și al **Programului reformator**, inițiat de principele Alexandru Ioan Cuza (1859-1866). Consemnat în documentele oficiale privind anul 1848, publicate de Constantin D. Aricescu (v.), nominalizat în **Istoria municipiului Pitești** (1988, alte aprecieri comunitare antume și postume). (S.M.T.).

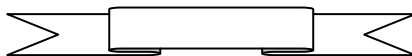
TURTUROIU, Nicolae N. (n. Leordeni, Muscel, 7 decembrie 1937). Inginer mecanic, manager, inovator. Școala Medie Nr. 1/Colegiul **Ion C. Brătianu**, Pitești, Argeș (1955), Institutul Politehnic, București (1960). Specializare: *industria de automobile*. Documentări externe: state din Europa și Asia. Activitate permanentă, Uzina **Vasile Tudose**/Întreprinderea de Autoturisme, Colibași/Mioveni, Argeș. Succesiv: tehnolog, șef birou proiectare, Secția **Agregate Auto** (1960-1969); șef adjunct, proiectant II, **Serviciul Tehnolog Șef** (1969-1978); șef atelier, proiectant I, Centrul de Cercetare Științifică și Inginerie Tehnologică pentru Autoturisme/**CCSITA** (1978-1982); inginer-șef, *pregătirea fabricației*, Întreprinderea de Piese Turnate și Pistoane Auto, Slatina, Olt (1982-1985); șef, **Serviciul Investiții**, Centrala de Autoturisme Pitești (1985-1986); director tehnic, director de fabrică, șef departament, director programe, Întreprinderea de Autoturisme, Colibași/Mioveni (1986-1999).

Scrieri importante: *Calculul capetelor de găurit multiax*; *Norma cu defecte admise la pistoanele auto*. Colaborări didactice: Grupul Școlar Ștefănești, Argeș (1965-1975). Inovații brevetate. Contribuții directe la: asimilarea agregatelor auto folosite de unitățile din Argeș, Brașov, Dolj, Olt, Vâlcea; diversificarea producției de supape, cutii de viteze, pistoane; achiziționarea unor utilaje performante din import. Analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale și internaționale. Aprecieri publice. (M.T.D.).

TUTZĂ, Nicolae Cristian N. (Făgăraș, Brașov, 21 iulie 1952 - Pitești, Argeș, 24 septembrie 1998). Actor de teatru și film, funcționar de stat. *Stabilit la Pitești, din 1978*. Liceul *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1970), Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică *Ion Luca Caragiale*, București, *Clasa Amza Pellea* (1978). Activitate în domeniu: Teatrul *George Bacovia*, Bacău (1979-1980); Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1980-1993; 1997-1998). Consilier, Inspectoratul pentru Cultură al Județului Argeș (1993-1997). Roluri de referință: *Mișu Felecan (Nota zero la purtare, Octavian Sava și Virgil Stoenescu)*; *Riselo (Dragoste la Madrid, Lope de Vega)*; *Chester (Întâmplări din Capitală, Tudor Mușatescu)*; *Poprișcin (Jurnalul unui nebun,*

Nikolai Vasilievici Gogol); *Tânărul (Nu ne naștem toți la aceeași vârstă, Tudor Popescu)*. Colaboratori cu case de film din București. Preocupări regizorale. Consemnări critice favorabile. Contribuții la redimensionarea programelor din instituțiile culturale argeșene după 1992. Membru: Asociația Oamenilor de Teatru și Muzică/ATM; Uniunea Teatrală din România/*UNITER*. Aprecieri publice antume și postume. (P.A.D.).

TUȚĂ, Romeo Vasile Gh. (Pitești, Argeș, 30 ianuarie 1970 – București, 22 decembrie 1989). Electronist. Liceul de Matematică și Fizică Nr. 1/Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești (1988). Militar în termen, Unitatea Militară 01026, *Drumul Taberei*, București. Misiune specială, zona centrală urbană, căzut la datorie, împușcat mortal (22 decembrie 1989). Transportat la Spitalul *Vitan-Bârzești*, identificat ulterior (27 decembrie 1989). Înarmorântat cu onoruri militare, Cimitirul Civil *Sfântul Gheorghe*, Pitești (30 decembrie 1989). Titlul de *Erou-Martir* al Revoluției Române (17 mai 1991), sublocotenent *post-mortem*. Eponimie: stradă în municipiul Pitești, Cartierul *Războieni*. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (R.P.C.).

Corneliu Tamaș

Ioan Tâu

Aurelian Teodorescu

Ioan Teodorescu

Marin Teodorescu Gh.

Marin Teodorescu/*Zavaidoc*

Nicolae Teodorescu

Alexandru Teodosiade

Mihai Tican/*Rumano*

Gheorghe Toma

Gheorghe Tomescu

Vasile Tonoiu

Constantin Topliceanu

Eugen Trofin

Toma Trifonescu